Mateo

1 Ito ang aklat ng talaan ng angkan ni Jesu-
Cristo na anak ni David na anak ni Abraham.
2 Si Abraham ang ama ni Isaac at si Isaac ang
ama ni Jacob, at si Jacob ang ama ni Juda at ng
mga kapatid niya. 3 Si Juda ang ama ni Fares at
Zara kay Tamar, si Fares ang ama ni Esrom at
si Esrom ang ama ni Aram. 4 Si Aram ang ama
ni Aminadab, si Aminadab ang ama ni Naason,
si Naason ang ama ni Salmon. 5 Si Salmon ang
ama ni Boaz kay Rahab, si Boaz ang ama ni Obed
kay Ruth, si Obed ang ama ni Jesse, 6 Si Jesse
ang ama ni David na hari, si David ang ama ni
Solomon sa asawa ni Urias. 7 Si Solomon ang ama
ni Rehoboam, si Rehoboam ang ama ni Abias, si
Abias ang ama ni Asa. 8 Si Asa ang ama ni Josafat,
si Josafat ang ama ni Joram, si Joram ang ama
ni Ozias. 9 Si Ozias ang ama ni Jotam, si Jotam
ang ama ni Acaz, si Acaz ang ama ni Ezequias.
10 Si Ezequias ang ama ni Manases, si Manases
ang ama ni Amon, at si Amon ang ama ni
Josias. 11 Si Josias ang ama ni Jeconias at ng mga
kapatid niya noong panahon ng pagpapatapon
sa Babilonia. 12 Pagkatapos ng pagpapatapon sa
Babilonia, anak naman ni Jeconias si Salatiel, si
Salatiel ay ninuno ni Zerubabel. 13 Si Zerubabel
ang ama ni Abiud, si Abiud ang ama ni Eliakim,
at si Eliakim ang ama ni Azor. 14 Si Azor ang
ama ni Sadok, si Sadok ang ama ni Aquim, at
si Aquim ang ama ni Eliud. 15 Si Eliud ang

ama ni Eliasar, si Eliasar ang ama ni Matan,
at si Matan ang ama ni Jacob. 16 Si Jacob ang
ama ni Jose na asawa ni Maria na nagsilang
kay Jesus, na tinatawag na Cristo. 17 Lahat
ng salinlahi mula kay Abraham hanggang kay
David ay labing-apat na salinlahi, mula kay
David hanggang sa pagkakatapon sa Babilonia ay
labing-apat na salinlahi, mula sa pagpapatapon
sa Babilonia hanggang kay Cristo ay labing-apat
na salinlahi. 18 Naganap ang kapanganakan ni
Jesu-Cristo sa ganitong kapamaraanan. Si Maria
na kaniyang ina ay naipagkasundong maikasal
kay Jose. Ngunit bago pa man sila magsama,
nalamang nagdadalang tao siya sa pamamagitan
ng Banal na Espiritu. 19 Si Jose na asawa niya ay
isang matuwid na tao, ngunit ayaw niyang ma-
pahiya si Maria sa mga tao. Kaya palihim niyang
tinapos ang kasunduan niyang magpakasal sa
kaniya. 20 Habang iniisip ni Jose ang mga bagay
na ito, nagpakita sa kaniya ang isang anghel ng
Panginoon sa panaginip at sinabi, "Jose, anak
ni David, huwag kang matakot na pakasalan si
Maria dahil ang kaniyang pinagbubuntis ay sa
Banal na Espiritu. 21 Isisilang niya ang isang
anak na lalaki at papangalanan mo siyang Jesus,
sapagkat ililigtas niya ang kaniyang mga tao
mula sa mga kasalanan nila." 22 Nangyari ang
lahat ng ito upang matupad ang mga sinabi
ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, na
nagsasabi, 23 "Masdan ito, magdadalang tao ang
isang birhen at magsisilang ng isang lalaki at
tatawagin nilang Emmanuel"— na nangangahu-

lugang, “kasama natin ang Diyos.” 24 Nagising si
Jose mula sa kaniyang pagkakatulog at ginawa
niya ang iniutos ng anghel ng Panginoon sa
kaniya at kinuha niya si Maria bilang asawa
niya. 25 Gayunpaman, hindi niya ito sinipingan
hanggang sa isinilang niya ang anak na lalaki. At
tinawag niya ang kaniyang pangalan na Jesus.

2

1 Pagkatapos maipanganak si Jesus sa Bethle-
hem ng Judea sa mga araw ni Haring Herodes,
dumating sa Jerusalem ang mga pantas na
kalalakihan mula sa silangan na nagsasabi,
2 “Nasaan siyang ipinanganak na Hari ng mga
Judio? Nakita namin ang bituin niya sa silangan
kaya pumarito kami upang sumamba sa kaniya.”
3 Nang marinig ito ni haring Herodes, nabagabag
siya at ang buong Jerusalem na kasama niya. 4 At
tinipon ni Herodes ang lahat ng mga punong pari
at mga eskriba ng mga tao, at tinanong niya ang
mga ito, “Saan ipapanganak ang Cristo?” 5 Sinabi
nila sa kaniya, “Sa Bethlehem ng Judea, sapagkat
ito ang isinulat ng propeta, 6 'At ikaw, Bethlehem,
sa lupain ng Judah, ay hindi pinakahamak sa
mga pinuno ng Judah, sapagkat sayo magmu-
mula ang isang pinuno na magpapastol sa aking
mga taong Israelita.'” 7 At lihim na ipinatawag
ni Herodes ang mga pantas na kalalakihan
upang tanungin kung ano ang tiyak na oras na
nagpakita ang bituin. 8 Pinapunta niya ang mga
ito sa Bethlehem at sinabing, “Humayo kayo at
hanaping mabuti ang bata. Kung nahanap ninyo
siya, ipaalam ninyo sa akin upang makapunta

at makasamba din ako sa kaniya.” 9 Pagkatapos
nilang makinig sa hari, sila ay tumuloy sa kani-
lang lakbayin, at pinangunahan sila ng bituwin
na kanilang nakita mula sa silangan hanggang sa
ito ay tumigil kung nasaan naroroon ang bata.
10 Nang nakita nila ang bituin, sila ay nagalak
nang may labis na kagalakan. 11 Sila ay pumunta
sa bahay at kanilang nakita ang bata kasama
ng kaniyang inang si Maria. Yumukod sila at
sumamba sa kaniya. Binuksan nila ang kanilang
mga kayamanan at inihandog nila ang kani-
lang mga kaloob na ginto, kamanyang, at mira.
12 Binalaan sila ng Diyos sa panaginip na huwag
nang bumalik kay Herodes, kaya umiba sila ng
daan pauwi sa kanilang bayan. 13 Pagkatapos
nilang umalis, isang anghel ng Panginoon ang
nagpakita kay Jose sa panaginip at sinabi, “Bu-
mangon ka, dalhin mo ang bata at ang kaniyang
ina at tumakas kayo patungong Egipto. Manatili
kayo doon hanggang sa sasabihin ko, sapagkat
hahanapin ni Herodes ang bata upang patayin
siya”. 14 Sa gabing iyon, bumangon si Jose
at kinuha ang bata at ang kaniyang ina at
umalis patungong Egipto. 15 Nanatili siya roon
hanggang sa pagkamatay si Herodes. Tinupad
nito ang sinabi ng Panginoon sa pamamagitan ng
propeta, “Mula sa Egipto tinawag ko ang aking
anak.” 16 Nang nakita ni Herodes na kinutya siya
ng mga pantas na kalalakihan, siya ay nagalit
nang labis. Nagsugo siya at ipinapatay ang lahat
ng mga batang lalaking naroon sa Bethlehem
at sa buong rehiyon, ang mga may dalawang
taong gulang pababa ayon sa tiyak na panahong

nalaman niya mula sa mga pantas. [17] At natupad
nga ang sinabi sa pamamagitan ng propeta na si
Jeremias, [18] “Isang tinig ang narinig sa Ramah,
pananangis at labis na pagdadalamhati, umiiyak
si Raquel para sa kaniyang mga anak at ayaw
niyang paaliw sapagkat sila ay wala na.” [19] Nang
si Herodes ay namatay, masdan ito, nagpakita sa
isang panaginip ang isang anghel ng Panginoon
kay Jose sa Egipto at sinabi, [20] “Bumangon ka
at kunin mo ang bata at ang kaniyang ina at
pumunta kayo sa lupain ng Israel, sapagkat ang
mga naghahangad sa buhay ng bata ay patay
na.” [21] Bumangon si Jose at kinuha ang bata
at ang kaniyang ina at tumungo sila sa lupain
ng Israel. [22] Ngunit nang mabalitaan niya na
si Arquelao na ang naghahari sa Judea kapalit
ng kaniyang ama na si Herodes, natakot siyang
pumunta roon. Pagkatapos siyang balaan ng
Diyos sa panaginip, umalis siya patungo sa re-
hiyon ng Galilea [23] at pumunta siya at nanirahan
sa lungsod na tinatawag na Nazaret. Natupad
kung ano ang sinabi sa pamamagitan ng mga
propeta na siya ay tatawaging Nazareno.

3

[1] Sa mga araw na iyon ay dumating si
Juan na Tagapagbautismo na nangangaral sa
ilang ng Judea at nagsasabi, [2] “Magsisi kayo,
sapagkat malapit na ang kaharian ng langit.”
[3] Sapagkat siya ang binanggit ni propeta Isaias
na nagsasabi, “Isang tinig ang sumisigaw mula
sa ilang, 'Ihanda ang daan ng Panginoon, gawing
matuwid ang kaniyang landas.'” [4] Ngayon,

nagsusuot si Juan ng damit na gawa sa buhok
ng kamelyo at sinturong balat sa kaniyang bay-
wang. Ang kaniyang pagkain ay mga balang at
pulot-pukyutan. 5 Pumunta sa kaniya ang mga
taga-Jerusalem, taga-Judea at lahat ng karatig
rehiyon ng Ilog ng Jordan. 6 Binautismuhan
niya sila sa Ilog ng Jordan habang sila ay nag-
papahayag ng kanilang mga kasalanan. 7 Ngunit
nang makita niyang nagsisidatingan ang maram-
ing mga Pariseo at mga Saduseo upang mag-
pabautismo sa kaniya, sinabi niya sa kanila,
“Kayong mga anak ng mga makamandag na mga
ahas, sino ang nagbabala sa inyo na makakaiwas
kayo sa poot na darating? 8 Mamunga kayo
na karapat-dapat sa pagsisisi. 9 Huwag ninyong
isiping sabihin sa inyong mga sarili na, 'Si
Abraham ang aming ama.' Sapagkat sinasabi
ko sa inyo na kayang bumuhay ng Diyos ng
mga anak ni Abraham kahit pa mula sa mga
batong ito. 10 Nakahanda na ang palakol sa mga
ugat ng mga puno. Kaya bawat punong hindi
namumunga ng mabuti ay puputulin at itatapon
sa apoy. 11 Binababautismuhan ko kayo sa tubig
para sa pagsisisi. Ngunit ang darating kasunod
ko ay mas makapangyarihan kaysa sa akin at ako
ay hindi karapat-dapat na magdala maging sa
kaniyang sandalyas. Babautismuhan niya kayo
sa Banal na Espiritu at sa apoy. 12 Hawak niya
ang kaniyang kalaykay upang linising maigi ang
kaniyang giikan at tipunin ang kaniyang trigo
sa bahay-imbakan. Ngunit susunugin niya ang
mga ipa sa pamamagitan ng apoy na kailanman

ay hindi maapula.” [13] Pagkatapos ay dumating
si Jesus sa Ilog ng Jordan mula Galilea upang
magpabautismo kay Juan. [14] Ngunit pinigilan
siya ni Juan at nagsasabi, “Ako ang dapat mong
bautismuhan? Bakit ka lumalapit sa akin?”
[15] Tumugon si Jesus at sinabi sa kaniya, “Pahintu-
lutan mo ito ngayon sapagkat ito ang nararapat
upang matupad natin ang lahat ng katuwiran.”
Kaya pinahintulutan siya ni Juan. [16] Pagkatapos
niyang mabautismuhan, agad umahon si Jesus sa
tubig, at masdan ito, bumukas ang mga langit sa
kaniya. Nakita niya ang pagbaba ng Espiritu ng
Diyos na parang kalapati na dumapo sa kaniya.
[17] Masdan ito, may isang tinig na mula sa mga
langit na nagsasabi, “Ito ang pinakamamahal
kong Anak. Lubos akong nalulugod sa kaniya.”

4

[1] Pagkatapos, pinangunahan ng Espiritu si Je-
sus sa ilang upang tuksuhin ng diyablo. [2] Noong
nag-ayuno siya sa loob ng apatnapung araw at
apatnapung gabi, siya ay nagutom. [3] Dumating
ang manunukso at sinabi sa kaniya, “Kung ikaw
ang Anak ng Diyos, utusan mo ang mga batong
ito na maging tinapay.” [4] Ngunit sumagot si
Jesus at sinabi sa kaniya, “Nasusulat, 'Hindi
lamang sa tinapay nabubuhay ang tao kundi sa
bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos.”'
[5] Pagkatapos, dinala siya ng diyablo sa banal
na lungsod at dinala siya sa pinakamataas na
bahagi ng gusali ng templo [6] at sinabi sa kaniya,
“Kung ikaw ang Anak ng Diyos, magpatihulog
ka sa baba, sapagkat nasusulat, 'Uutusan niya

ang kaniyang mga anghel upang pangalagaan
ka,' at 'Itataas ka nila sa kanilang mga kamay
upang hindi tumama ang iyong mga paa sa
bato.”' 7 Sinabi ni Jesus sa kaniya, “At nasusulat
din, 'Huwag mong subukin ang Panginoon mong
Diyos.'” 8 Muli, dinala siya ng diyablo sa
isang mataas na lugar at ipinakita ang lahat ng
mga kaharian ng mundo pat na ang kanilang
karingalan. 9 Sinabi niya sa kaniya, “Ang lahat
ng mga bagay na ito ay ibibigay ko sa iyo,
kung ikaw ay yuyukod at sasambahin ako.”
10 At sinabi ni Jesus sa kaniya, “Umalis ka
dito Satanas! Sapagkat nasusulat, 'Dapat mong
sambahin ang Panginoon mong Diyos at siya
lamang ang iyong paglingkuran.” 11 At iniwan
siya ng diyablo at masdan ito, dumating ang mga
anghel at naglingkod sa kaniya. 12 Ngayon, nang
marinig ni Jesus na nadakip si Juan, umalis siya
patungong Galilea. 13 Umalis siya sa Nazaret at
nagpunta at nanirahan sa Capernaum, na nasa
Dagat ng Galilea, sa mga teritoryo ng Zebulun at
Neftali. 14 Nangyari ito upang matupad ang sin-
abi ni propeta Isaias, 15 “Ang lupain ng Zebulun
at lupain ng Neftali, sa gawing dagat, sa ibayo ng
Jordan, Galilea ng mga Gentil! 16 Ang mga taong
nakaupo sa kadiliman ay nakakita ng matinding
liwanag at sumikat ang liwanag sa mga taong
nakaupo sa rehiyon at anino ng kamatayan.
“ 17 Mula nang panahong iyon, nagsimulang
mangaral si Jesus at sinasabi, “Magsisi na kayo,
sapagkat malapit na ang kaharian ng langit.”
18 Habang naglalakad si Jesus sa Dagat ng Galilea,

nakita niya ang dalawang magkapatid, si Simon
na tinatawag na Pedro at ang kapatid niyang
si Andres na naghahagis ng lambat sa dagat
sapagkat sila ay mga mangingisda. 19 Sinabi
ni Jesus sa kanila, “Halikayo, sumunod kayo sa
akin at gagawin ko kayong mga mangingisda ng
mga tao.” 20 Agad nilang iniwan ang kanilang
mga lambat at sumunod sa kaniya. 21 Habang
naglalakad si Jesus mula doon, nakita niya ang
dalawa pang magkapatid, si Santiago na anak
na lalaki ni Zebedeo at si Juan na kaniyang
kapatid. Kasama nila si Zebedeo na kanilang
ama sa bangka na nagkukumpuni ng kanilang
mga lambat. Tinawag niya ang mga ito, 22 at agad
nilang iniwan ang kanilang ama at ang bangka
at sumunod sa kaniya. 23 Nilibot ni Jesus ang
buong Galilea, nagtuturo siya sa kanilang mga
sinagoga, ipinangaral niya ang ebanghelyo ng
kaharian, pinapagaling niya ang lahat ng uri ng
sakit at karamdaman ng mga tao. 24 Kumalat
ang balita tungkol sa kaniya sa buong Siria at
dinala ng mga tao sa kaniya ang lahat ng mga
may sakit, may iba't ibang uri ng karamdaman
at sakit, ang mga sinaniban ng mga demonyo,
lahat ng epileptiko at paralisado, pinagaling sila
ni Jesus. 25 Maraming tao ang sumunod kay Jesus
mula sa Galilea, sa Decapolis, Jerusalem at Judea
at maging sa ibayo ng Jordan.

5

1 Noong nakita ni Jesus ang maraming tao,
umakyat siya sa bundok. Nang makaupo na
siya, lumapit sa kaniya ang mga alagad niya.

2 Nagsalita siya at tinuruan sila na sinasabi,
3 “Pinagpala ang mahihirap sa espiritu, sapagkat
sa kanila ang kaharian ng langit. 4 Pinagpala
ang mga nagdadalamhati sapagkat sila ay aali-
win. 5 Pinagpala ang mga maamo, sapagkat
mamanahin nila ang mundo. 6 Pinagpala ang
mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran,
sapagkat sila ay bubusugin. 7 Pinagpala ang
mga mahahabagin sapagkat sila ay kahahabagan.
8 Pinagpala ang may pusong dalisay, sapagkat
makikita nila ang Diyos. 9 Pinagpala ang mga
mapagpayapa, sapagkat tatawagin silang mga
anak ng Diyos. 10 Pinagpala ang mga inuusig
alang-alang sa katuwiran, sapagkat sa kanila
ang kaharian ng langit. 11 Pinagpala kayo
kung inaalipusta kayo at inuusig ng mga tao o
pagsalitaan ng lahat ng uri ng mga masasamang
bagay na pawang mga kasinungalingan ng dahil
sa akin. 12 Magsaya kayo at labis na magalak
sapagkat malaki ang inyong gantimpala sa langit.
Sapagkat sa ganitong paraan inusig ng mga tao
ang mga propetang nabuhay noon bago pa kayo.
13 Kayo ang asin ng mundo. Ngunit kung nawala
ang lasa ng asin, paano muling maibabalik ang
alat nito? Wala na itong pakinabang pa kundi
itapon at tapak-tapakan ng mga tao. 14 Kayo
ang ilaw ng mundo. Ang lungsod na nakatayo
sa isang burol ay hindi maitatago. 15 Ni hindi
nagsisindi ang mga tao ng lampara at ilagay sa
loob ng basket, bagkus sa isang patungan ng
ilawan, at magliliwanag ito sa lahat ng nasa
bahay. 16 Hayaan ninyong magliwanag ang

inyong ilaw sa harapan ng mga tao sa paraang
makikita nila ang inyong mga mabubuting gawa
at papurihin ang inyong Amang nasa langit.
17 Huwag ninyong isipin na pumarito ako upang
sirain ang kautusan o ang mga propeta. Naparito
ako hindi upang sirain ang mga ito kundi upang
ito ay tuparin. 18 Sapagkat totoo itong sinasabi ko
sa inyo, hanggang hindi lilipas ang langit at lupa,
wala ni isang tuldok o kudlit man ang mawawala
sa kautusan, hanggang sa ang lahat ng mga
bagay ay maganap. 19 Kung gayon, sinuman
ang lalabag ng kahit isa sa kaliit-liitan sa mga
kautusang ito at nagtuturo sa iba na gawin
ang paglabag nito ay tatawaging pinakahamak
sa kaharian ng langit. Ngunit ang sinumang
tumupad sa mga ito at itinuturo sa iba na
tupariin ito ay tatawaging dakila sa kaharian
ng langit. 20 Sapagkat sinasabi ko sa inyo na
hangga't hindi hihigit ang inyong katuwiran
sa katuwiran ng mga eskriba at mga Pariseo,
hindi kayo makakapasok sa kaharian ng langit.
21 Inyong narinig na sinabi sa kanila noong mga
unang panahon, 'Huwag kang pumatay,' at 'Sinu-
mang papatay ay manganganib sa paghuhukom.'
22 Ngunit sinasabi ko sa inyo na sinumang
magalit sa kaniyang kapatid ay manganganib sa
paghuhukom. At kung sinuman ang magsabi
sa kaniyang kapatid na, 'Wala kang kuwentang
tao!' ay manganganib sa konseho. At sinumang
magsabi ng, 'Hangal ka!' ay manganganib sa
apoy ng impiyerno. 23 Kaya kung ikaw ay
naghahandog ng iyong kaloob sa altar at maalala
mo doon ang iyong kapatid na may anumang

bagay laban sa iyo, 24 iwan mo doon ang iyong
kaloob sa harap ng altar at humayo ka. Makipag-
ayos ka muna sa iyong kapatid, pagkatapos ay
pumunta ka at ihandog mo ang iyong kaloob.
25 Makipagkasundo ka agad sa nagsakdal sa iyo
habang siya ay kasama mo pa sa daan patungo
sa hukuman, o ipapasakamay ka ng nagsakdal
sa iyo sa hukom at ipapasakamay ka ng hukom
sa pinuno at ikaw ay ipapatapon sa bilangguan.
26 Totoo itong sinasabi ko sa inyo, hindi ka
kailanman makalalabas doon hanggang mapag-
bayaran mo ang kahuli-hulihang salapi na iyong
inutang. 27 Narinig ninyo na sinabi, 'Huwag kang
mangangalunya.' 28 Ngunit sinasabi ko sa inyo,
sinumang tumingin sa isang babae upang siya
ay pagnasaan ay nangalunya sa babaing iyon sa
kaniyang puso. 29 At kung ang iyong kanang
mata ang nagiging sanhi ng iyong pagkatisod,
dukutin mo ito at itapon sa malayo sapagkat mas
mabuti para sa iyo na mapahamak ang isa sa
mga bahagi ng iyong katawan kaysa maitapon
ang buo mong katawan sa impiyerno. 30 At kung
ang iyong kanang kamay ang sanhi ng iyong
pagkadapa, putulin mo ito at itapon sa malayo.
Sapagkat mas mabuti na mapahamak ang isa
sa mga bahagi ng iyong katawan kaysa ang
buo mong katawan ay mapunta sa impiyerno.
31 At sinabi din, 'Kung sinuman ang magpalayas
sa kaniyang asawang babae, dapat niya itong
bigyan ng kasulatan ng paghihiwalay.' 32 Ngunit
sinasabi ko sa inyo, sinumang makipaghiwalay
sa kaniyang asawang babae maliban lamang
kung sa sekswal na imoralidad ang dahilan

nito ay nagiging sanhi ng pangangalunya ng
kaniyang asawa. At kung sinumang magpakasal
sa kaniya pagkatapos siyang hiwalayan ay nan-
gangalunya rin. 33 Narinig ninyo rin na sinabi
nang mga tao noong unang panahon, 'Huwag
kang manunumpa ng kasinungalingan ngunit
tuparin mo ang iyong mga sumpa sa Panginoon.'
34 Ngunit sinasabi ko sa inyo, huwag na lamang
kayong manumpa, huwag sa langit dahil ito ang
trono ng Diyos, 35 huwag sa lupa dahil ito ang
tapakan ng kaniyang mga paa, huwag din sa
Jerusalem dahil ito ang lungsod ng dakilang Hari.
36 Huwag ka ring manumpa sa pamamagitan
ng iyong ulo sapagkat ni isa mang buhok ay
hindi mo kayang gawing puti o itim. 37 Ngunit
hayaan mo ang iyong salita ay maging, 'Oo,
kung oo' o 'Hindi, kung hindi.' Anuman ang
lalabis pa sa mga ito ay galing sa kaniya na
masama. 38 Narinig ninyo itong sinabi, 'Mata
para sa mata at ngipin para sa ngipin.' 39 Ngunit
sinasabi ko sa inyo, huwag ninyong labanan ang
taong masama, sa halip, sinumang sumampal sa
iyong kanang pisngi, iharap mo rin sa kaniya
ang kabila. 40 At kung hiniling ng sinuman na
magpunta sa hukuman kasama ka at kunin ang
iyong tuniko, hayaan mo rin na mapasakaniya
ang iyong balabal. 41 At sinumang pumilit sa
iyo na maglakad ng isang milya, lumakad ka ng
dalawang milya kasama niya. 42 Ibigay mo ang
nanghihingi sa iyo at huwag mong talikuran ang
sinumang nanghihiram sa iyo. 43 Inyong narinig
na sinabing, 'Mahalin ninyo ang inyong kapwa

at kamuhian ang inyong kaaway.' 44 Ngunit
sinasabi ko sa inyo, mahalin ninyo ang inyong
mga kaaway at ipanalangin ang mga umuusig
sa inyo, 45 upang magiging mga anak kayo ng
inyong Amang nasa langit, sapagkat pinasisikat
niya ang kaniyang araw sa mga masama at
mabuti at kaniyang ipinadadala ang ulan sa
mga matutuwid at sa mga hindi matutuwid.
46 Sapagkat kung mamahalin ninyo lamang ang
mga nagmamahal sa inyo, anong gantimpala
ang inyong makakamit? Hindi ba't ganiyan din
ang ginagawa ng mga maniningil ng buwis?
47 At kung ang mga kapatid ninyo lamang ang
inyong babatiin, ano ang ginawa ninyo na higit
sa iba? Hindi ba't ganiyan din ang ginagawa
ng mga Gentil? 48 Kaya dapat kayong maging
ganap sapagkat ang inyong Amang nasa langit
ay ganap.

6

1 Pag-ingatan ninyo na hindi ninyo gawin ang
inyong mga gawain ng katuwiran sa harap ng
mga tao upang makita nila ito, kung hindi ay
wala kayong matatanggap na gantimpala mula
sa Ama na nasa langit. 2 Kung magbibigay
ka ng mga limos, huwag mong patunugin ang
isang trumpeta para sa iyong sarili tulad ng
ginagawa ng mga mapagpanggap sa mga sina-
goga at sa mga lansangan, upang sumakanila
ang papuri ng mga tao. Totoo itong sasabihin
ko sa inyo, natanggap na nila ang kanilang
gantimpala. 3 Ngunit kung magbibigay ka ng
mga limos, huwag mong hayaang malaman ng

kaliwang kamay ang ginagawa ng iyong kanang
kamay, 4 upang maibigay mo nang lihim ang
iyong handog. At ang iyong Ama na nakakakita
sa lihim ang gagantimpala sa iyo. 5 At kung
manalangin kayo, huwag kayong maging katulad
ng mga mapagpanggap, sapagkat nais nilang
tumayo at manalangin sa mga sinagoga at mga
sulok ng lansangan upang makita ng mga tao.
Totoo itong sinasabi ko sa inyo, natanggap na
nila ang kanilang gantimpala. 6 Ngunit ikaw,
kung mananalangin ka, pumasok ka sa loob ng
iyong silid. Isara ang pinto at manalangin ka
sa iyong Ama na nasa lihim. At ang iyong
Ama na nakakakita sa lihim ang gagantimpala
sa inyo. 7 At kung mananalangin kayo, huwag
kayong gumamit ng paulit-ulit ng mga walang
kabuluhang salita tulad ng ginagawa ng mga
Gentil, sapagkat iniisip nila na mas maririnig
sila dahil sa dami ng kanilang sinasabi. 8 Kaya,
huwag kayong maging katulad nila, sapagkat
alam ng inyong Ama ang mga bagay na inyong
kailangan bago pa ninyo hilingin sa kaniya.
9 Kaya manalangin kayo ng katulad nito: 'Ama
naming nasa langit, gawing banal ang iyong
pangalan. 10 Pumarito ang inyong kaharian,
mangyari ang iyong kalooban, dito sa lupa kat-
ulad ng sa langit. 11 Bigyan mo kami ngayon ng
aming pang araw-araw na pagkain. 12 Patawarin
mo kami sa aming mga pagkakautang katulad
din ng pagpapatawad namin sa mga nagkautang
sa amin. 13 At huwag mo kaming dalhin sa tukso,
ngunit iligtas mo mula sa masama. 14 Sapagkat

kung patatawarin ninyo ang pagkakasala ng mga
tao, patatawarin din kayo ng Ama na nasa langit.
15 Ngunit kung hindi ninyo patatawarin ang kani-
lang pagkakasala, maging ang inyong Ama ay
hindi rin patatawarin ang inyong pagkakasala.
16 Bukod doon, kung mag-aayuno kayo, huwag
kayong magmukhang nagdadalamhati katulad
ng ginagawa ng mga mapagpanggap, sapagkat
dinudungisan nila ang kanilang mga mukha
upang makita ng mga taong nag-aayuno sila.
Totoo itong sasabihin ko sa inyo, natanggap na
nila ang kanilang gantimpala. 17 Ngunit ikaw,
kung mag-aayuno ka, lagyan mo ng langis ang
iyong ulo at maghilamos ka. 18 Sa ganoon
ay hindi ka mapansin ng mga tao na nag-
aayuno, ngunit sa iyong Ama na nasa lihim
lamang. At gagantimpalaan ka ng iyong Ama
na nakakakita sa lihim. 19 Huwag kayong mag-
ipon ng mga kayamanan para sa inyong sarili
dito sa lupa, kung saan sisirain ng tanga at
kalawang, at kung saan papasukin at nanakawin
ng mga magnanakaw. 20 Sa halip, mag-ipon
para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa
langit, kung saan maging mga tanga ni kalawang
ay di kayang sirain, at kung saan ang mga
magnanakaw ay di kayang pasukin at nakawin.
21 Sapagkat kung saan naroon ang iyong kaya-
manan, naroon din ang iyong puso. 22 Ang mata
ay ang ilaw ng katawan. Kaya kung mabuti
ang inyong mata, mapupuno ng liwanag ang
buong katawan. 23 Ngunit kung masama ang
inyong mata, ang inyong buong katawan ay puno

ng kadiliman. Kaya kung ang liwanag na nasa
inyo ay pawang kadiliman, napakatindi ng kadil-
imang iyon! 24 Walang sinuman ang maaaring
maglingkod sa dalawang amo, sapagkat kaka-
muhian niya ang isa at mamahalin ang isa, o
di kaya tapat siya sa isa at hahamakin ang isa.
Hindi ninyo maaaring paglingkuran ang Diyos at
ang kayamanan. 25 Ngayon sasabihin ko sa inyo,
huwag kayong mabalisa sa inyong buhay, kung
ano ang inyong kakainin o ang inyong iinumin—
o tungkol sa inyong katawan, kung ano ang
inyong isusuot. Sapagkat hindi ba mas higit ang
buhay kaysa sa pagkain, at ang katawan kaysa sa
mga damit? 26 Tingnan ninyo ang mga ibon sa
himpapawid. Hindi sila nagtatanim o nag-aani
ni nag-iipon sa mga kamalig, ngunit pinapakain
sila ng inyong Ama na nasa langit. Hindi ba
higit kayong mahalaga kaysa sa kanila? 27 At
sino sa inyo ang kayang dagdagan ng isang siko
ang haba ng kaniyang buhay sa pamamagitan ng
pagkabalisa? 28 At bakit kayo nababalisa tungkol
sa inyong kasuotan? Isipin ninyo ang mga
liryo sa mga bukirin kung papaano sila tumubo.
Hindi sila nagtatrabaho, at hindi sila gumagawa
ng damit. 29 Gayon pa man, sinasabi ko sa
inyo, kahit na si Solomon sa lahat ng kaniyang
kaluwalhatian ay hindi nakapagsuot ng tulad sa
isa sa mga ito. 30 Kung ganoong dinadamitan ng
Diyos ang mga damo sa bukirin, na nabubuhay
ngayon at itatapon sa hurno kinabukasan, gaano
pa kaya na kayo ay higit na kaniyang dadamitan,
kayong may maliit na pananampalataya? 31 Kaya
huwag kayong mabalisa at sabihin, 'Ano ang

aming kakainin?' o 'Ano ang aming iinumin?' o
di kaya, 'Ano ang isusuot naming mga damit?'
32 Sapagkat hinahanap ng mga Gentil ang mga
bagay na ito, at alam ng iyong makalangit na
Ama na kailangan ninyo ang lahat ng mga ito.
33 Sapagkat hanapin muna ninyo ang kaniyang
kaharian at ang kaniyang katuwiran at ang lahat
na ito ay maibibigay sa inyo. 34 Kaya huwag
kayong mabahala sa kinabukasan, sapagkat ang
bukas ang mababahala sa kaniyang sarili. Ang
bawat araw ay may sapat na sariliing kaguluhan.

7

1 Huwag kayong humatol, at kayo ay hindi
hahatulan. 2 Sapagkat ang paghatol na iyong
inihatol ay siyang ihahatol sa inyo. At ang
panukat na inyong ginamit ay siya ring panukat
na gagamitin sa inyo. 3 At bakit mo tinitingnan
ang maliit na pirasong dayami na nasa mata
ng iyong kapatid, ngunit hindi mo napapansin
ang troso na nasa sarili mong mata? 4 Paano
mo sasabihin sa iyong kapatid, 'Hayaan mo
akong alisin ang pirasong dayami na nasa iyong
mata,' habang ang troso ay nasa iyong mata?
5 Mapagpanggap ka! Alisin mo muna ang troso
sa iyong mata, at pagkatapos ay malinaw kang
makakakita upang alisin ang piraso ng dayami
na nasa mata ng iyong kapatid. 6 Huwag
ninyong ibigay ang anumang banal sa mga aso,
at huwag ninyong ihagis ang inyong mga perlas
sa harapan ng mga baboy. Kung hindi, ito ay
tatapak-tapakan lang nila, at kayo ay babalingan
at pagpipira-pirasuhin. 7 Humingi kayo, at ito

ay ibibigay sa inyo. Humanap kayo, at kayo ay
makakatagpo. Kumatok kayo, at bubuksan ito
para sa inyo. 8 Sapagkat ang lahat na humihingi,
ay makatatanggap. At ang lahat na maghahanap,
ay makakatagpo. At sa kanila na kumakatok,
ito ay mabubuksan. 9 O anong tao sa inyo na
kapag humingi ng tinapay ang kaniyang anak ay
bibigyan niya ng bato? 10 O kapag humihingi siya
ng isda, ay bibigyan niya ng ahas? 11 Kaya kung
kayong mga masasama ay marunong magbigay
ng mga mabubuting kaloob sa inyong mga anak,
gaano pa kaya ang inyong Amang nasa langit na
nagbibigay ng mga mabubuting bagay sa mga
humihingi sa kaniya? 12 Kaya kung anuman ang
gusto inyong gawin ng mga tao sa inyo, ganoon
din ang gawin ninyo sa kanila, sapagkat ito ang
sa kautusan at ng mga propeta. 13 Pumasok
kayo sa makipot na tarangkahan. Sapagkat
malawak ang tarangkahan at malapad ang daan
patungo sa kapahamakan, at maraming tao
ang dumaraan doon. 14 Subalit makitid ang
tarangkahan at makitid ang daan na patungo
sa buhay, at kakaunti ang nakakahanap nito.
15 Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta, na
darating sa inyo na nakadamit na parang mga
tupa ngunit ang katotohanan ay para silang
mga gutom na gutom na mga lobo. 16 Sa
pamamagitan ng kanilang mga bunga sila ay
inyong makikilala. Makapipitas ba ang tao ng
mga ubas mula sa puno ng dawag, o ng mga igos
sa mga matitinik na halaman? 17 Sa gayon ding
paraan, ang lahat ng puno na namumunga ng

mabuti ay mabuti, ngunit ang masamang puno
ay namumunga ng masamang bunga. [18] Ang
mabuting puno ay hindi maaaring magbunga
ng masamang bunga, hindi rin magbubunga ng
mabuti ang masamang puno. [19] Bawat puno
na hindi namumunga ng mabuting bunga ay
puputulin at itatapon sa apoy. [20] Sa gayon,
makikilala ninyo sila sa pamamagitan nang kani-
lang mga bunga. [21] Hindi lahat ng nagsasabi sa
akin, 'Panginoon, Panginoon,' ay makakapasok
sa kaharian ng langit, kundi ang gumagawa
lamang sa kagustuhan ng aking Amang nasa
langit. [22] Maraming tao ang magsasabi sa akin
sa araw na iyon, 'Panginoon, Panginoon, hindi ba
kami nagsabi ng propesiya sa iyong pangalan, sa
iyong pangalan ay nagpalayas ng mga demonyo,
at sa iyong pangalan ay gumawa ng maraming
makapangyarihang gawain?' [23] At hayagan kong
sasabihin sa kanila, 'Hindi ko kayo nakikilala!
Lumayo kayo sa akin, kayong gumagawa ng
masama!' [24] Kaya ang lahat ng nakikinig sa aking
mga salita at sumusunod sa kanila ay maiha-
halintulad sa isang matalinong tao na nagtayo
ng kaniyang bahay sa isang bato. [25] Bumuhos
ang ulan at bumaha, umihip ang hangin at
hinagupit ang bahay ngunit hindi ito bumagsak,
sapagkat ito ay natatayo sa bato. [26] Subalit
lahat ng nakarinig sa aking mga salita at hindi
sinusunod ang mga ito ay mahahalintulad sa
isang taong mangmang na nagtayo ng kaniyang
bahay sa buhanginan. [27] Bumuhos ang ulan,
bumaha, umihip ang hangin at hinagupit ang

bahay. At ito ay bumagsak at nawasak nang
tuluyan." 28 At pagkatapos sabihin ni Jesus ang
mga salitang ito, namangha ang maraming tao
sa kaniyang pagtuturo, 29 sapagkat nagturo siya
sa kanila tulad ng isang may kapangyarihan, at
hindi kagaya ng kanilang mga eskriba.

8

1 Noong bumaba si Jesus mula sa burol,
maraming tao ang sumunod sa kaniya. 2 Masdan
ito, isang lalaking may ketong ang lumapit at
lumuhod sa kaniya na nagsasabi, "Panginoon,
kung iyong nais, maaari mo akong gawing ma-
linis." 3 Inabot ni Jesus ang kaniyang kamay at
hinawakan siya na nagsasabin, "Nais ko. Maging
malinis ka." Agad siyang nalinis sa kaniyang
ketong. 4 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Huwag
mo itong sabihin kahit kanino man. Humayo
ka sa iyong daan at magpakita ka sa pari at
ihandog mo ang kaloob na iniutos ni Moises,
bilang patotoo sa kanila." 5 Pagpasok ni Jesus
sa Capernaum, isang senturion ang lumapit at
kumausap sa kaniya 6 na nagsasabin, "Pangi-
noon, ang aking lingkod ay nakaratay sa bahay,
paralisado at lubhang nahihirapan." 7 Sinabi ni
Jesus sa kaniya, "Pupunta ako at pagagalingin
ko siya." 8 Sumagot ang senturion at sinabing,
"Panginoon, hindi ako karapat-dapat na papa-
sukin ka sa ilalim ng aking bubong, sabihin
mo lamang ang salita at gagaling na ang aking
lingkod. 9 Sapagkat ako ma'y isang taong nasa
ilalim ng kapangyarihan at may mga kawal ako
na napapasailalim sa akin. Sinasabi ko sa isa,

'Humayo ka' at siya ay humayo, sa isa 'Halika' at
siya ay lalapit at sa aking lingkod 'Gawin mo ito'
at ginawa nga niya.” 10 Nang marinig ito ni Jesus,
siya ay namangha at kaniyang sinabi sa mga
taong sumusunod sa kaniya, “Totoo ito sasabihin
ko sa inyo, hindi pa ako nakakita ng may gani-
tong pananampalataya sa Israel. 11 Sinasabi ko
sa inyo, maraming darating mula sa silangan at
kanluran at sila ay sasandal sa mesa ni Abraham,
Isaac at Jacob sa kaharian ng langit. 12 Ngunit
ang mga anak ng kaharian ay ipatatapon sa
kadiliman sa labas na kung saan may pagtangis
at pagngangalit ng ngipin.” 13 Sinabi ni Jesus sa
senturion, “Humayo ka! Mangyari sa iyo ang
naaayon sa iyong pinaniwalaan.” At gumaling
nga ang kaniyang lingkod sa ganap na oras na
iyon. 14 Pagkarating ni Jesus sa bahay ni Pedro,
nakita niya ang biyenang babae ni Pedro na
nakahiga at nilalagnat. 15 Hinawakan ni Jesus
ang kaniyang kamay at inibsan siya ng lagnat.
Bumangon siya at nagsimulang maglingkod sa
kaniya. 16 Nang sumapit ang gabi, dinala ng
mga tao kay Jesus ang maraming taong sinapian
ng mga demonyo. Pinalayas niya ang mga
espiritu sa pamamagitan ng salita at pinagaling
niya ang lahat ng may sakit. 17 Sa ganitong
paraan natupad ang sinabi ni Isaias na propeta,
“Kinuha niya ang ating mga sakit at dinala
ang ating mga karamdaman.” 18 Ngayon, nang
nakita ni Jesus ang maraming tao sa paligid niya,
nagbigay siya ng mga tagubilin na aalis siya
upang magpunta sa kabilang ibayo ng Dagat ng

Galilea. 19 At may lumapit na eskriba sa kaniya
at nagsabi, “Guro, susunod ako sa iyo saan ka
man magpunta.” 20 Sinabi ni Jesus sa kaniya,
“May mga lungga ang mga asong-gubat, may
mga pugad ang mga ibon sa himpapawid, ngunit
ang Anak ng Tao ay wala man lamang lugar na
mapagsandalan ng kaniyang ulo.” 21 May ibang
alagad din ang nagsabi sa kaniya, “Panginoon,
payagan mo akong ilibing muna ang aking ama.”
22 Ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, “Sumunod ka
sa akin, hayaan mong ang patay ang maglibing
sa sarili nilang patay.” 23 Nang sumakay na
si Jesus sa bangka, sumunod sa kaniya ang
mga alagad niya. 24 Masdan ito, nagkaroon ng
isang malakas na bagyo sa dagat kaya natabunan
ng mga alon ang bangka. Ngunit natutulog si
Jesus. 25 Pumunta sa kaniya ang kaniyang mga
alagad at siya ay ginising nila na nagsasabi,
“Iligtas mo tayo, Panginoon, mamamatay na
tayo!” 26 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Bakit
kayo natatakot, kayong maliit ang pananam-
palataya?” At bumangon si Jesus at sinaway
ang mga hangin at ang dagat. At nagkaroon
ng labis na katahimikan. 27 Namangha ang mga
lalaki at sinabi nila, “Anong uring tao ito, maging
ang dagat at hangin ay sumusunod sa kaniya?”
28 Nang dumating si Jesus sa kabilang dako, sa
bayan ng mga Gadareno, may sumalubong sa
kaniya na dalawang lalaki na sinapian ng mga
demonyo. Galing sila sa mga libingan at lubhang
napakarahas kaya walang mga manlalakbay ang
nakararaan sa daan na iyon. 29 Masdan ito,

sumigaw sila at nagsabi, “Ano ang pakialam
namin sa iyo, Anak ng Diyos? Naparito ka ba
upang kami ay pahirapan bago ang itinakdang
oras?” 30 Ngayon, may kawan ng mga baboy
ang nanginginain doon sa hindi kalayuan sa
kinaroroonan nila. 31 Patuloy na nagmakaawa
kay Jesus ang mga demonyo at nagsasabing,
“Kung paaalisin mo kami, ipadala mo kami at
papasukin sa kawan ng mga baboy.” 32 Sinabi
ni Jesus sa kanila, “Pumunta kayo!” Lumabas
ang mga demonyo at pumasok sa mga baboy. At
masdan ito, nagmadali ang mga baboy pababa
sa isang matarik na burol sa dagat at namatay
silang lahat sa tubig. 33 Ang mga lalaking nag-
aalaga sa mga baboy ay nagsitakbuhan. Nag-
punta sila sa lungsod at ipinamalita ang lahat,
lalo na ang nangyari sa mga lalaking sinapian ng
mga demonyo. 34 Masdan ito, lahat ng lungsod
ay nagpunta upang makita si Jesus. At nang
makita nila siya, nagmakaawa sila na umalis siya
sa kanilang rehiyon.

9

1 Sumakay si Jesus sa bangka, tumawid sa
kabilang dako, at nakarating sa kaniyang lung-
sod. 2 Masdan ito, dinala nila sa kaniya
ang isang lalaking paralisado na nakaratay sa
isang higaan. Nang nakita niya ang kanilang
pananampalataya, sinabi ni Jesus sa paralisado,
“Anak, magalak ka. Ang iyong mga kasalanan ay
napatawad na.” 3 Masdan ito, may ilan sa mga
eskriba ang nagsabi sa kanilang mga sarili, “Ang
taong ito ay lumalapastangan sa Diyos,” 4 Batid

ni Jesus ang mga nasa isip nila at sinabi, “Bakit
kayo nag-iisip ng masama sa inyong mga puso?
5 Sapagkat alin ba ang mas madaling sabihin,
'Napatawad na ang iyong mga kasalanan' o ang
sabihin, 'Tumayo ka at lumakad'? 6 Ngunit para
malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may ka-
pangyarihan na magpatawad ng kasalanan dito
sa lupa,...” sinabi niya sa paralisado, “Tumayo
ka, buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka sa
iyong bahay.” 7 Pagkatapos ay tumayo ang lalaki
at umuwi sa kaniyang bahay. 8 Nang makita ito
ng napakaraming tao, namangha sila at nagpuri
sa Diyos, na siyang nagbigay ng ganoong kapang-
yarihan sa mga tao. 9 Nang si Jesus ay umalis
mula doon, nakita niya ang lalake na nagngan-
galang Mateo na nakaupo sa lugar ng paningilan
ng buwis. Sinabi niya sa kaniya, “Sumunod ka
sa akin.” Tumayo siya at sumunod sa kaniya.
10 Habang nakaupo si Jesus upang kumain sa
bahay, masdan ito, dumating ang maraming
mga maniningil ng buwis at mga makasalanang
tao at nakisalo sila kay Jesus at sa mga alagad
niya. 11 Nang makita ito ng mga Pariseo, sinabi
nila sa kaniyang mga alagad, “Bakit ang iyong
guro ay kumakain kasama ng mga maniningil
ng buwis at mga taong makasalan?” 12 Nang
marinig ito ni Jesus, sinabi niya,” Hindi nan-
gangailangan ng manggagamot ang mga taong
may malalakas na pangangatawan, iyon lamang
may mga sakit. 13 Dapat kayong humayo at
unawain ang ibig sabihin nito, 'Nais ko ay
habag at hindi alay.' Sapagkat ako ay pumarito,

hindi upang tawagin ang matuwid na magsisi,
kundi ang mga makasalanan.” 14 Pagkatapos
ay pumunta ang mga alagad ni Juan sa kaniya
at sinabi, bakit kami at ang mga Pariseo ay
madalas na nag-aayuno, ngunit ang iyong mga
alagad ay hindi nag-aayuno? 15 Sinabi ni Jesus
sa kanila, “Malungkot ba ang mga panauhin
habang kasama pa nila ang lalaking ikakasal?
Ngunit darating ang mga araw na kukunin na
sa kanila ang lalaking ikakasal at saka sila
mag-aayuno. 16 Walang tao ang maglalagay ng
bagong tela sa lumang damit, sapagkat pupunitin
lamang ng tagpi ang bagong damit, at gagawa
lamang ito ng mas malalang punit. 17 Ni walang
taong maglalagay ng bagong alak sa lumang
sisidlang balat. Kung ito ay gagawin, puputok
ang sisidlang balat at matatapon lang ang alak,
at ang sisidlang balat ay masisira. Sa halip,
ilalagay nila ang bagong alak sa bagong sisidlang
balat, at pareho silang magtatagal.” 18 Habang
sinasabi ni Jesus ang mga bagay na ito sa
kanila, masdan ito, dumating ang isang opisyal
at lumuhod sa kaniya. At nagsabi, “Kamamatay
pa lamang ng aking anak na babae, ngunit
sumama ka at ipatong mo ang iyong kamay sa
kaniya, at siya ay mabubuhay.” 19 Pagkatapos
ay tumayo si Jesus at sumunod sa kaniya, at
ganoon din ang ginawa ng kaniyang mga alagad.
20 Masdan ito, may isang babae na dinudugo
ng malala sa loob ng labindalawang taon ang
lumapit sa likuran ni Jesus at hinawakan ang
laylayan ng kaniyang damit. 21 Sapagkat sinabi
niya sa kanyang sarili, “Kung mahawakan ko

lamang ang kaniyang damit, ay gagaling na
ako.” 22 Ngunit lumingon si Jesus at nakita siya
at sinabi, “Anak, magpakatatag ka. Pinagaling
ka ng iyong pananampalataya.” At agad na
gumaling ang babae. 23 Nang dumating si Jesus
sa bahay ng opisyal nakita niya ang mga tumu-
tugtog ng plauta at ang mga tao na gumagawa ng
matinding ingay. 24 Sinabi niya, “Umalis kayo,
sapagkat hindi patay ang babae kundi natutulog
lamang.” Ngunit siya ay pinagtawanan nila nang
may pangungutya. 25 Noong napalabas na ang
mga tao, pumasok siya sa silid at hinawakan
niya ito sa kamay at ang batang babae ay
bumangon. 26 Ang balita tungkol dito ay kumalat
sa buong rehiyon na iyon. 27 Habang papalayo si
Jesus mula roon, dalawang bulag na lalaki ang
sumunod sa kaniya. Patuloy silang sumisigaw at
nagsasabi, “Maawa ka sa amin, Anak ni David!”
28 Nang dumating si Jesus sa bahay, lumapit
ang mga bulag sa kaniya. Sinabi ni Jesus sa
kanila, “Naniniwala ba kayo na magagawa ko
ito?” Sinabi nila sa kanya, “Opo, Panginoon.”
29 At hinawakan ni Jesus ang kanilang mga mata
at sinabi, “Mangyari ito sa inyo ayon sa inyong
pananampalataya.” 30 At nabuksan ang kani-
lang mga mata. Pagkatapos ay mahigpit silang
pinagbilinan ni Jesus, “Tiyakin ninyo na walang
makakaalam tungkol dito.” 31 Ngunit lumabas
ang dalawang lalake at ikinalat ang balitang
ito sa buong rehiyon. 32 Habang papalayo ang
dalawang lalaki, masdan ito, isang lalaking pipi
na sinapian ng demonyo ang dinala kay Jesus.

33 Nang mapalayas na ang demonyo, ang lalaking
pipi ay nakapagsalita. Ang mga tao ay namangha
at nagsabi, "Kailan man ay hindi pa ito nakita
sa Israel!" Ngunit sinabi ng mga Pariseo,
34 "Sa pamamagitan ng pinuno ng mga demonyo,
siya ay nakapagpapalayas ng mga demonyo."
35 Pumunta si Jesus sa lahat ng mga lungsod
at mga nayon. Nagpatuloy siyang nagtuturo
sa kanilang mga sinagoga, ipinangangaral ang
mabuting balita ng kaharian, at pinapagaling
niya ang lahat ng mga uri ng karamdaman at ang
lahat ng uri ng sakit. 36 Nang makita niya ang
napakaraming tao, nahahabag siya sa kanila, dahil
sila ay naguguluhan at pinanghihinaan ng loob.
Para silang tupang walang pastol. 37 Sinabi niya
sa kaniyang mga alagad, "Marami ang aanihin
ngunit kakaunti ang manggagawa. 38 Kaya
madaliin ninyong idalangin sa Panginoon ng
pag-aani, upang makapagpadala siya ng mga
manggagawa sa kaniyang anihan."

10

1 Tinawag ni Jesus ang kaniyang
labindalawang alagad nang magkakasama at
binigyan sila ng kapangyarihan laban sa mga
masasamang espiritu, upang palayasin ang mga
ito, at upang pagalingin ang lahat ng uri ng
karamdaman at lahat ng uri ng sakit. 2 Ngayon
ito ang mga pangalan ng labindalawang apostol:
Ang una, si Simon (na siya ring tinatawag
niyang Pedro), at si Andres na kaniyang kapatid;
si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na
kaniyang kapatid; 3 si Felipe, at si Bartolome;

si Tomas, at si Mateo na maniningil ng buwis;
si Santiago na anak ni Alpeo, at si Tadeo; 4 si
Simon na Makabayan, at si Judas Escariote na
siyang magkakanulo sa kaniya. 5 Ipinadala ni
Jesus ang labindalawang ito. Tinagubilinan niya
ang mga ito at sinabi, "Huwag kayong pumunta
sa alin mang lugar na tinitirhan ng mga Gentil,
at huwag kayong papasok sa alin mang bayan
ng mga Samaritano. 6 Sa halip, pumunta kayo
sa mga nawawalang tupa sa sambahayan ng
Israel. 7 At sa pagpunta ninyo, ipangaral ninyo at
sabihing, 'Ang kaharian ng langit ay nalalapit na.'
8 Pagalingin ninyo ang may sakit, buhayin ang
patay, linisin ang mga ketongin, at palayasin ang
mga demonyo. Tumanggap kayo nang walang
bayad, ipamigay ninyo nang walang bayad.
9 Huwag kayong magdala ng anumang ginto,
pilak o tanso sa inyong mga pitaka. 10 Huwag
kayong magdala ng panglakbay na lalagyan,
o dagdag na tunika, ni sandalyas, o di kaya'y
tungkod, sapagkat nararapat sa manggagawa
ang kaniyang pagkain. 11 Anumang lungsod
o nayon ang inyong mapuntahan, hanapin
ninyo ang karapat-dapat at manatili kayo doon
hanggang sa kayo ay aalis. 12 Pagpasok ninyo sa
bahay, batiin ninyo ang mga nandoon. 13 Kung
ang bahay ay karapat-dapat, pumaroon ang
inyong kapayapaan. Ngunit kung ito ay hindi
karapat-dapat, hayaan ninyong bumalik ang
inyong kapayapaan sa inyo. 14 Sa mga hindi
naman tumatanggap sa inyo o nakikinig sa
inyong mga salita, kapag kayo ay umalis sa

bahay o lungsod na iyon, pagpagin ninyo ang
mga alikabok mula sa inyong mga paa. 15 Totoo
itong sinasabi ko sa inyo, mas mapagtitiisan
pa ang lupain ng Sodoma at Gomorra sa araw
ng paghuhukom kaysa sa lungsod na iyon.
16 Tingnan ninyo, ipadadala ko kayo na parang
mga tupa sa kalagitnaan ng mga asong lobo,
kaya maging marunong kayo tulad ng mga
ahas at hindi mapanakit tulad ng mga kalapati.
17 Mag-ingat kayo sa mga tao! Dadalhin nila
kayo sa mga konseho, at hahagupitin nila
kayo sa kanilang mga sinagoga. 18 At kayo
ay dadalhin at ihaharap sa mga gobernador
at mga hari dahil sa akin, bilang patotoo sa
kanila at sa mga Gentil. 19 Kapag dinala nila
kayo, huwag kayong mabahala kung paano
o kung ano ang inyong sasabihin, sapagkat
ibibigay sa inyo ang mga dapat ninyong sabihin
sa oras na iyon. 20 Sapagkat hindi kayo ang
magsasalita subalit ang Espiritu ng inyong Ama
ang siyang magsasalita sa inyo. 21 Dadalhin ng
kapatid ang kaniyang kapatid sa kamatayan,
at ang ama sa kaniyang anak. Sasalungat ang
mga anak laban sa kanilang mga magulang at
ipapapatay nila sila. 22 Kamumuhian kayo ng
lahat dahil sa aking pangalan. Ngunit sinuman
ang makapagtitiis hanggang huli, ang taong
iyon ay maliligtas. 23 Kapag inusig nila kayo sa
lungsod na ito, tumakas kayo sa kabila, sapagkat
totoo itong sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo
matatapos na puntahan ang mga lungsod ng
Israel bago dumating ang Anak ng Tao. 24 Ang

alagad ay hindi nakahihigit sa kaniyang guro,
ni mas mataas ang lingkod sa kaniyang amo.
25 Sapat na ang alagad ay maging katulad ng
kaniyang guro, at ang lingkod na katulad ng
kaniyang amo. Kung tinawag nilang Beelzebub
ang amo ng bahay, gaano pa kaya nila ipapahiya
ang buo niyang sambahayan! 26 Samakatwid
huwag ninyo silang katakutan, sapagkat walang
lihim ang hindi nabubunyag, at walang natatago
na hindi malalaman. 27 Ang sinabi ko sa inyo
sa kadiliman ay sabihin sa liwanag, at kung
anong narinig ninyo ng mahina sa inyong
tainga, ipahayag sa ibabaw ng mga bubungan.
28 Huwag kayong matakot sa mga pumapatay ng
katawan ngunit walang kakayahang pumatay ng
kaluluwa. Sa halip, matakot kayo sa kaniya na
kayang makapupuksa ng kaluluwa at katawan
sa impyerno. 29 Hindi ba ang dalawang maya
ay ibinenta sa isang baryang maliit ang halaga?
Ngunit wala ni isa sa kanila ang nalaglag sa
lupa na hindi nalalaman ng Ama. 30 At kahit na
ang mga buhok ng inyong ulo ay bilang lahat.
31 Huwag kayong matakot. Mas mahalaga kayo
kaysa sa maraming maya. 32 Samakatwid ang
lahat na kumikilala sa akin sa harap ng mga
tao ay kikilalanin ko din sa harap ng Ama na
nasa langit. 33 Ngunit ang magtanggi sa akin sa
harap ng mga tao ay itatanggi ko din sa harap
ng aking Ama na nasa langit. 34 Huwag ninyong
isipin na pumarito ako sa lupa upang magbigay
ng kapayapaan. Hindi ako dumating upang
magbigay ng kapayapaan, kundi isang espada.

35 Sapagkat naparito ako upang paglabanin ang
isang lalaki sa kaniyang ama, at ang anak na
babae laban sa kaniyang ina, at ang manugang
na babae laban sa kaniyang biyenan na babae.
36 Ang magiging kaaway ng tao ay kaniyang
sariling sambahayan. 37 Ang nagmamahal sa
kaniyang ama at ina nang higit sa akin ay hindi
karapat-dapat sa akin. Ang nagmamahal sa
kaniyang anak na lalaki at babae nang higit
sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. 38 Ang
hindi nagbubuhat ng kaniyang krus at sumunod
sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. 39 Ang
naghahanap ng kaniyang buhay ay mawawalan
nito. Ngunit ang mawawalan ng buhay nang
dahil sa akin ay makahahanap nito. 40 Ang
tumatanggap sa inyo ay tumatanggap sa akin,
at ang tumatanggap sa akin ay tumatanggap
din sa kaniya na nagsugo sa akin. 41 Ang
tumatanggap sa isang propeta dahil isang
propeta siya ay makatatanggap ng gantimpalan
ng isang propeta. At siya na tumatanggap sa
isang matuwid na tao dahil matuwid na tao
siya ay makatatanggap ng gantimpala ng isang
matuwid na tao. 42 Sinuman ang magbibigay
sa isa sa mga hamak na mga ito, kahit na isang
basong malamig na tubig upang inumin, dahil
isa siyang alagad, totoo itong sasabihin ko sa
inyo, hindi maaring mawala sa kaniya ang
kaniyang gantimpala.”

11

1 Nangyari nang matapos tagubilinan ni Jesus
ang labingdalawa niyang alagad, umalis siya

mula doon upang magturo at mangaral sa kani-
lang mga lungsod. 2 Ngayon, nang marinig
ni Juan mula sa bilangguan ang mga bagay
tungkol sa mga gawa ng Cristo, nagpadala siya
ng mensahe sa pamamagitan ng kaniyang mga
alagad 3 at sinabi nito sa kaniya, “Ikaw na
nga ba Ang Darating o mayroon pang ibang
tao na dapat naming hanapin?” 4 Sumagot si
Jesus at sinabi sa kanila, “Humayo kayo at iulat
ninyo kay Juan kung ano ang inyong nakita at
narinig. 5 Ang mga bulag ay nakatatanggap ng
paningin, nakapaglalakad ang mga lumpo, ang
mga may ketong ay nagiging malinis, ang mga
bingi ay nakaririnig nang muli, ang mga patay
ay muling binuhay, at ang mga mahihirap ay
nasabihan na tungkol sa mabuting balita. 6 At
pinagpala ang sinumang hindi makahahanap ng
katitisuran sa akin.” 7 Habang nagtungo ang
mga lalaking ito sa kanilang daan, sinimulang
sabihin ni Jesus sa mga tao ang tungkol kay Juan,
“Ano ang nilabas ninyo sa ilang para makita—
isang tambo na inaalog-alog ng hangin? 8 Ngunit
ano ang nilabas ninyo para makita—isang lalaki
na nakasuot ng malambot na kasuotan? Totoo
nga, ang nagsusuot lamang ng ganoong kasuotan
ay iyong naninirahan sa bahay ng mga hari.
9 Ngunit ano ang nilabas ninyo para makita—
isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo at
mas higit pa sa isang propeta. 10 Siya itong
sinasabi sa naisulat, 'Tingnan ninyo, ipadadala
ko ang aking mensahero na mauuna sa iyo na
siyang maghahanda ng iyong daan.' 11 Sinasabi

ko sa inyo, totoo nga na sa lahat ng mga
ipinanganak ng mga babae, walang nakahihigit
kay Juan na Tagapagbautismo. Ngunit ang
pinakahamak na tao sa kaharian ng langit ay
mas dakila kaysa sa kaniya. 12 Mula sa mga
araw ni Juan na Tagapagbautismo hanggang
ngayon, ang kaharian ng langit ay nagdurusa
sa karahasan at sapilitan itong kinukuha ng
mga taong mararahas. 13 Sapagkat lahat ng
mga propeta at ang kautusan ay patuloy na
nagpapahayag hanggang kay Juan. 14 At kung
nakahanda kayong tanggapin ito, ito ay si Elias
na paparating. 15 Ang may taingang pandinig ay
makinig. 16 Saan ko dapat ihalintulad ang salin-
lahing ito? Tulad nito ay mga batang naglalaro
sa may pamilihan, na nakaupo at tinatawag ang
isa't isa 17 at magsasabi, 'Kami ay tumugtog ng
plauta para sa inyo ngunit hindi kayo nagsayaw.
Kami ay nagluksa ngunit hindi kayo tumangis.'
18 Sapagkat dumating si Juan na hindi kumakain
ng tinapay ni umiinom ng alak, at sasabihin ni-
lang, 'May demonyo siya.' 19 Ang Anak ng Tao ay
dumating na kumakain at umiinom at sinasabi
nilang, 'Tingnan ninyo, siya ay napakatakaw na
tao at lasenggero, kaibigan ng mga maniningil ng
buwis at ng mga makasalanan!' Ngunit ang karu-
nungan ay napawalang-sala sa pamamagitan ng
kaniyang mga gawa.” 20 At sinimulang sawayin
ni Jesus ang mga lungsod kung saan nangyari
ang karamihan sa mga makapangyarihan niyang
gawa dahil sila ay hindi nagsisi. 21 “Sa aba
mo, Korazin! Sa aba mo, Bethsaida! Kung

ang mga makapangyarihang gawa na ginawa
sa inyo ay nangyari sa Tiro at Sidon, noon pa
man nagsisi na sana sila sa pamamagitan ng
sako at mga abo. 22 Ngunit mas mapagtitiisan
pa ang Tiro at Sidon sa araw ng paghuhukom
kaysa sa inyo. 23 Ikaw, Capernaum, sa tingin mo
ba ay maitataas ka sa langit? Hindi, ikaw ay
maibababa sa hades. Kung sa Sodoma ginawa
ang mga makapangyarihang gawa na ginawa sa
iyo, nananatili pa sana magpahanggang ngayon
ang bayan na iyon. 24 Ngunit sinasabi ko sa
iyo na mas magiging madali pa para sa lupain
ng Sodoma sa araw ng paghuhukom kaysa sa
iyo." 25 Nang mga oras na iyon sinabi ni Jesus,
"Pinupuri kita, Ama, Panginoon ng langit at lupa,
dahil ikinubli mo ang mga bagay na ito sa mga
marurunong at nakauunawa at iyong inihayag
ang mga ito sa mga hindi nakapag-aral, tulad
ng mga maliliit na bata. 26 Oo, Ama, sapagkat
ito ang labis na nakalulugod sa iyong paningin.
27 Lahat ng mga bagay ay ipinagkatiwala sa akin
ng aking ama. At walang nakakikilala sa Anak
maliban sa Ama at walang nakakikilala sa Ama
maliban sa Anak, at sa kahit sinuman na naisin
ng Anak na ihayag ang Ama. 28 Lumapit kayo
sa akin, kayong lahat na nahihirapan at lubhang
nabibigatan at bibigyan ko kayo ng kapahin-
gahan. 29 Dalhin ninyo ang aking pamatok at
matuto kayo sa akin sapagkat ako ay mahinahon
at may mapagpakumbabang puso at makakamit
ninyo ang kapahingahan para sa inyong mga
kaluluwa. 30 Sapagkat madali ang aking pamatok
at ang aking pasanin ay magaan."

12

1 Nang panahong iyon, sa Araw ng Pa-
mamahinga, napadaan si Jesus sa mga triguhan.
Ang kaniyang mga alagad ay nagutom at nag-
umpisa silang pumitas ng mga uhay at kinain
iyon. 2 Ngunit nang makita ito ng mga Pariseo,
sinabi nila kay Jesus, “Tingnan mo, ang iyong
mga alagad ay gumagawa ng labag sa kautusan
sa Araw ng Pamamahinga.” 3 Ngunit sinabi ni
Jesus sa kanila, “Hindi ba ninyo nabasa ang
ginawa ni David nang siya ay nagutom at pati
ang mga lalaking kasama niya? 4 Kung paano
siya pumasok sa tahanan ng Diyos at kinain ang
tinapay na handog, na labag sa kautusan na
kainin niya at labag sa kautusan na kainin din ng
kaniyang mga kasama, ngunit nararapat lamang
sa mga pari? 5 At hindi ba ninyo nabasa sa
kautusan na sa Araw ng Pamamahinga, ang mga
pari sa templo ay nilalapastanganan ang Araw
ng Pamamahinga ngunit hindi nagkakasala?
6 Ngunit sinasabi ko sa inyo na ang mas dakila
sa templo ay narito. 7 At kung alam sana ninyo
ang ibig sabihin nito, 'Ang nais ko ay habag
at hindi handog,' hindi sana ninyo hinatulan
ang walang kasalanan. 8 Sapagkat ang Anak ng
Tao ay Panginoon ng Araw ng Pamamahinga.”
9 Pagkatapos, umalis si Jesus mula doon at
pumasok sa kanilang sinagoga. 10 Masdan ito,
may isang lalake na tuyot ang kamay. Nagtanong
ang mga Pariseo kay Jesus, at sinabi, “Naaayon
ba sa kautusan ang magpagaling sa Araw ng
Pamamahinga?” upang siya ay maparatangan
nila ng pagkakasala. 11 Sinabi ni Jesus sa kanila,

“Sino kaya sa inyo, na kung mayroon siyang
nag-iisang tupa, at nahulog ang tupang ito sa
malalim na butas sa Araw ng Pamamahinga ay
hindi ito iaahon sa butas para ilabas? 12 Gaano
pa kaya kahalaga ang isang tao kaysa sa isang
tupa. Kaya hindi labag sa kautusan ang paggawa
ng mabuti sa Araw ng Pamamahinga.” 13 At
sinabi ni Jesus sa lalaki, “Iunat mo ang iyong
kamay.” Iniunat nga niya ito, at bumalik ang
dating kalusugan nito, gaya ng kaniyang isang
kamay. 14 Ngunit lumabas ang mga Pariseo
at nagsabwatan laban sa kaniya. Naghahanap
sila ng paraan kung paano siya maipapatay.
15 Nang mapansin ito ni Jesus, lumayo siya doon.
Maraming tao ang sumunod sa kaniya, at pina-
galing niya silang lahat. 16 Sila ay pinagbilinan
niya na huwag ipapaalam sa iba ang tungkol
sa kaniya, 17 ito ay upang magkatotoo ang
sinabi sa pamamagitan ni Isaias na propeta, na
nagsasabi, 18 “Tingnan ninyo, ang aking lingkod
na aking pinili; ang aking pinakamamahal, na
siyang lubos na kinalulugdan ng aking kaluluwa.
Ilalagay ko sa kaniya ang aking Espiritu, at
ihahayag niya ang paghuhukom sa mga Gentil.
19 Hindi siya magpupumilit o makikipagsigawan
ng malakas, ni walang sinumang makaririnig
ng kaniyang tinig sa mga lansangan. 20 Hindi
niya babaliin ang anumang tambong marupok;
hindi rin niya papatayin ang kahit na anong
umuusok na pabilo, hanggang maipadala niya
ang paghuhukom sa katagumpayan. 21 At ang
mga Gentil ay magkakaroon ng pananalig sa

kaniyang pangalan.” 22 Pagkatapos ay may isang
tao na bulag at pipi na sinapian ng demonyo
ang dinala kay Jesus. Pinagaling niya ito at ang
lalaki ay nakapagsalita at nakakita. 23 Ang lahat
ng napakaraming tao ay namangha, at sinabi, “
Anak kaya ni David ang lalaking ito?” 24 Ngunit
nang marinig ng mga Pariseo ang mga himalang
ito, kanilang sinabi, “Ang taong ito ay hindi
nakapagpapalayas ng mga demonyo maliban sa
pamamagitan ni Beelzebul, ang prinsipe ng mga
demonyo. “ 25 Ngunit nalalaman ni Jesus ang
kanilang mga iniisip at sinabi sa kanila, “Ang
bawat kahariang nahahati laban sa kaniyang
sarili ay magiging mapanglaw, at bawat lungsod
o bahay na nahahati laban sa kaniyang sarili
ay hindi mananatili. 26 Kung pinalalayas ni
Satanas si Satanas, siya ay nahahati laban sa
kaniyang sarili. Paano mananatili ang kaniyang
kaharian? 27 At kung ako ay nagpapalayas ng
mga demonyo sa pamamagitan ni Beelzebul, sa
kanino pinalalayas ng inyong mga tagasunod
ang mga demonyo? Dahil dito, sila ang inyong
magiging mga hukom. 28 Ngunit kung ako ay
nagpapalayas ng mga demonyo sa pamamagitan
ng Espiritu ng Diyos, samakatuwid, ang kaharian
ng Diyos ay dumating na sa inyo. 29 Paano
malolooban ng sinuman ang bahay ng isang
malakas na tao at nanakawin ang kaniyang mga
pag-aari na hindi muna igagapos ang malakas na
tao? Saka pa niya nanakawin ang kaniyang mga
pag-aari sa kaniyang bahay. 30 Ang sinuman na
hindi kasapi ko ay laban sa akin, at sino man
ang hindi nagtitipong kasama ko ay nagkakalat.

31 Kung gayon ay sinasabi ko sa inyo, ang lahat
ng kasalanan at kalapastangan sa tao ay mapa-
patawad. Ngunit ang lahat ng kalapastanganan
sa Espiritu ay hindi mapapatawad. 32 Sinumang
magbigkas ng anumang salita laban sa Anak ng
Tao, siya ay mapapatawad. Ngunit sinumang
magsasalita laban sa Banal na Espiritu, siya ay
hindi mapapatawad, maging dito sa mundo o sa
darating. 33 O gawing mabuti ang puno at ang
bunga nito ay mabuti, o gawing masama ang
puno at ang bunga nito ay masama, sapagkat
makikilala ang bawat puno ayon sa bunga nito.
34 Kayong mga anak ng mga ulupong, dahil
kayo ay masama, paano kayo magsasabi ng
mga mabubuting bagay? Sapagkat kung ano
ang nilalaman ng puso ay siyang binibigkas ng
bibig. 35 Ang mabuting tao mula sa mabuting
kayamanan ng kaniyang puso ay naglalabas ng
mabuti at ang masamang tao na may masamang
kayamanan sa kaniyang puso ay naglalabas ng
masama. 36 At sinasabi ko sa inyo na sa araw
ng paghuhukom, ang mga tao ay mananagot sa
bawat salita na kanilang binitawan na walang
kabuluhan. 37 Sapagkat sa iyong mga salita
ikaw ay mapapawalang-sala, at sa iyong mga
salita ikaw ay parurusahan." 38 At sumagot ang
ilang mga eskriba at Pariseo kay Jesus at sinabi,
"Guro, nais naming makakita ng palatandaan
mula sa iyo," 39 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi
sa kanila, "Isang masama at mapangalunyang
salinlahi ang naghahanap ng palatandaan. Ngu-
nit walang ibibigay na palatandaan sa kaniya
maliban sa palatandaan ni Jonas na propeta.

40 Sapagkat gaya ni Jonas na tatlong araw at tat-
long gabi sa tiyan ng malaking isda, gayundin na
ang Anak ng Tao ay tatlong araw at tatlong gabi
na nasa ilalim ng lupa. 41 Ang mga tao sa Nineve
ay tatayo sa paghuhukom kasama ng salinlahing
ito at parurusahan ito. Sapagkat sila ay nagsisi
sa pangangaral ni Jonas, at tingnan ninyo, ang
narito ay mas dakila kay Jonas. 42 Ang Reyna
ng Timog ay tatayo sa paghuhukom kasama
ng mga tao ng salinlahing ito at parurusahan
ito. Naglakbay siya mula sa dulo ng mundo
upang dinggin ang karunungan ni Solomon, at
tingnan ninyo, ang narito ay mas dakila kay
Solomon. 43 Kung ang isang masamang espiritu
ay umalis sa isang tao, siya ay dadaan sa lugar na
walang tubig, at siya ay maghahanap ng mapag-
papahingahan, ngunit hindi niya ito mahanap.
44 At sasabihin nitong, 'Ako ay babalik sa dati
kong tahanan kung saan ako nanggaling.' Nang
makabalik, nakita niya ang bahay na malinis at
maayos. 45 Siya ay aalis at magsasama ng pito
pang espiritu na mas masama pa sa kaniya at
silang lahat ay papasok at maninirahan doon. At
ang kalagayan ng taong iyon ay magiging mas
malala pa kaysa sa dati. Katulad ng masasamang
salinlahing ito." 46 Habang nagsasalita pa si Jesus
sa napakaraming tao, masdan ito, ang kaniyang
ina at mga kapatid ay nakatayo sa labas, hi-
nahanap siya upang kausapin. 47 May nagsabi
sa kaniya, "Tingnan mo, ang iyong ina at ang
iyong mga kapatid na lalaki ay nakatayo sa labas,
hinahanap ka upang makausap." 48 Ngunit
sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Sino ang

aking ina? At sino ang aking mga kapatid?"
49 Pagkatapos iniunat niya ang kaniyang kamay
sa kaniyang mga alagad at sinabi, "Tingnan
ninyo, nandito ang aking ina at ang aking mga
kapatid! 50 Sapagkat ang sinumang gumagawa
sa kagustuhan ng aking Amang nasa langit, ang
taong iyon ay aking kapatid at ina."

13

1 Sa araw na iyon ay lumabas ng bahay si Jesus
at umupo sa tabi ng dagat. 2 May napakaraming
bilang ng tao ang pumalibot sa kaniya kaya
sumakay siya sa isang bangka at umupo doon.
Ang lahat ng tao ay tumayo sa dalampasigan. 3 At
nagsabi si Jesus sa kanila ng maraming bagay sa
pamamagitan ng talinghaga. Kaniyang sinabi,
"Masdan ito, isang manghahasik ang lumabas
upang maghasik. 4 Sa kaniyang paghahasik,
nahulog ang ilang mga binhi sa tabi ng daan,
dumating ang mga ibon at kinain ang mga
ito. 5 Ang ibang mga binhi naman ay nahulog
sa mabatong lupa kung saan kakaunti lamang
ang lupa. Ang mga ito ay mabilis na tumubo
sapagkat mababaw lamang ang lupa. 6 Ngunit
nang sumikat na ang araw, ang mga ito ay
natuyo dahil wala itong mga ugat, at nalanta
ang mga ito. 7 Ang ibang mga binhi ay nahulog
sa may mga matitinik na halaman. Lumaki
ang mga halamang may tinik at sinakal ang
mga ito. 8 Ang ibang mga binhi ay nahulog sa
mabuting lupa at ang mga ito ay namunga, ang
iba ay tig-iisandaan, ang iba ay tig-aanimnapu,
at ang iba ay tigtatatlumpu. 9 Ang may taingang

pandinig, ay makinig.” 10 Dumating ang mga
alagad at sinabi kay Jesus, “Bakit mo kinakausap
ang mga tao sa pamamagitan ng mga taling-
haga?” 11 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila,
“Nabigyan kayo ng pribilehiyo ng pagkaunawa
sa mga hiwaga ng kaharian ng langit, ngunit sa
kanila ay hindi naibigay. 12 Dahil kung sinuman
ang mayroon na ay higit pang mabibigyan at
siya ay magkakaroon ng sagana. Ngunit ang
sinuman na wala, kukunin sa kaniya maging ang
tanging mayroon siya. 13 Kaya kinakausap ko sila
sa pamamagitan ng mga talinghaga, sapagkat
kahit na sila ay nakakakita, hindi sila tunay
na nakakakita. At bagaman nakaririnig sila
ay hindi naman sila tunay na nakaririnig, ni
hindi sila makaunawa. 14 Sa kanila natupad
ang propesiya ni Isaias, na nagsasabi, 'Habang
pinakikinggan ay inyong maririnig, ngunit hindi
ninyo talaga maintindihan; habang tinitingnan
ay inyong nakikita, ngunit hindi ninyo talaga
maunawaan. 15 Sapagkat ang puso ng mga taong
ito ay naging mapurol, at hirap sila sa pakikinig,
at ipinikit nila ang kanilang mga mata upang
hindi sila makakita sa kanilang mga mata, o
makarinig sa kanilang mga tainga, o makaintindi
sa kanilang mga puso, upang sila ay babalik
muli at sila ay aking pagagalingin.' 16 Ngunit
pinagpala ang inyong mga mata, sapagkat ang
mga ito ay nakakakita; at ang inyong mga
tainga, sapagkat ang mga ito ay nakakarinig.
17 Totoo itong sinasabi ko sa inyo na maraming
mga propeta at mga taong matuwid ang ninais
na makita ang mga bagay na inyong nakikita,

ngunit hindi nila ito nakita. Ninais nila na
marinig ang mga bagay na inyong mga naririnig,
ngunit hindi nila ito napakinggan. 18 Ngayon,
makinig kayo sa talinghaga ng manghahasik.
19 Kapag mapakinggan ng sinuman ang salita ng
kaharian ngunit hindi ito nauunawaan, darating
ang masama at nanakawin ang mga binhi na
naihasik sa kaniyang puso. Ito ay ang binhi
na naihasik sa tabi ng daan. 20 Siya na nai-
hasik sa mabatong lupa ay siyang nakakarinig
sa salita at agad itong tinatanggap nang may
galak. 21 Gayunman wala siyang mga ugat at
tumatagal lamang ng panandalian. At kung
ang kapighatian at pag-uusig ay dumating dahil
sa salita, siya ay agad nadadapa. 22 Siya na
naihasik sa may mga matitinik na halaman ay
nakaririnig ng salita, ngunit ang pagkabalisa sa
mundo at ang panlilinlang ng mga yaman ang
siyang sumakal sa salita, at hindi siya namunga.
23 Siya na naihasik sa mabuting lupa ay siyang
nakarinig sa salita at nakaunawa dito. Siya ang
tunay na namumunga at nagpapayabong nito;
ang ilan ay namunga ng tig-iisandaan, ang iba
ay tig-aanimnapu, at ang iba ay tig-tatatlumpu..”
24 Nagkuwento si Jesus ng isa pang talinghaga
sa kanila. Sinabi niya, “Ang kaharian ng langit
ay tulad ng isang lalaking naghasik ng mabuting
binhi sa kaniyang bukid. 25 Ngunit habang tulog
ang mga tao, dumating ang kaniyang kaaway
at naghasik din ng mga damo kasama ng mga
trigo saka umalis. 26 Nang sumibol ang mga
dahon at namunga ay lumitaw din ang mga

damo. 27 Dumating ang mga tagapaglingkod
ng may-ari ng lupa at sinabi sa kaniya, 'Ginoo,
hindi ba mabuti ang inihasik mong mga binhi
sa iyong bukirin? Papaanong nagkaroon ito ng
mga damo?' 28 Sinabi niya sa kanila, 'Ginawa ito
ng isang kaaway.' Sinabi ng mga tagapaglingkod
sa kaniya, 'Nais mo bang puntahan namin at
bunutin ang mga ito?' 29 Sinabi ng may-ari ng
lupa, 'Huwag, sapagkat kapag binunot ninyo ang
mga damo, baka mabunot niyo din ang mga trigo
kasama nito. 30 Hayaan lang silang parehong
lumaki hanggang dumating ang anihan. Sa
oras na nang pag-aani ay sasabihin ko sa mga
tagapag-ani na, "Unahin ninyong bunutin ang
mga damo at bigkisin ang mga ito at inyong
sunugin samantalang ang mga trigo naman ay
inyong ipunin sa aking kamalig.'"" 31 Muling
nagkuwento si Jesus ng talinghaga sa kanila.
Kaniyang sinabi, "Ang kaharian ng langit ay
tulad ng binhi ng mustasa na kinuha ng isang
tao at inihasik sa kaniyang bukid. 32 Tunay
ngang pinakamaliit ang binhing ito sa lahat ng
ibang mga binhi. Ngunit nang ito ay lumaki,
naging mas malaki ito kaysa sa mga halamang
panghardin. Ito ay naging puno kaya ang mga
ibon sa himpapawid ay pumunta at namugad
sa mga sanga nito." 33 Muling nagsabi si Jesus
ng talinghaga sa kanila, "Ang kaharian ng langit
ay tulad ng isang lebadura na kinuha ng isang
babae at inihalo sa tatlong takal ng harina
hanggang ito ay umalsa." 34 Ang lahat ng mga
bagay na ito ay sinabi ni Jesus sa mga tao
sa pamamagitan ng talinghaga. At kung hindi

sa pamamagitan ng talinghaga ay hindi siya
nagsalita sa kanila. 35 Ito ay upang magkatotoo
ang mga nasabi sa pamamagitan ng mga propeta
noong sinabi niyang, “Bubuksan ko ang aking
bibig sa pamamagitan ng talinghaga, sasabihin
ko ang mga bagay na naitago buhat nang itatag
ang mundo.” 36 Pagkatapos ay iniwan ni Jesus
ang maraming tao at nagtungo sa isang bahay.
Lumapit sa kaniya ang kaniyang mga alagad at
sinabi, “Ipaliwanag mo sa amin ang talinghaga
ng mga damo sa bukid.” 37 Sumagot si Jesus
at sinabi, “Ang naghasik ng mabuting buto ay
ang Anak ng Tao. 38 Ang bukid ay ang mundo;
at ang mabuting binhi ay ang mga anak ng
kaharian. Ang mga damo ay ang mga anak
ng masama, 39 at ang kaaway na naghasik sa
kanila ay ang diyablo. Ang pag-aani ay ang
katapusan ng mundo at ang mga tagapag-ani ay
ang mga anghel. 40 Kaya gaya ng mga damo
na inipon at sinunog sa apoy, ganun din sa
katapusan ng mundo. 41 Magpapadala ang Anak
ng Tao ng kaniyang mga anghel at titipunin
nila sa labas ng kaniyang kaharian ang lahat
ng bagay na sanhi ng kasalanan at ang mga
gumagawa ng masama. 42 Itatapon nila ang mga
ito sa pugon ng apoy na kung saan mayroong
mga iyakan at nagngangalit na ngipin. 43 At
ang mga matutuwid na tao ay magliliwanag
tulad ng araw sa kaharian ng kanilang Ama.
Ang may taingang pandinig ay makinig. 44 Ang
kaharian ng langit ay tulad sa isang kayamanang
nakatago sa bukid. Natagpuan ito ng isang tao

at itinago. Sa kaniyang kagalakan ay umalis
siya at ibinenta niya lahat ng mayroon siya
at binili ang bukid na iyon. 45 Gayun din
naman, ang kaharian ng langit ay tulad ng
isang mangangalakal na naghahanap ng mga
mahahalagang perlas. 46 Nang mahanap niya
ang isang perlas na may malaking halaga, umalis
siya at ibinenta niya lahat ng mayroon siya at
binili ito. 47 Gayun din naman, ang kaharian ng
langit ay tulad ng isang lambat na inihagis sa
dagat at nakahuli ng iba't ibang uri ng lamang
dagat. 48 Nang ito ay napuno, hinila ito ng mga
mangingisda sa dalampasigan. Pagkatapos ay
umupo sila at tinipon ang mga mabuting bagay
sa mga lalagyan, ngunit kanilang itinapon ang
mga bagay na walang pakinabang. 49 Ganito
ang mangyayari pagdating ng katapusan ng
mundo. Darating ang mga anghel at ihihiwalay
ang masama sa mga matuwid. 50 Sila ay
itatapon nila sa pugon ng apoy na kung saan
mayroong mga iyakan at nagngangalit na ngipin.
51 Naiintindihan ba ninyo ang lahat ng mga
bagay na ito?" Sinabi ng mga alagad sa kaniya,
"Oo." 52 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Kaya
bawat eskriba na naging alagad ng kaharian ng
langit ay katulad ng isang tao na nagmamay-ari
ng isang bahay, na naglalabas ng luma at mga
bagong bagay mula sa kaniyang kayamanan."
53 At nangyari na nang matapos ni Jesus ang
mga talinghagang ito ay umalis na siya sa lugar
na iyon. 54 Pagkatapos ay pumasok si Jesus
sa kaniyang sariling rehiyon at nagturo sa mga

tao sa kanilang mga sinagoga. Ang kinalabasan
nito ay namangha sila at sinabi, “Saan kinuha
ng taong ito ang kaniyang karunungan at saan
nagmula ang mga himalang ito? 55 Hindi ba siya
ang anak ng karpintero? Hindi ba't si Maria ang
kaniyang ina? At ang mga kapatid niya ay sina
Santiago, Jose, Simon, at Judas? 56 At hindi ba
ang kaniyang mga kapatid na babae ay kasama
din natin? Kaya saan nakuha ng taong ito ang
lahat ng mga bagay na ito?” 57 Nasaktan sila
nang dahil sa kaniya. Ngunit sinabi ni Jesus
sa kanila, “Ang propeta ay hindi nawawalan ng
karangalan maliban sa kaniyang sariling bansa
o sa kaniyang sariling pamilya.” 58 At hindi
siya gumawa ng maraming himala doon dahil sa
kawalan nila ng paniniwala.

14

1 Nang mga panahon na iyon, narinig ni
Herodes na tetrarka ang mga balita tungkol
kay Jesus. 2 Sinabi niya sa kaniyang mga
lingkod, “Ito ay si Juan na Tagapagbautismo,
muli siyang nabuhay mula sa mga patay. Kaya
ang mga kapangyarihang ito ay gumagawa sa
kaniya.” 3 Sapagkat ipinadakip ni Herodes si
Juan, iginapos siya at inilagay sa bilangguan
dahil kay Herodias na asawa ng kapatid niyang
si Felipe. 4 Sapagkat sinabi ni Juan sa kaniya,
“Labag sa batas na gawin mo siyang asawa mo.”
5 Nais ni Herodes na siya ay ipapatay subalit
natatakot siya sa mga tao sapagkat itinuring
nila itong propeta. 6 Ngunit noong dumating
ang kaarawan ni Herodes, ang anak na babae

ni Herodias ay sumayaw sa gitna at nalugod
si Herodes. 7 Bilang tugon, nangako siya na
may panunumpa na ipagkakaloob ang anumang
hihilingin nito. 8 Pagkatapos matagubilinan ng
kaniyang ina, sinabi niya, "Ibigay mo sa akin
dito, sa isang bandihado, ang ulo ni Juan na Taga-
pagbautismo." 9 Lubhang nabalisa ang hari dahil
sa kaniyang kahilingan, ngunit dahil sa kaniyang
sumpang binitawan at dahil sa lahat ng naroon
sa hapunan na kasama niya, iniutos niya na ito
ay mangyari. 10 Nag-utos siya at pinapugutan
ng ulo si Juan sa bilangguan. 11 Pagkatapos ay
dinala ang kaniyang ulong nasa bandihado at ib-
inigay sa babae at dinala niya ito sa kaniyang ina.
12 Pagkatapos nito ay dumating ang kaniyang
mga alagad at kinuha ang kaniyang bangkay
at saka inilibing. Pagkatapos nito, umalis sila
at ibinalita ito kay Jesus. 13 Ngayon, nang
marinig ito ni Jesus, umalis siya mula roon sa
pamamagitan ng bangka at nagpunta sa isang
liblib na lugar. Nang marinig ito ng mga tao,
sinundan siya ng mga ito na naglalakad mula sa
mga lungsod. 14 At dumating si Jesus na nauna
sa kanila at nakita ang maraming tao. Nahahabag
siya sa kanila at pinagaling ang mga may sakit
sa kanila. 15 Nang sumapit ang gabi, lumapit ang
mga alagad sa kaniya at sinabi, "Ito ay ilang na
lugar at natapos na ang araw. Pauwiin na ninyo
ang mga taong napakarami, upang sila ay maka-
punta sa mga nayon at makapamili ng makakain
para sa kanilang sarili." 16 Ngunit sinabi ni Jesus
sa kanila, "Hindi na nila kailangan pang umalis.

Bigyan ninyo sila ng makakain." 17 Sinabi nila sa
kaniya, "Mayroon lamang kaming limang piraso
ng tinapay at dalawang isda rito." 18 Sinabi
ni Jesus, "Dalhin ninyo sa akin ang mga iyan."
19 Pagkatapos ay inutusan ni Jesus ang mga
maraming tao na maupo sa damuhan. Kinuha
niya ang limang pirasong tinapay at dalawang
isda. Habang nakatingala sa langit, binasbasan
niya at pinagpira-piraso ang mga tinapay at saka
ibinigay sa mga alagad. Ipinamahagi naman
ito ng mga alagad sa mga tao. 20 Lahat sila
ay nakakain at nabusog. Pagkatapos ay inipon
nila ang mga natira sa mga pinagpira-pirasong
pagkain—labindalawang basket ang napuno.
21 Lahat ng kumain ay umabot sa limanlibong
kalalakihan bukod sa mga kababaihan at mga
bata. 22 Kaagad na pinasakay niya ang mga
alagad sa bangka upang mauna silang tumungo
sa kabilang dako, habang pina-uuwi niya ang
mga tao. 23 Pagkatapos niyang mapauwi ang mga
tao, umakyat siyang mag-isa sa isang bundok
upang manalangin. Nang lumalim na ang gabi,
mag-isa lamang siya roon. 24 Ngunit ang bangka
ay nasa kalagitnaan na ng dagat, halos hindi
na ito mapigilan dahil sa mga alon, sapagkat
pasalubong ang hangin. 25 Nang madaling araw
na, nilapitan sila ni Jesus na naglalakad sa
dagat. 26 Nang makita siya ng kaniyang mga
alagad na naglalakad sa dagat, natakot sila at
sinabi, "Multo," at sila ay nagsigawan sa takot.
27 Ngunit agad nagsalita si Jesus sa kanila at
sinabi, "Magpakatapang kayo! Ako ito! Huwag

kayong matakot.” 28 Sumagot si Pedro sa kaniya
at sinabi, “Panginoon, kung ikaw iyan, utusan
mo akong pumunta sa iyo sa tubig.” 29 Sinabi ni
Jesus, “Halika.” Kaya bumaba si Pedro sa bangka
at lumakad sa tubig papunta kay Jesus. 30 Ngunit
nang napansin ni Pedro ang hangin, siya ay
natakot. Habang siya ay nagsimulang lumubog,
sumigaw siya at sinabi, “Panginoon, iligtas mo
ako!” 31 Kaagad iniunat ni Jesus ang kaniyang
kamay at inabot si Pedro at sinabi sa kaniya,
“Ikaw na may maliit na pananampalataya, bakit
ka nag-alinlangan?” 32 At nang sumakay si
Jesus at Pedro sa bangka, huminto ang hangin
sa pag-ihip. 33 At ang mga alagad sa bangka
ay sumamba kay Jesus at sinabi, “Tunay ngang
ikaw ang Anak ng Diyos.” 34 Nang makatawid
na sila, nakarating sila sa lupain ng Genasaret.
35 Nang nakilala si Jesus ng mga taong tagaroon,
ipinamalita nila saan mang lugar sa palibotlibot
at dinala nila sa kaniya ang bawat isa na may
sakit. 36 Nagmakaawa sila sa kaniya na kung
maaari ay mahawakan nila ang laylayan ng
kaniyang kasuotan, at lahat ng humawak dito ay
gumaling.

15

1 At may ilang mga Pariseo at mga eskriba
na mula sa Jerusalem ang pumunta kay Jesus.
Sinabi nila, 2 “Bakit nilalabag ng iyong mga
alagad ang mga kaugalian ng mga nakatatanda?
Sapagkat hindi nila hinuhugasan ang kanilang
mga kamay kapag sila ay kakain.” 3 Sumagot si
Jesus at sinabi sa kanila, “At kayo—bakit ninyo

nilalabag ang kautusan ng Diyos alang-alang sa
inyong mga kaugalian? 4 Sapagkat sinabi ng
Diyos, 'Igalang mo ang iyong ama at iyong ina,' at
'Sinuman ang magsalita ng masama sa kaniyang
ama o ina ay tiyak na mamamatay. 5 Ngunit
sinabi ninyo, 'Sinuman ang magsabi sa kaniyang
ama o ina, “Anumang tulong ang matanggap
sana ninyo na galing sa akin, ngayon ay isa
nang kaloob na ibinigay sa Diyos,”' 6 hindi na
kailangang igalang ng taong iyon ang kaniyang
ama. Sa ganitong paraan binalewala ninyo
ang salita ng Diyos alang-alang sa inyong mga
kaugalian. 7 Kayong mga mapagkunwari, tama
ang propesiya tungkol sa inyo ni Isaias noong
sinabi niya, 8 'Iginagalang ako ng mga taong ito
sa kanilang mga labi ngunit ang kanilang mga
puso ay malayo sa akin. 9 Sinasamba nila ako na
walang kabuluhan, dahil ang itinuturo nila bi-
lang mga doktrina ay ang mga utos ng mga tao.'"
10 Pagkatapos ay tinawag niya ang maraming tao
palapit sa kaniya at sinabi sa kanila, "Makinig
kayo at intindihin ninyo— 11 Walang pumapasok
sa bibig ang nakapagpaparumi sa isang tao. Sa
halip, kung ano ang lumalabas sa kaniyang bibig,
ito ang nakapagpaparumi sa tao." 12 Pagkatapos,
lumapit ang kaniyang mga alagad at sinabi kay
Jesus, “Alam ba ninyo na nasaktan ang mga
Pariseo nang marinig nila ang inyong sinabi?”
13 Sumagot si Jesus at sinabi, “Bawat halaman
na hindi itinanim ng aking Amang nasa langit
ay bubunutin. 14 Hayaan ninyo sila, mga bulag
sila na gabay. Kung ang isang bulag na tao

ay gagabayan ang kapwa niyang bulag, pareho
silang mahuhulog sa hukay." 15 Sumagot si Pedro
at sinabi kay Jesus, "Ipaliwanag mo sa amin ang
talinghagang ito." 16 Sinabi ni Jesus, "Kayo din
ba ay wala pa ring pang-unawa? 17 Hindi ba
ninyo nakikita na kung anumang pumapasok sa
inyong bibig ay dadaan sa tiyan at pagkatapos
pinapalabas sa palikuran? 18 Ngunit ang mga
bagay na lumalabas sa bibig ay galing sa puso.
Ang mga bagay na ito ang nakapagpaparumi
sa tao. 19 Sapagkat sa puso nanggagaling ang
mga masasamang pag-iisip, pagpatay, pangan-
galunya, sekswal na imoralidad, pagnanakaw,
bulaang saksi at mga paghamak. 20 Ito ang mga
bagay na nakapagpaparumi sa tao. Ngunit ang
kumain na hindi naghugas ng mga kamay ay
hindi nakapagpaparumi sa tao." 21 Pagkatapos,
umalis si Jesus mula roon at pumunta patungo
sa mga rehiyon sa lungsod ng Tiro at Sidon.
22 Masdan ito, may isang Cananeang babae ang
lumabas galing sa rehiyon na iyon. Sumigaw
siya at sinabing, "Kahabangan mo ako, Pangi-
noon, anak ni David; ang aking anak na babae
ay lubhang pinapahirapan ng isang demonyo.
23 Ngunit hindi siya sinagot ni Jesus kahit isang
salita. Lumapit ang kaniyang mga alagad at
nagmakaawa sa kaniya, sinabi, "Paalisin ninyo
siya sapagkat sumisigaw siyang sumusunod sa
atin." 24 Subalit sumagot si Jesus at sinabi,
"Hindi ako sinugo sa kaninuman maliban sa mga
tupang naliligaw sa tahanan ng Israel." 25 Ngunit
lumapit at lumuhod ang babae sa kaniyang

harapan, na nagsasabi, “Panginoon, tulungan
mo ako.” 26 Sumagot siya at sinabi, “Hindi tama
na kunin ang tinapay ng mga anak at ihagis sa
mga tuta.” 27 Sinabi niya, “Oo nga, Panginoon,
ngunit kahit ang mga tuta ay kinakain ang mga
katiting na tinapay na nahulog mula sa kainan
ng kanilang mga amo. 28 Pagkatapos, sumagot si
Jesus at sinabi sa kaniya, “Babae, napakalaki ng
iyong pananampalataya. Mangyari sa iyo ayon
sa iyong hinihiling.” At gumaling ang kaniyang
anak na babae sa oras na iyon. 29 Umalis si Jesus
sa lugar na iyon at pumunta malapit sa Dagat
ng Galilea. Pagkatapos umakyat siya sa isang
burol at doon umupo. 30 Napakaraming tao ang
lumapit sa kaniya. Kasama nila ang mga pilay,
bulag, pipi at mga lumpo, at marami pang iba na
may mga sakit. Inilagay sila sa paanan ni Jesus
at sila ay pinagaling niya. 31 Kaya namangha
ang maraming tao nang nakita nila ang mga
pipi na nakapagsalita, ang lumpo na napagaling,
ang pilay na nakakalakad at mga bulag na
nakakakita. Pinuri nila ang Diyos ng Israel.
32 Tinawag ni Jesus ang kaniyang mga alagad
at sinabi, “Nahahabag ako sa mga tao dahil sila
ay nanatili kasama ko sa loob na ng tatlong
araw at walang makain. Ayaw ko silang pauwiin
na hindi kumakain upang hindi sila himatayin
sa daan.” 33 Sinabi ng mga alagad sa kaniya,
“Saan naman tayo kukuha ng sapat na tinapay sa
ilang para busugin ang napakamaraming tao?”
34 Sinabi ni Jesus sa kanila, “IIan ang tinapay
na meron kayo?” Sinabi nila, “Pito, at kaunting

maliliit na isda.” 35 At inutosan ni Jesus ang
maraming tao na maupo sa lupa. 36 Kinuha niya
ang pitong tinapay at mga isda, at pagkatapos
magbigay ng pasasalamat, pinagpira-piraso niya
ang mga tinapay at ibinigay sa kaniyang mga
alagad. At ibinigay ng mga alagad ang mga ito
sa mga tao. 37 Ang lahat ng tao ay nakakain
at nabusog. At inipon nila ang mga pagkain
mula sa pira-pirasong natira, pitong basket ang
napuno. 38 Mayroong apat na libong lalaki
ang kumain, bukod sa mga babae at mga bata.
39 Pagkatapos, pinauwi ni Jesus ang maraming
tao at sumakay siya sa bangka at pumunta sa
rehiyon ng Magadan.

16

1 Lumapit ang mga Pariseo at Saduseo at
sinubok si Jesus sa pamamagitan ng paghingi
sa kaniya na ipakita sa kanila ang isang pala-
tandaan mula sa langit. 2 Ngunit sumagot siya
at sinabi sa kanila, “Pagsapit ng gabi, sasabi-
hin ninyo. 'Magiging maganda ang panahon,
sapagkat pula ang kalangitan.' 3 At sasabihin
ninyo sa umaga, 'Hindi magiging maganda ang
panahon ngayon, sapagkat ang langit ay pula
at maulap.' Alam ninyo kung paano bigyan
ng kahulugan ang anyo ng langit, ngunit hindi
ninyo kayang bigyang kahulugan ang mga pala-
tandaan ng mga panahon. 4 Maghahanap ng
palatandaan ang mga masama at mapang-apid
na salinlahi, ngunit walang maibibigay na pala-
tandaan sa kanila maliban sa palatandaan ni
Jonas.” Pagkatapos ay iniwan sila ni Jesus at

umalis. [5] Nagpunta ang mga alagad sa kabi-
lang bahagi, ngunit nakalimutang magdala ng
tinapay. [6] Sinabi ni Jesus sa kanila, “Unawain
ninyo at mag-ingat kayo sa lebadura ng mga
Pariseo at mga Saduseo.” [7] Nagdahilan ang
mga alagad sa kanilang mga sarili at sinabi,
“Ito ay dahil wala tayong nadalang tinapay.”
[8] Batid ito ni Jesus at sinabi, “Kayong maliit ang
pananampalataya, bakit kayo nagdadahilan sa
inyong mga sarili at sinasabi na ito ay dahil
wala kayong nadalang tinapay? [9] Hindi pa rin
ba ninyo napapansin o naaalala ang limang
tinapay para sa limang-libo, at ilang mga basket
na tinapay ang naipon ninyo? [10] O ang pitong
basket na tinapay na para sa apat na libo at ilang
mga basket ang inyong naipon? [11] Paanong hindi
ninyo naintindihan na hindi ako nagsasalita sa
inyo tungkol sa tinapay? “Unawain ninyo at
mag-ingat kayo sa lebadura ng mga Pariseo
at Saduseo.” [12] Pagkatapos naintindihan nila
na sila ay hindi pinag-iingat sa lebadura sa
tinapay, kundi upang mag-ingat sa itinuturo ng
mga Pariseo at mga Saduseo. [13] Ngayon, nang
dumating si Jesus sa mga bahagi ng Cesarea ng
Filipos, tinanong niya ang kaniyang mga alagad,
na sinasabi, “Ano ang sinasabi ng mga tao kung
sino ang Anak ng Tao?” [14] Sinabi nila, “Sabi
ng iba na si Juan na Tagapagbawtismo; ang
iba, si Elias; at ang iba, si Jeremias, o isa sa
mga propeta.” [15] Sinabi niya sa kanila, “Ngunit
ano ang sinasabi ninyo sa kung sino ako?”
[16] Sumagot si Simon Pedro at sinabi, “Ikaw ang

Cristo, ang Anak ng buhay na Diyos." 17 Sumagot
si Jesus at sinabi sa kaniya, "Pinagpala ka, Simon
Bar Jonas, sapagkat ito ay hindi nahayag sa iyo
ng laman o ng dugo, kundi ng aking Amang
nasa langit. 18 Sinasabi ko rin sa iyo na ikaw ay
si Pedro at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo
ko ang aking iglesiya. Ang tarangkahan ng
hades ay hindi mananaig laban dito. 19 Ibibigay
ko sa iyo ang mga susi sa kaharian ng langit.
Anumang gapusin mo sa lupa ay gagapusin din
sa langit, at anumang kalagan ninyo sa lupa
ay kakalagan din sa langit." 20 At inutusan ni
Jesus ang mga alagad na huwag nilang sabihin
sa iba na siya ang Cristo. 21 Magmula sa oras
na iyon sinimulang sabihin ni Jesus sa kaniyang
mga alagad na kailangan niyang pumunta sa
Jerusalem, magdurusa ng maraming bagay sa
kamay ng mga nakatatanda at sa mga punong
pari at sa mga eskriba, papatayin at mabubuhay
muli sa ikatlong araw. 22 Pagkatapos ay hinila
siya ni Pedro sa tabi at pinagsabihan siya, na
sinasabi, "Mailayo sana ito sa iyo, Panginoon,
hindi sana ito mangyari sa iyo." 23 Ngunit
bumaling si Jesus kay Pedro at sinabi, "Lumayo
ka sa akin, Satanas! Hadlang ka sa akin, sapagkat
wala kang pakialam sa mga bagay ng Diyos,
kundi sa mga bagay ng mga tao." 24 Pagkatapos,
sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Kung
sinuman ang nais sumunod sa akin, kailangan
niyang ikaila ang kaniyang sarili, buhatin ang
kaniyang krus, at sumunod sa akin. 25 Sapagkat
sinuman ang may nais iligtas ang kaniyang
buhay ay mawawalan nito, at kung sinuman

ang mawala ang buhay alang-alang sa akin ay
matatagpuan niya ito. 26 Ano ang mapapala ng
isang tao, kung mapasakaniya man ang buong
mundo ngunit ang kabayaran ay ang kaniyang
buhay? Ano ang maibibigay ng tao kapalit ng
kaniyang buhay? 27 Sapagkat ang Anak ng Tao
ay darating sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama
kasama ang kaniyang mga anghel. Pagkatapos,
bibigyan niya ang bawat tao ayon sa kaniyang
mga gawa. 28 Katotohanang sinasabi ko sa inyo,
may mga ilan sa inyo na nakatayo dito na hindi
makatitikim ng kamatayan hanggang sa makita
nila ang Anak ng Tao na dumarating sa kaniyang
kaharian."

17

1 Makalipas ang anim na araw, isinama ni
Jesus sina Pedro, Santiago at si Juan na kaniyang
kapatid at sila ay dinala niya sa isang mataas
na bundok nang sila lang. 2 Siya ay nag-
bagong anyo sa kanilang harapan. Ang kaniyang
mukha ay nagliwanag na katulad ng araw, at
ang kaniyang mga damit ay naging puting-puti
katulad ng liwanag. 3 Masdan ito, nagpakita sa
kanila sina Moises at Elias na nakikipag-usap
sa kaniya. 4 Nagsalita si Pedro at sinabi kay
Jesus, "Panginoon, mabuti na kami ay narito.
Kung nais ninyo, gagawa ako dito ng tatlong
pagsisilungan—isa para sa inyo, at isa para kay
Moises, at isa para kay Elias." 5 Habang siya ay
nagsasalita pa, masdan ito, isang nakakasilaw
na ulap ang lumilim sa kanila, at masdan ito,
may isang tinig na mula sa ulap na nagsasabi,

“Ito ang minamahal kong Anak na lubos kong
kinalulugdan. Makinig kayo sa kaniya.” 6 Nang
marinig ito ng mga alagad, sila ay nagpatirapa at
lubhang natakot. 7 Pagkatapos, lumapit si Jesus
at sila ay hinawakan at sinabi, “Tumayo kayo at
huwag kayong matakot.” 8 At sila ay tumingala
ngunit walang ibang nakita maliban kay Jesus
lamang. 9 Nang pababa na sila sa bundok, inutos
ni Jesus sa kanila, na nagsasabi, “Huwag ninyong
ipagsabi sa sinuman ang pangitaing ito hanggang
ang Anak ng Tao ay muling ibangon mula sa
mga patay.” 10 Tinanong siya ng kaniyang mga
alagad, na sinasabi, “Bakit sinasabi ng mga
eskriba na kailangan daw munang dumating si
Elias?” 11 Sumagot si Jesus at sinabi, “Totoo na
darating si Elias at aayusin ang lahat ng mga
bagay. 12 Ngunit sinasabi ko sa inyo, si Elias ay
dumating na, ngunit siya ay hindi nila nakilala.
Sa halip, ginawa nila ang nais nilang gawin sa
kaniya. Sa gayon ding paraan, ang Anak ng Tao
ay magdurusa rin sa kanilang mga kamay.” 13 At
naintindihan ng mga alagad na ang tinutukoy
niya ay si Juan na Tagapagbautismo. 14 Pagbalik
nila sa kinaroroonan ng mga tao, lumapit ang
isang tao at lumuhod sa kaniyang harapan, at
sinabi, 15 “Panginoon, mahabag kayo sa aking
anak na lalaki, sapagkat siya ay may epilepsiya at
lubhang nahihirapan. Sapagkat madalas siyang
nahuhulog sa apoy o sa tubig. 16 Dinala ko siya
sa inyong mga alagad, ngunit hindi nila siya ma-
pagaling. 17 Sumagot si Jesus at sinabi, “Kayong
salinlahi na walang pananampalataya at mga

baluktot, hanggang kailan ba ako mananatili
kasama ninyo? Hanggang kailan ako magtitiis sa
inyo? Dalhin ninyo siya sa akin." 18 Sinaway siya
ni Jesus at umalis ang demonyo sa kaniya. Gu-
maling ang bata sa oras ding iyon. 19 Pagkatapos
nito sarilinang lumapit kay Jesus ang kaniyang
mga alagad at sinabi, "Bakit hindi namin ito
mapalayas?" 20 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Dahil
maliit ang inyong pananampalataya. Sapagkat
katotohanang sinasabi ko sa inyo, kung mayroon
kayong pananampalataya na kasinliit ng buto ng
mustasa, maaari ninyong sabihin sa bundok na
ito, 'Lumipat ka roon,' at lilipat nga ito at walang
magiging imposible sa inyo. 21 (Ngunit hindi
mapapalayas ang ganitong uri ng demonyo mal-
iban sa panalangin at pag-aayuno.) 22 Habang
sila ay nanatili sa Galilea, sinabi ni Jesus sa
kaniyang mga alagad, "Ang Anak ng Tao ay
ibibigay sa kamay ng mga tao. 23 At siya ay
papatayin nila, at mabubuhay siya sa ikatlong
araw." Labis itong ikinalungkot ng kaniyang
mga alagad. 24 Pagdating nila sa Capernaum,
lumapit kay Pedro ang mga lalaking naningil ng
kalahating siklo ng buwis at sinabi, "Nagbabayad
ba ng kalahating siklo ng buwis ang iyong guro?"
25 Sinabi niya, "Oo." Ngunit nang pumunta si
Pedro sa bahay, una siyang kinausap ni Jesus
at sinabi, " Ano sa palagay mo, Simon? Ang
mga hari sa lupa, kanino sila tumatanggap ng
buwis o ng pagpupugay? Mula sa kanilang mga
mamamayan o mula sa mga dayuhan?" 26 Nang
sinabi ni Pedro, "Sa mga dayuhan," sinabi ni

Jesus sa kaniya, "Kung ganoon hindi kasama ang
kanilang mamamayan sa pagbabayad. 27 Ngunit
upang hindi tayo maging sanhi ng pagkakasala
ng mga nangongolekta ng buwis, pumunta ka sa
dagat, ihagis mo ang iyong pamingwit, at kunin
ang unang isda na nahuli. Kapag binuka mo ang
bibig nito, makikita mo ang isang siklo. Kunin
mo ito at ibigay sa mga nangongolekta ng buwis
para sa akin at para sa iyo."

18

1 Sa oras ding iyon, lumapit kay Jesus ang
mga alagad at sinabi, " Sino ang pinakadakila
sa kaharian ng langit?" 2 Tinawag ni Jesus ang
isang bata sa kaniya, at inilagay niya sa kanilang
kalagitnaan, 3 at sinabi, "Totoo itong sinasabi ko
sa inyo, maliban na lamang kung kayo ay magsisi
at maging katulad ng mga maliliit na bata, hindi
talaga kayo makapapasok sa kaharian ng langit.
4 Kaya kung sinuman ang nagpapakumbaba sa
kaniyang sarili katulad ng maliit na batang ito,
ang taong iyon ang pinakadakila sa kaharian ng
langit. 5 At sinumang tumatanggap sa katulad
ng maliit na batang ito alang-alang sa aking
pangalan ay tinatanggap ako. 6 Ngunit ang
sinuman ang magiging sanhi ng pagkakasala ng
isa sa mga maliliit na bata na sumampalataya
sa akin, mas mabuti para sa kaniya na talian
ang leeg ng malaking batong gilingan, at dapat
siyang ilubog sa kailaliman ng dagat. 7 Sa
aba sa sanlibutan dahil sa panahon ng pagkati-
sod! Sapagkat kinakailangang dumating ang
mga panahong iyon, ngunit sa aba sa taong

sanhi ng pinanggalingan nito! 8 Kung ang iyong
kamay o mga paa ay nagiging sanhi ng inyong
pagkatisod, putulin ninyo ito at itapon ninyo
ito palayo sa inyo. Mas mabuti para sa inyo
ang pumasok sa buhay na may kapansanan o
lumpo, kaysa itapon sa walang hanggang apoy
na may dalawang kamay o dalawang paa. 9 Kung
ang inyong mga mata ay maging dahilan ng
inyong pagkatisod, dukutin ninyo ito at itapon
ninyo ito palayo sa inyo. Mas mabuti para
sa inyo ang pumasok sa buhay na may isang
mata, kaysa itapon sa walang hanggang apoy
na may dalawang mata. 10 Tingnan ninyo na
huwag ninyong hahamakin kahit na isa sa mga
maliliit na bata. Sapagkat sasabihin ko sa inyo
na sa langit, ang kanilang mga anghel ay laging
nakatingin sa mukha ng aking Amang nasa
langit. (11 Sapagkat pumarito ang Anak ng Tao
upang maligtas ang mga nawawala.) 12 Ano sa
palagay ninyo? Kung may isang taong mayroong
isandaang tupa, at ang isa ay naligaw, hindi
ba niya iiwan ang siyamnapu't siyam sa burol
at maghahanap sa isang naliligaw? 13 At kung
matagpuan niya ito, totoo itong sinasabi ko sa
inyo, ikagagalak niya ito higit sa siyamnapu't
siyam na hindi naligaw. 14 Sa gayon ding
paraan, hindi ito ang kalooban ng inyong Ama
na nasa langit na ang isa sa mga maliliit na
batang ito ay mapahamak. 15 Kung ang iyong
kapatid ay nagkasala laban sa iyo, pumuntahan
mo, ipakita mo ang kaniyang pagkakamali na
ikaw at siya lamang. Kung makikinig siya sa
iyo, mapapanumbalik mo ang iyong kapatid.

16 Ngunit kung hindi siya makinig sa iyo, isama
mo sa iyo ang isa o dalawa pang mga kapatid,
upang sa pamamamagitan ng bibig ng dalawa o
tatlong mga saksi ang bawat salita ay maaaring
mapatunayan. 17 At kung tumanggi siyang
makinig sa kanila, sabihin ito sa iglesiya. Kung
siya ay tumanggi na makinig sa iglesiya, ituring
ninyo siyang gaya ng isang Gentil at maniningil
ng buwis. 18 Totoo itong sinasabi ko sa inyo,
anumang mga bagay ang igapos ninyo sa lupa ay
igagapos din sa langit. At anumang mga bagay
ang inyong kalagan sa lupa ay kakalagan din sa
langit. 19 Dagdag pa nito, sinasabi ko sa inyo,
na kung ang dalawa sa inyo ay sumang-ayon
sa lupa tungkol sa anumang bagay na kanilang
hinihiling, mangyayari ito sa kanila sa pamam-
agitan ng aking Amang nasa langit. 20 Sapagkat
kung saan ang dalawa o tatlo ang nagkatipon
dahil sa aking pangalan, naroon ako sa kanilang
kalagitnaan." 21 Pagkatapos, lumapit si Pedro
at sinabi kay Jesus, "Panginoon, ilang beses ba
na magkakasala ang aking kapatid laban sa akin
at akin siyang patatawarin? Hanggang pitong
beses?" 22 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Hindi ko
sasabihin sa inyo na pitong beses, kundi hang-
gang pitumpung ulit at pito. 23 Samakatuwid,
ang kaharian ng langit ay maihahalintulad sa
isang hari na nais makipagsulit sa kaniyang mga
utusan. 24 Habang inuumpisahan ang pagsusulit,
isang utusan ang dinala sa kaniya na nagkautang
ng sampung libong mga talento. 25 Ngunit dahil
sa wala siyang kakayanan na magbayad, inutu-

san siya ng kaniyang amo na ipagbili, kasama
ng kaniyang asawa at mga anak at lahat na may-
roon siya, at nang makabayad. [26] Kaya lumuhod
ang utusan, yumuko sa kaniyang harapan, at
sinabi, 'Amo, pagtiisan mo ako, at babayaran ko
ang lahat.' [27] Kaya nahabag ang amo sa kaniyang
utusan, pinakawalan siya at pinatawad ang
kaniyang utang. [28] Ngunit lumabas ang utusan
at nakita ang isa sa kaniyang kapwa utusan na
nagkautang sa kaniya ng isang daang denario.
Sinunggaban niya ito, sinakal at sinabi, 'Bayaran
mo ako sa iyong inutang.' [29] Ngunit lumuhod ang
kaniyang kapwa utusan at nakiusap sa kaniya na
nagsasabi, “Pagtiisan mo ako, at babayaran rin
kita.' [30] Ngunit tumanggi ang naunang utusan.
Sa halip, pumunta siya at itinapon siya sa kulun-
gan, hanggang sa mabayaran niya ang kaniyang
inutang. [31] Nang makita ng kapwa mga utusan
kung ano ang nangyari, labis silang nagdamdam.
Pumunta sila sa kanilang amo at sinabi ang lahat
ng nangyari. [32] Pagkatapos nito, ipinatawag ng
amo ang kaniyang utusan, at sinabi sa kaniya,
'Napakasama mong utusan, pinatawad kita sa
lahat ng iyong inutang dahil ikaw ay nakiusap
sa akin. [33] Hindi ba dapat naawa ka din sa
iyong kapwa utusan, gaya ng pagkahabag ko sa
iyo? [34] Nagalit ang kaniyang amo at ibinigay siya
sa mga tagapagpahirap hanggang sa mabayaran
niya ang lahat ng kaniyang mga inutang. [35] Kaya
ganoon din ang gagawin sa inyo ng aking Ama na
nasa langit kung ang bawat isa sa inyo ay hindi
magpapatawad sa kaniyang kapatid na mula sa

kaniyang puso."

19

1 Nangyari, nang matapos na ni Jesus ang
mga salitang ito, umalis siya mula sa Galilea at
nakarating sa hangganan ng Judea lampas pa ng
Ilog Jordan. 2 Napakaraming tao ang sumunod sa
kaniya at sila ay pinagaling niya roon. 3 Pumunta
sa kaniya ang mga Pariseo upang subukin siya
na nagsasabi, "Pinahihintulutan ba sa batas na
hihiwalayan ng lalaki ang kaniyang asawa sa
anumang kadahilanan?" 4 Si Jesus ay sumagot
at nagsabi, "Hindi ba ninyo nabasa, na ang
gumawa sa kanila sa simula pa lamang ay
ginawa silang lalaki at babae? 5 At sinabi rin
niyang, 'Sa ganitong dahilan iiwan ng lalaki ang
kaniyang ama at ina upang makiisa sa kaniyang
asawa, at ang dalawa ay magiging iisang laman?'
6 Kaya nga sila ay hindi na dalawa, kundi iisang
laman. Samakatwid ang ano mang pinagsama
ng Diyos ay walang sinumang makapaghihi-
walay." 7 Sinabi nila sa kaniya, "Bakit noon ay
inutusan tayo ni Moises na gumawa ng kasulatan
ng paghihiwalay at paalisin na siya?" 8 Sinabi
niya sa kanila, "Dahil sa katigasan ng inyong
puso ay pinayagan ni Moises na hiwalayan ninyo
ang inyong mga asawa, subalit mula sa simula
hindi gayon. 9 Sinasabi ko sa inyo, ang sinumang
makikipaghiwalay sa kaniyang asawa, maliban
sa sekwal na imoralidad, at mag-aasawa ng iba,
ay nangangalunya. At ang lalaki na magpa-
pakasal sa hiniwalayan na babae ay nakagawa
ng pangangalunya." 10 Sinabi ng mga alagad

kay Jesus, “Kung ganyan ang kalagayan ng lalaki
sa kaniyang asawa, mabuti pang hindi na mag-
aasawa.” 11 Subalit sinabi ni Jesus sa kanila,
“Hindi lahat ay tatanggap sa aral na ito, kundi
sila lamang na pinahihintulutan na tanggapin
ito. 12 Sapagkat mayroong mga eunuko na
ipinanganak sa sinapupunan ng kanilang ina.
At may mga eunoko na ginawang eunuko ng
mga tao. At may mga eunuko na ginawa nilang
mga eunuko ang kanilang sarili alang-alang sa
kaharian ng langit. Siya na kayang tumanggap
sa aral na ito, tanggapin niya ito. 13 May maliliit
na mga bata na dinala sa kaniya upang patungan
ng kaniyang mga kamay at ipanalangin sila,
ngunit pinagalitan sila ng mga alagad. 14 Ngunit
sinabi ni Jesus, “Hayaan ang maliliit na mga
bata, at huwag silang pagbawalan na pumunta
sa akin, sapagkat ang kaharian ng langit ay
para sa mga ganito.” 15 At ipinatong niya ang
kaniyang mga kamay sa kanila, at pagkatapos
umalis mula roon. 16 Masdan ito, isang lalaki
ang lumapit kay Jesus at sinabi, “Guro, ano ang
mabuting bagay na kinakailangan kong gawin
upang ako ay magkaroon ng buhay na walang
hanggan?” 17 Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Bakit
mo ako tinatanong tungkol sa kung ano ang
mabuti? Isa lang ang mabuti, ngunit kung nais
mong pumasok sa buhay, tuparin mo ang mga
kautusan.” 18 At sinabi ng lalaki sa kaniya, “Alin
sa mga kautusan? Sinabi ni Jesus, “Huwag kang
pumatay, huwag kang mangangalunya, huwag
kang magnakaw, huwag kang magsinungaling

sa iyong pagsaksi, 19 igalang mo ang iyong ama
at ang iyong ina, at ibigin mo ang iyong kapwa
tulad ng pagmamamhal mo sa iyong sarili. 20 At
sinabi ng binatang lalaki sa kaniya, ang lahat
nang ito ay sinunod ko. Ano pa ba ang kailangan
ko? 21 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Kung nais
mong maging ganap, humayo ka at ipagbili mo
ang iyong ari-arian at ibigay sa mahihirap, at
magkakaroon ka ng yaman sa langit. At halika,
sumunod ka sa akin." 22 Subalit ng marinig ng bi-
natang lalaki ang sinabi ni Jesus, umalis siya na
malungkot, sapagkat siya ay may napakaraming
mga ari-arian. 23 Sinabi ni Jesus sa kaniyang mga
alagad, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo, mahirap
makapasok ang isang mayaman sa kaharian ng
langit. 24 Muling sinasabi ko sa inyo, madali
pa sa isang kamelyo ang pumasok sa butas ng
karayom kaysa sa isang mayaman na makapasok
sa kaharian ng Diyos." 25 Nang mapakinggan
ito ng mga alagad, sila ay namangha at sin-
abi, "Sino kung gayon ang maaaring maligtas?"
26 Tumingin sa kanila si Jesus at sinabi, "Sa
mga tao ito ay imposible ngunit sa Diyos, lahat
ay posible." 27 Sumagot si Pedro at sinabi sa
kaniya, "Tingnan mo, iniwan namin ang lahat at
sumunod saiyo. Ano ang makakamtan namin?"
28 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, kayo na sumunod sa akin, sa bagong
kapanganakan kapagka ang Anak ng Tao ay
uupo na sa trono sa kaniyang kaluwalhatian,
kayo rin naman ay uupo sa labindalawang mga
trono, maghuhukom sa labingdalawang mga

tribu ng Israel.” 29 Ang bawat isa na nag-
iwan ng mga bahay, mga kapatid na lalaki,
mga kapatid na babae, ama at ina, o lupain
alang alang sa akin, ay makakatanggap ng isang
daang beses at magmamana ng buhay na walang
hanggan. 30 Subalit marami ang nauna ngayon
na mahuhuli at marami sa mga nahuhuli ay
mauuna.

20

1 Sapagkat ang kaharian ng langit ay tulad sa
isang nagmamay-ari ng lupain, na lumabas ng
maagang-maaga upang umupa ng mga mangga-
gawa para sa kaniyang ubasan. 2 Pagkatapos
niyang makipagsundo sa mga manggagawa sa
isang denaryo sa isang araw, pinapunta niya
sila sa kaniyang ubasan. 3 Lumabas siya muli
sa dakong alas nuwebe noong umagang iyon
at nakita niya ang ibang mga manggagawa
na nakatayong walang ginagawa sa pamilihan.
4 Sinabi niya sa kanila, 'Pumunta rin kayo sa
ubasan, at kung ano ang nararapat sa inyo
ay ibibigay ko.' At sila ay pumunta upang
magtrabaho. 5 Lumabas siyang muli nang mag-
aalas dose ng tanghali at muli nang mag-aalas
tres ng hapaon, at ganoon din ang ginawa niya.
6 At sa isa pang pagkakataon nang mag-aalas
singko ng hapon, siya ay lumabas at nakatagpo
ng iba pang nakatayong walang ginagawa. Sin-
abi niya sa kanila, 'Bakit kayo nakatayo rito
na walang ginagawa sa maghapon?' 7 Sinabi
nila sa kaniya, 'Sapagka't wala ni isang umupa
sa amin,' Sinabi niya sa kanila, 'Kayo rin ay

pumunta sa ubasan.' 8 At nang sumapit ang
gabi, sinabi ng may-ari ng ubasan sa kaniyang
tagapangasiwa, 'Tawagin ang mga manggagawa
at ibigay ang kanilang sahod, mula sa nahuli
hanggang sa nauna.' 9 At nang ang mga mang-
gagawa na inupahan nang mag-aalas singko ay
dumating, bawat isa sa kanila ay tumanggap ng
isang denaryo. 10 At nang ang mga naunang
manggagawa ay dumating, inisip nila na higit
na marami ang kanilang tatanggapin, subalit
bawat isa sa kanila ay tumanggap rin ng tig-
iisang denaryo. 11 At nang matanggap nila ang
kanilang mga sahod, sila ay nagreklamo tungkol
sa may-ari ng ubasan. 12 Sabi nila, 'Ang mga
huling manggagawang ito ay isang oras lang na
nagtrabaho, ngunit ipinantay mo sila sa amin,
sa amin na nagdala ng pasan sa buong araw at
sa nakakasunog na init.' 13 Subalit sumagot ang
may-ari ng ubasan at nagsabi sa isa sa kanila,
'Kaibigan, wala akong nagawang mali sa iyo,
Hindi ba't nagkasundo tayo sa isang denaryo?
14 Tanggapin mo ang para sa iyo at humayo ka.
Kagalakan ko ang magbigay sa mga nahuling
mga manggagawa na inupahan katulad ng sa
inyo. 15 Hindi ba marapat sa akin na gawin
kung ano ang nais kong gawin sa aking mga pag-
aari?' O ang iyong mata ay masama dahil ako ay
mabuti? 16 Kaya nga ang nauuna ay nahuhuli
at ang nahuhuli ay nauuna." 17 Habang si Jesus
ay patungo sa Jerusalem, ang labindalawa ay
isinama niya at habang nasa daan sinabi niya sa
kanila, 18 "Tingnan ninyo, aakyat tayo patungo

sa Jerusalem at ang Anak ng Tao ay ibibigay sa
mga punong mga pari at mga eskriba. At siya
ay hahatulan nila ng kamatayan 19 at ibibigay
sa mga Gentil upang siya ay kutyain, paluin,
at ipako siya sa krus. Ngunit sa ikatlong araw
siya ay babangunin. 20 At ang ina ng mga
anak na lalaki ni Zebedeo ay pumunta kay Jesus
kasama ang kaniyang mga anak. Yumukod siya
sa kaniyang harapan at humiling ng isang bagay
sa kaniya. 21 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ano
ang nais mong hilingin?" Sinabi niya sa kaniya,
"Ipag-utos mo na ang aking dalawang anak ay
makakaupo sa iyong kaharian, ang isa sa iyong
dakong kanang kamay at ang isa naman ay
sa iyong dakong kaliwang kamay,." 22 Subalit
sinagot siya ni Jesus at nagsabi, "Hindi ninyo
alam kung ano ang iyong hinihiling. Kaya ba
ninyong inumin ang tasa na aking iinumin?"
Sinabi nila sa kaniya, "Kaya namin." 23 Sinabi
niya sa kanila, "Ang aking tasa ay tunay ninyong
inumin. Subalit ang pag-upo sa aking dakong
kanang kamay at sa aking dakong kaliwang
kamay ay hindi sa aking pagpapasya, ngunit ito
ay para sa kanila na pinaghandaan ng aking
Ama." 24 At nang mapakinggan ito ng sampung
mga alagad, labis silang hindi nasiyahan sa
dalawang magkapatid. 25 Ngunit tinawag sila ni
Jesus sa kaniya at sinabi, "Alam ninyo na ang
mga namumuno sa mga Gentil ay nanglulupig
sa kanila, at ang mga mahahalagang mga tao sa
kanila ay gumagamit ng kapangyarihan upang
sundin sila. 26 Subalit hindi dapat mangyari
ito sa inyo. Sa halip, ang sinumang nagnanais

na maging dakila sa inyo ay dapat maging
tagapaglingkod ninyo. 27 At ang sinumang nag-
nanais na maging una sa inyo ay dapat maging
tagapaglingkod ninyo. 28 Katulad ng Anak ng Tao
hindi siya naparito upang paglingkuran, kundi
upang maglingkod, at upang ibigay ang kaniyang
buhay bilang pangtubos sa marami. 29 Habang
sila ay paalis mula sa Jerico, napaka-raming tao
ang sumunod sa kaniya. 30 At nakita nila ang
dalawang bulag na lalaki na nakaupo sa daan.
Nang marinig nila na si Jesus ay dumaraan, sila
ay sumigaw at nagsabi, "Panginoon, Anak ni
David, mahabag ka sa amin." 31 Subalit sinaway
sila ng mga tao, sinabihan sila na tumahimik.
Ngunit, lalo silang nagsisisigaw ng malakas at
nagsabi, "Panginoon, Anak ni David, mahabag
ka sa amin." 32 At huminto si Jesus at tinawag
sila at nagsabi, "Ano ang nais ninyong gawin ko
sa inyo?" 33 Sinabi nila sa kaniya, "Panginoon,
na ang aming mga mata ay mabuksan." 34 At si
Jesus, na nakadama ng pagkahahabag, hinipo ang
kanilang mga mata. Agad agad ay natanggap nila
ang kanilang paningin at sumunod sa kaniya.

21

1 Habang si Jesus at ang kaniyang mga alagad
ay papalapit na sa Jerusalem at dumating sa
Bethfage, sa Bundok ng mga Olibo, sinugo ni
Jesus ang dalawa sa kaniyang mga alagad 2 na
nagsasabi sa kanila, "Pumunta kayo sa susunod
na nayon at makakakita kaagad kayo ng nakatal-
ing asno at may kasamang isang batang asno.
Kalagan ninyo sila at dalhin sa akin. 3 Kung may

magsabi sa inyo ng kahit na ano sa inyo tungkol
dito sabihin ninyo, 'Kailangan sila ng Panginoon,'
at kaagad-agad ipapadala ng taong iyon ang mga
iyon sa inyo. 4 Ngayon nangyari nga ito upang
maganap kung ano ang sinabi sa pamamagitan
ng propeta. Sinabi niya, 5 "Sabihin sa anak
na babae ng Sion, 'Tingnan mo, ang inyong
Hari ay darating sa inyo, mapagpakumbaba at
nakasakay sa asno at sa batang asno, ang anak
ng asno. 6 At ang mga alagad ay nagpunta
at ginawa kung ano ang ibinilin sa kanila ni
Jesus. 7 Dinala nila ang asno at ang batang
asno, at inilagay nila ang kanilang mga damit
sa kanila, at umupo roon si Jesus. 8 Karamihan
sa mga tao ay naglatag ng kanilang mga damit
sa daan, ang iba ay pumutol ng mga sanga ng
mga kahoy at inilatag sa daan. 9 Ang mga taong
nauna kay Jesus at ang mga sumunod sa kaniya
ay sumisigaw na nagsasabi, "Hosana sa anak
ni David! Pinagpala ang dumarating sa pan-
galan ng Panginoon. Hosana sa kataas-taasan!"
10 Nang makarating si Jesus sa Jerusalem, ang
buong lungsod ay nagkagulo at nagsabi, "Sino
ba ito?" 11 Ang mga tao ay sumagot, "Si Jesus
ito na propeta, na taga-Nazaret ng Galelia."
12 Pumasok si Jesus sa templo ng Diyos. At
pinaalis palabas ang lahat ng mga namili at
nagbebenta sa templo. At pinagbubuwal din
niya ang mga mesa ng mga mamamalit ng
pera at ang mga upuan ng mga nagbebenta ng
mga kalapati. 13 Sinabi niya sa kanila, "Ito
ay nasusulat, 'Ang aking tahanan ay tatawaging

bahay-panalanginan,' ngunit ginawa ninyo itong
lungga ng mga magnanakaw.” 14 At pumunta
sa kaniya sa templo ang mga bulag at mga
lumpo at sila ay pinagaling niya. 15 Subalit nang
makita ng mga pinunong pari at ng mga eskriba
ang mga kamanghamanghang mga bagay na
kaniyang ginawa, at nang mapakinggan nila ang
mga bata na sumisigaw sa templo at nagsasabi,
“Hosana sa anak ni David,” sila ay lubhang
nagalit. 16 Sinabi nila sa kaniya, “Narinig mo
ba kung ano ang sinasabi ng mga taong ito?”
Sinabi ni Jesus sa kanila, “Oo! Ngunit hindi ba
ninyo nababasa, 'Na mula sa mga bibig ng mga
sanggol at mga sumususo pa lamang ay ginawa
mong ganap ang papuri'?” 17 At iniwan sila
ni Jesus at nagtungo sa lungsod ng Betania at
natulog doon. 18 Kinaumagahan nang pabalik
na si Jesus sa lungsod, nagutom siya. 19 Nakakita
siya ng puno ng igos sa tabi ng daan. Pinuntahan
niya ito, subalit wala siyang nakitang bunga
kundi mga dahon lamang. At sinabihan niya
ito, “Hindi ka na magbubunga mula ngayon at
magpakailan man.” Kaagad-agad ang puno ng
igos ay natuyo. 20 At nang makita ito ng kaniyang
mga alagad, namangha sila at sinabi, “Paanong
ang puno ng igos ay kaagad-agad na natuyo?”
21 Sumagot at sinabi ni Jesus sa kanila, “Totoo
itong sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay may
pananampalataya at hindi mag-alinlangan, hindi
lang ninyo magagawa kung ano ang nangyari
sa puno ng igos, maaari ninyo ring sabihin sa
burol na ito, 'Maiangat ka at maihagis sa dagat,'

at ito ay magaganap. 22 Lahat ng hihilingin ninyo
sa panalangin na may paniniwala, matatanggap
ninyo.” 23 Nang dumating si Jesus sa templo,
pumunta sa kaniya ang mga punong pari at
mga nakatatanda sa mga tao habang siya ay
nagtuturo at sinabi nila sa kaniya, “Sa anong
kapangyarihan ginawa mo ang mga bagay na
ito? At sino ang nagbigay sa iyo ng kapangyari-
han na ito?” 24 Sumagot si Jesus at sinabi sa
kanila, “Ako rin ay magtatanong sa inyo ng isang
tanong. Kung sasagutin ninyo ako, sasagutin ko
rin kayo kung sa anong kapangyarihan ginawa
ko ang mga bagay na ito. 25 Ang bautismo ni
Juan—saan ba ito galing, galing ba sa langit o
sa mga tao?” Pinag-usapan nila ito sa kanilang
mga sarili, na nagsasabi, “Kung sasabihin natin
na, 'Nagmula sa langit,' sasabihin niya sa atin,
'Bakit hindi kayo naniwala sa kaniya?' 26 Kung
sasabihin natin na, 'Galing sa tao,' natatakot
tayo sa mga tao, sapagkat kinikilala nila si Juan
bilang isang propeta.” 27 Sumagot sila kay
Jesus at nagsabi, “Hindi namin alam.” Sinabi
rin niya sa kanila, 'Kung gayon hindi ko rin
sasabihin sa inyo kung sa anong kapangyarihan
ginawa ko ang mga bagay na ito. 28 Subalit
ano sa palagay ninyo? May isang tao na may
dalawang anak na lalaki. Pumunta siya sa una
at sinabi, 'Anak pumunta ka at magtrabaho sa
araw na ito sa ubasan,' 29 Sumagot ang anak
at nagsabi, 'Ayaw ko,' subalit, pagkatapos nito
nagbago ang kaniyang isip at pumunta siya.
30 At ang taong ito ay pumunta sa kaniyang
pangalawang anak at nagsabi ng ganoon din.

Sumagot ang anak na ito at nagsabi, 'Ginoo,
pupunta ako.' Ngunit hindi siya pumunta. 31 Alin
sa dalawang anak na lalaki ang sumunod sa
kalooban ng kanilang ama?" Sabi nila, "Ang
nauna." Sinabi ni Jesus sa kanila, "Totoo itong
sinasabi ko sa inyo na ang mga maniningil ng
buwis at ang mga babaing nagbebenta ng aliw
ay mauunang makapasok sa kaharian ng Diyos
bago kayo. 32 Sapagkat si Juan ay pumunta
sa inyo sa daan ng katuwiran, subalit hindi
ninyo siya pinaniwalaan, samantalang ang mga
maniningil ng buwis at mga nagbebenta ng aliw
ay naniwala sa kaniya. At kayo, noong nakita
ninyo na nangyari, hindi man lang kayo nagsisi
pagkatapos nito upang maniwala sa kaniya.
33 Pakinggan ang isa pang talinghaga. May isang
tao na nagmamay-ari ng napakalawak na lupain.
Nagtanim ng mga ubas at binakuran niya ito, at
naghukay ng pisaan ng ubas, at nagtayo ng tore
ng bantay, at pinaupahan ito sa mga tagapag-
alaga ng ubasan. At siya ay nagtungo sa ibang
bayan. 34 Nang ang panahon ng pag-aani ng
ubasan ay papalapit na, nagpadala siya ng ilan
sa kaniyang mga utusan sa mga tagapag-alaga
ng ubasan upang kunin ang kaniyang mga ubas.
35 Subalit sinunggaban ng mga tagapag-alaga ng
ubasan ang kaniyang mga utusan, pinalo ang isa,
pinatay ang iba, at binato rin ang iba. 36 Minsan
pa, ang may ari ay nagpadala ng iba pang mga
utusan, mas marami pa sa nauna, subalit ganoon
din ang ginawa sa kanila ng mga tagapag-alaga
ng ubasan. 37 Pagkatapos noon, pinadala ng
may-ari ang kaniyang sariling anak sa kanila, na

nagsabi, ''Igagalang nila ang aking anak.' 38 At
nang makita ng mga tagapag-alaga ng ubas ang
anak, sinabi nila sa kanilang mga sarili, “Ito ang
tagapagmana. Halikayo, patayin natin siya at
angkinin natin ang mana.' 39 Kaya kinuha nila
siya at itinapon palabas ng ubasan, at pinatay
siya. 40 Ngayon, kung darating ang may ari ng
ubasan, ano ang gagawin niya sa mga tagapag-
alaga ng ubasan?” 41 Sinabi nila sa kaniya,
“Pupuksain niya sila na tampalasan na mga tao
sa mabagsik na pamamaraan at ang ubasan
ay pauupahan sa ibang tagapagpangalaga ng
ubasan, sa mga taong magbabayad kapag ang
ubas ay mahinog na.” 42 At sinabi ni Jesus sa
kanila, “Hindi ba ninyo nabasa sa mga kasulatan,
'Ang bato na tinanggihan ng mga tagapagtayo
ng bahay ay naging batong panulukan. Ito ay
galing sa Panginoon, at ito ay kamanghamangha
sa ating mga mata.' 43 Kaya sinasabi ko sa inyo,
ang kaharian ng Diyos ay kukunin niya sa inyo
at ibibigay sa ibang bansa na mag-aalaga sa mga
bunga nito. 44 Ang sinumang babagsak sa batong
ito ay mababasag ng pirapiraso. At kung kanino
man ito babagsak, madudurog siya.” 45 Nang
napakinggan ng mga punong pari at mga Pariseo
ang kaniyang mga talinghaga, nakita nila na
ang kaniyang sinasabi ay patungkol sa kanila.
46 Subalit sa tuwing naisin nilang dakpin siya,
natatakot sila sa mga tao sapagkat tinuturing
siya ng mga tao na isang propeta.

22

1 At muling nagsalita si Jesus sa kanila ng isang

talinghaga, at nagsabi, 2 “Ang kaharian ng langit
ay katulad sa isang hari na naghanda ng salu-
salo sa kasal ng kaniyang anak na lalaki. 3 Sinugo
niya ang kaniyang mga utusan na tawagin ang
mga naanyayahan sa salu-salo sa kasal, subalit
ayaw nilang pumunta. 4 At muling nagsugo ang
hari ng iba pang mga utusan, na nagsabing,
'Sabihin sa mga naanyayahan, “Tingnan ninyo,
naihanda ko na ang aking hapunan. Ang aking
mga baka at pinatabang mga batang baka ay
nakatay na, at ang lahat ay nakahanda na.
Pumunta kayo sa salu-salo sa kasal.' 5 Subalit
binabalewala ng mga taong ito ang kaniyang
paanyaya. Ang iba ay bumalik sa kanilang
sariling mga bukirin, ang iba naman ay nagtungo
sa mga lugar ng kanilang negosyo. 6 Ang iba
naman ay sinunggaban ang mga utusan ng hari,
pinahiya at pinatay sila. 7 Subalit nagalit ang
hari. Inutusan niya ang kaniyang mga sundalo
na patayin ang mga mamamatay na iyon, at
sunugin ang kanilang lungsod. 8 At sinabi niya
sa kaniyang mga utusan, 'Ang kasal ay handa na,
ngunit ang mga naanyayahan ay hindi karapat-
dapat. 9 Kaya pumunta kayo sa mga sangandaan
at anyayahan ninyo kung gaano karaming tao
ang inyong matatagpuan sa salu-salo sa kasal.'
10 At ang mga utusan ay nagtungo sa mga
malalaking daan at inipon ang lahat ng mga
taong matagpuan nila kapwa mabuti at masama.
Kaya't ang bulwagan pangkasalan ay napuno ng
mga panauhin. 11 Subalit nang dumating ang
hari upang tingnan ang mga panauhin, nakakita
siya ng tao na hindi nakasuot ng pangkasal na

kasuotan. 12 Sinabi ng hari sa kaniya, 'Kaibigan,
paano ka nakapasok dito nang walang pangkasal
na kasuotan?' At walang maisagot ang tao.
13 At sinabi ng hari sa kaniyang mga utusan,
'Gapusin ang kamay at paa ng taong ito, at ihagis
siya sa kadiliman sa labas, kung saan doon ay
may pagtatangis at pagngangalit ng mga ngipin.'
14 Sapagkat maraming tao ang tinawag, ngunit
kakaunti ang pinili." 15 At umalis ang mga
Pariseo at nagbalak kung papaanong mabitag
nila si Jesus sa kaniyang sariling salita. 16 At
pinadala nila ang kanilang mga alagad sa kaniya,
kasama ang mga tagasunod ni Herodes. Sinabi
nila kay Jesus, "Guro, alam namin na ikaw
ay makatotohanan, at nagtuturo sa pamama-
raan ng Diyos ng may katotohanan. At wala
kayong pakialam sa sinasabi nang sinuman, at
hindi nagpapakita ng pagtatangi sa mga tao.
17 Kaya sabihin mo sa amin, ano sa palagay
mo? Nararapat bang magbayad ng mga buwis
kay Cesar o hindi?" 18 Subalit nakakaintindi ng
kanilang kasamaan si Jesus at nagsabi, "Bakit
ninyo ako sinusubok, kayong mga mapagkun-
wari? 19 Ipakita ninyo sa akin ang pangbuwis
na salapi." Dinala nila ang isang denaryo sa
kaniya. 20 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Kaninong
mukha at pangalan ang narito?" 21 Sinabi nila
sa kaniya, "Kay Cesar." At sinabi ni Jesus sa
kanila, "Kung gayon ibigay kay Cesar ang mga
bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga bagay
na sa Diyos." 22 Nang mapakinggan nila ito,
namangha sila. At iniwan nila siya at umalis

sila. 23 Sa araw na iyon ilan sa mga Saduseo
na mga nagsasabi na walang muling pagkabuhay
ay pumunta sa kaniya. Tinanong nila siya, 24 na
nagsasabi, “Guro, sinabi ni Moises na, 'Kung ang
tao ay mamatay, na walang anak, kailangang
pakasalan ng kapatid niya ang kaniyang asawa
at magkaroon ng anak alang-alang sa kaniyang
kapatid.' 25 Mayroong pitong magkakapatid na
lalaki. Ang panganay ay nag-asawa at namatay,
at hindi nagkaanak. Iniwan niya ang kaniyang
asawa sa kaniyang kapatid na lalaki. 26 At
ang pangalawang kapatid na lalaki gayon din
ang ginawa niya, at ang pangatlo, hanggang
sa pampitong kapatid na lalaki. 27 Pagkatapos
nilang lahat, namatay din ang babae. 28 Ngayon
sa muling pagkabuhay, kaninong asawa siya sa
pitong magkakapatid? Sapagkat siya ay naging
asawa nilang lahat.” 29 Subalit sumagot si Jesus
at sinabi sa kanila, “Nagkakamali kayo, sapagkat
hindi ninyo alam ang mga kasulatan maging
ang kapangyarihan ng Diyos. 30 Sapagkat sa
muling pagkabuhay hindi na sila mag-aasawa,
o pag-aasawahin. Sa halip, sila ay katulad ng
mga anghel sa langit. 31 Ngunit tungkol sa mul-
ing pagkabuhay ng mga patay, hindi ba ninyo
nababasa kung ano ang sinabi sa inyo ng Diyos,
na nagsasabi, 32 'Ako ang Diyos ni Abraham,
ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob'?
“Ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kung
hindi ng mga buhay.” 33 Nang mapakinggan
ito ng mga tao, sila ay namangha sa kaniyang
katuruan. 34 Subalit nang mapakinggan ng

mga Pariseo na napatahimik ni Jesus ang mga
Saduseo, nagtipuntipon sila. 35 Isa sa kanila na
isang abogado ay nagtanong sa kaniya ng isang
katanungan, upang subukin siya— 36 “Guro,
alin ba ang pinakadakilang utos sa kautusan?”
37 Sinabi ni Jesus sa kaniya, “Kinakailangang ibi-
gin mo ang Panginoon mong Diyos, nang buong
puso mo, nang buong kaluluwa mo, at nang
buong pag-iisip mo.' 38 Ito ang dakila at unang
kauutusan. 39 At ang pangalawang kautusan
ay katulad nito— 'Kinakailangang ibigin mo ang
iyong kapwa katulad ng pagmamahal mo sa
iyong sarili.' 40 Dito sa dalawang mga kautusang
ito nakasalalay ang buong kautusan at ang mga
propeta.” 41 Ngayon habang ang mga Pariseo
ay nagkakatipon pa rin, si Jesus ay nagtanong
sa kanila ng katanungan. 42 Sinabi niya, “Ano
ang iniisip ninyo tungkol kay Cristo? Kaninong
anak siya?” Sinabi nila sa kaniya, “Ang anak ni
David.” 43 Sinabi ni Jesus sa kanila, “Papaanong
si David sa Espiritu ay tumawag sa kaniyang
Panginoon, na nagsabi, 44 'Ang Panginoon ay
nagsabi sa aking Panginoon, “Umupo ka sa
dako ng aking kanang kamay, hanggang ang
iyong mga kaaway ay maging tungtungan ng
iyong mga paa.”'?” 45 Kung si David nga ay
tinawag niya ang Cristo na 'Panginoon', paano
siya naging anak ni David?” 46 Walang kahit isa
na makasagot sa kaniya ng isang salita, at mula
sa araw na iyon walang sinumang sumubok
pang magtanong sa kaniya.

23

1 Pagkatapos nito, nagsalita si Jesus sa maram-
ing tao at sa kaniyang mga alagad. 2 Sinabi niya,
“Ang mga eskriba at mga Pariseo ay umuupo sa
upuan ni Moises. 3 Kaya kung ano man ang iutos
nila na gawin ninyo, gawin at sundin ninyo ang
mga bagay na ito. Ngunit huwag ninyong tularan
ang mga gawa nila, dahil nagsasabi sila ngunit
hindi naman nila ginagawa. 4 Totoo nga, nag-
bibigkis sila ng mga mabibigat na mga pasanin
na mahirap dalhin, at ipinapasan nila sa balikat
ng mga tao. Ngunit sila mismo ay hindi gagalaw
ng iisang daliri upang buhatin nila ang mga ito.
5 Lahat ng mga gawa nila, ginawa nila upang
makita ng mga tao. Sapagkat pinapalawak nila
ang mga pilakterya nila at pinalalaki nila ang
mga laylayan ng kanilang mga damit. 6 Gusto
nilang umupo sa mga pangunahing lugar ng
mga pista at sa mga pangunahing upuan sa
sinagoga, 7 at mga natatanging pagbati sa mga
pamilihan at tawagin silang, “ Rabi” ng mga
tao. 8 Ngunit hindi kayo dapat tawagin na 'Rabi',
sapagkat iisa lang ang guro ninyo, at lahat kayo
ay magkakapatid. 9 At huwag ninyong tawagin
na ama ang kahit sinuman sa lupa dahil iisa
lang ang inyong Ama at siya ay nasa langit.
10 At hindi rin dapat kayong tawagin na 'guro'
dahil iisa lang ang inyong guro, ang Cristo.
11 Ngunit ang pinakadakila sa inyo ay siyang
maging tagapaglingkod sa inyo. 12 Kung sinuman
ang nagtataas sa kaniyang sarili ay ibababa.
At kung sinumang nagpapakababa sa kaniyang

sarili ay itataas. 13 Ngunit aba kayong mga
eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari!
Sinarhan ninyo ang kaharian ng langit sa mga
tao. Kayo nga mismo ay hindi pumapasok at
hindi rin ninyo pinayagan yung ibang papasok
pa lamang. 14 (Ngunit aba kayong mga eskriba
at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sinakmal
ninyo ang mga bahay ng mga babaeng balo ha-
bang nagpapakita kayo ng mahabang panalan-
gin.) 15 Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo,
mga mapagkunwari! Sapagkat nilalakbay ninyo
ang karagatan at lupain upang makahikayat
ng isang mananampalataya. At kung mag-
ing mananampalataya na siya, dalawang beses
ninyo siyang ginawang anak ng impyerno na
katulad ninyo mismo. 16 Aba kayo, kayong mga
bulag na tagapaggabay, kayo na nagsasabi, 'Kung
ipanumpa ng ninuman ang templo, balewala
lang iyon. Ngunit kung ipanumpa ninuman ang
ginto sa templo, nakagapos siya sa kaniyang
panunumpa.' 17 Kayong mga hangal na bu-
lag, alin ba ang mas mahalaga, ang ginto o
ang templo kung saan iniaalay ang ginto sa
Diyos? 18 At, 'Kung ipanumpa ninuman ang altar,
balewala lang iyon. Subalit kung ipanumpa
ninuman ang handog na nasa altar, nakagapos
siya sa kaniyang panunumpa.' 19 Kayong mga
bulag, alin ba ang mas mahalaga, ang kaloob
o ang altar kung saan iniaalay ang kaloob sa
Diyos? 20 Kaya kung ipanumpa ninuman ang
altar, ipanumpa niya ito at ang lahat ng mga
naroon. 21 At kung ipanumpa ninuman ang tem-
plo, ipanumpa niya ito at sa kaniya na nakatira

doon. 22 At kung ipanumpa ninuman ang langit,
ipanumpa niya ang trono ng Diyos at sa kaniya
na nakaupo roon. 23 Aba kayong mga eskriba
at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat
nagbibigay kayo ng ikapu ng mga yerbabuena,
anis at kumin, ngunit hindi ninyo ginagawa ang
mas mahalagang mga bagay tungkol sa batas
- katarungan, kahabagan at pananampalataya.
Subalit dapat sanang gawin ninyo ang mga ito
at huwag pabayaang gawin ang iba. 24 Kayong
mga bulag na tagagabay, kayong mga nagsasala
ng mga niknik ngunit nilulunok ang kamelyo!
25 Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga
mapagkunwari! Sapagkat nililinis ninyo ang
labas ng tasa at pinggan, ngunit sa loob puno
ang mga ito ng pangingikil at kalabisan. 26 Ikaw
bulag na Pariseo, linisin mo muna ang loob ng
tasa at pinggan upang ang labas ay magiging
malinis din. 27 Aba kayong mga eskriba at mga
Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat tulad
kayo ng mga mapuputing puntod na nilinis na
magandang tingnan sa labas, ngunit sa loob
ay puno ng mga buto ng mga patay at lahat
ng karumihan. 28 Gayon din, kayo rin sa
panlabas ay matuwid sa paningin ng mga tao,
ngunit sa loob ay puno kayo ng pagkukunwari
at mga katampalasanan. 29 Aba kayong mga
eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari!
Sapagkat gumagawa kayo ng mga puntod ng mga
propeta at pinalamutian ang mga puntod ng mga
matuwid. 30 Sinasabi ninyo na, 'Kung nabuhay
kami sa kapanahunan ng aming mga ama, hindi
kami sasali sa pag-ula ng dugo ng mga propeta.'

31 Sa gayon kayo mismo ang nagpapatotoo na
kayo ay mga anak ng mga pumatay sa mga
propeta. 32 Pinupuno rin ninyo ang mga kota
ng kasalanan ng inyong mga ama. 33 Kayong
mga ahas, mga anak ng ulupong, paano ninyo
matatakasan ang hatol sa impyerno? 34 Kaya,
tingnan ninyo, magsusugo ako ng mga propeta,
mga pantas, at mga eskriba. Ang iba sa kanila
ay papatayin ninyo at ipapako sa krus. At yung
iba sa kanila hahagupitin ninyo sa mga sinagoga
ninyo at hahabulin ninyo sila saang lungsod man
sila. 35 Ang kalabasan ay mapapasainyo ang
lahat ng mga dugo ng mga matuwid na inula sa
lupa, mula sa dugo ni Abel na matuwid hang-
gang sa dugo ni Zacarias na anak ni Baraquias
na pinatay ninyo sa gitna ng santuwaryo at
altar. 36 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, lahat
ng mga ito ay mangyayari sa salin-lahing ito.
37 Jerusalem, Jerusalem, kayo na pumatay sa mga
propeta at bumato sa mga sinugo ko sa inyo!
Madalas kong ninais na tipunin ang mga anak
mo, gaya ng inahin na nililikom ang kaniyang
mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga pakpak,
ngunit hindi kayo sumang-ayon! 38 Tingnan
ninyo, maiwan na sa inyo ang bahay ninyo na
napabayaan. 39 Sapagkat sasabihin ko sa inyo,
Magmula ngayon hindi na ninyo ako makikita
hanggang sa sasabihin ninyong, “Pinagpala ang
darating sa pangalan ng Panginoon.”

24

1 Lumabas si Jesus mula sa templo at nagpatu-
loy sa kaniyang pupuntahan. Nilapitan siya ng

mga alagad niya upang ipakita sa kaniya ang
mga gusali ng templo. 2 Ngunit sumagot siya at
sinabi sa kanila, “Hindi ba ninyo nakikita ang
lahat ng mga ito? Totoo itong sinasabi ko sa inyo,
wala ni isa mang bato na maiiwang nakapatong
sa isa pang bato na hindi guguho.” 3 Habang
nakaupo si Jesus sa Bundok ng mga Olibo, sarili-
nang lumapit ang mga alagad sa kaniya at sinabi
nila, “Sabihin mo sa amin, kung kailan mangyari
ang mga ito? Ano ang magiging palatandaan sa
inyong pagparito at ang katapusan ng mundo?”
4 Sumagot si Jesus sa kanila at sinabi, “Mag-
ingat kayo na walang makahikayat sa inyo na
mailigaw kayo. 5 Sapagkat marami ang paririto
sa aking pangalan. Sasabihin nila, 'Ako ang
Cristo,' at marami ang maililigaw. 6 Makaririnig
kayo ng mga digmaan at mga balita tungkol sa
digmaan. Tingnan ninyo na hindi kayo mababal-
isa, sapagkat kailangang mangyari ang mga ito;
ngunit hindi pa ito ang katapusan. 7 Sapagkat
lalabanan ng isang bansa ang kapwa bansa, at
kaharian sa kapwa kaharian. Magkakaroon ng
mga taggutom at mga lindol sa iba't ibang mga
lugar. 8 Ngunit lahat ng mga ito ay simula pa
lamang ng sakit ng paghilab ng babaeng man-
ganganak. 9 Pagkatapos nito, dadalhin nila kayo
sa kapighatian at papatayin kayo. Kasusuklaman
kayo ng lahat ng mga bansa ng dahil sa pangalan
ko. 10 At marami ang matitisod at ipagkanulo
nila ang isa't isa, at kasusuklaman nila ang isa't
isa. 11 Marami ang lilitaw na mga bulaang
propeta at ililigaw nila ang marami. 12 Dahil

lalaganap ang katampalasanan, ang pag-ibig ng
karamihan ay lalamig. 13 Ngunit kung sino ang
makapagtitiis hanggang sa katapusan, siya ang
maliligtas. 14 Itong ebanghelyo ng kaharian ay
ipangangaral sa buong mundo bilang patotoo sa
lahat ng mga bansa. At pagkatapos nito darating
na ang katapusan. 15 Kaya, kapag makita na
ninyo ang kasuklamsuklam na kalagiman, na
sinabi ng propetang si Daniel, na nakatayo na
sa banal na lugar (unawain ito ng nagbabasa),
16 kailangang tumakas silang mga nasa Judea
patungo sa kabundukan, 17 iyong nasa taas ng
kanilang bahay huwag nang bumaba upang
kumuha ng anumang nasa bahay, 18 at iyong
nasa bukid huwag nang bumalik upang kumuha
ng kaniyang balabal. 19 Ngunit aba sila na mga
nagdadalang tao at ang mga nagpapasuso ng
mga anak nila sa panahong iyon! 20 Ipanalangin
ninyo na ang pagtatakas ninyo ay hindi mang-
yari sa taglamig o sa Araw ng Pamamahinga.
21 Sapagkat magkaroon ng matinding kapigha-
tian na hindi pa nararanasan mula pa sa simula
ng mundo hanggang ngayon, hindi, hindi na
muling mangyayari kailanpaman. 22 Maliban na
lamang kung paiikliin ang mga araw na iyon,
wala ni isa mang laman ang maliligtas. Ngunit
alang-alang sa mga hinirang, ang mga araw
na iyon ay paiikliin. 23 Kaya kung mayroong
magsasabi sa inyo na, "Tingnan ninyo, narito
ang Cristo!' o 'Nariyan ang Cristo!' huwag
ninyong paniwalaan. 24 Sapagkat darating ang
mga bulaang Cristo at mga bulaang propeta at

magpapakita ng kahanga-hangang palatandaan
at kababalaghan, upang iligaw, kung maaari,
maging ang mga hinirang. 25 Tingnan ninyo,
ipinagpauna ko ng sabihin ito sa inyo. 26 Kaya ka-
pag pagsinasabi nila sa inyo, 'Tingnan ninyo, ang
Cristo ay nasa sa ilang', huwag kayong pumunta
sa ilang. O, 'Tingnan ninyo, siya ay nasa loobang
silid, huwag ninyong paniwalaan ito. 27 Sapagkat
katulad ng pagliwanag ng kidlat galing sa silan-
gan at pagkislap nito sa kanluran, ganoon din
ang pagdating ng Anak ng Tao. 28 Kung saan
man naroroon ang patay na hayop, doon din
magtitipon ang mga buwitre. 29 Ngunit agad-
agad pagkatapos ng kapighatian sa mga araw na
iyon, ang araw ay didilim, hindi na magliwanag
ang buwan, malalaglag ang mga bituin mula sa
langit, at ang mga kapangyarihan ng kalangitan
ay mayayanig. 30 Pagkatapos nito, ang palatan-
daan ng Anak ng Tao ay lilitaw sa himpapawid,
at kakabugin ng lahat ng mga tribu ang kanilang
mga dibdib. Makikita nila ang Anak ng Tao na
darating mula sa langit na may kapangyarihan
at dakilang kaluwalhatian. 31 Susuguin niya
ang kaniyang mga anghel na may malakas na
tunog ng trumpeta, at titipunin nila ang lahat ng
kaniyang hinirang mula sa apat na mga hangin,
mula sa isang dulo ng kalangitan hanggang sa
kabilang dulo. 32 Pag-aralan ninyo ang aral
mula sa puno ng igos. Kapag nananariwa na
ang mga sanga at nagdadahon na ito, alam na
ninyo na malapit na ang tag-araw. 33 Gayun din
naman, kung makikita ninyo ang lahat ng mga

ito, dapat malaman ninyo na malapit na siya,
nasa tarangkahan na. 34 Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, ang salinlahing ito ay hindi lilipas
hanggang mangyari ang lahat ng ito. 35 Lilipas
ang langit at ang lupa, ngunit ang mga salita ko
ay hindi kailanman lilipas. 36 Ngunit tungkol sa
araw at oras na iyon, walang nakakaalam kahit
ang mga anghel sa langit, ni ang Anak, tanging
ang Ama lamang. 37 Katulad sa kapanahunan ni
Noe, ganoon din ang pagparito ng Anak ng Diyos.
38 Dahil katulad sa mga araw bago ang baha,
sila ay nagkainan at nag-inuman, nag-aasawa
at pinahintulutan ang mga anak nila na mag-
asawa hanggang sa pumasok si Noe sa arka, 39 at
wala silang kaalam-alam hanggang sa dumating
ang baha at kinuha silang lahat—ganoon din
sa pagparito ng Anak ng Tao. 40 Sa panahong
iyon ay may dalawang tao na nasa bukid — ang
isa ay kukunin at ang isa naman ay maiiwan.
41 Dalawang babae ang naggigiling sa gilingan
— ang isa ay kukunin at ang isa naman ay
maiiwanan. 42 Kaya magbantay kayo, dahil hindi
ninyo alam kung anong araw darating ang iny-
ong Panginoon. 43 Ngunit alamin ninyo ito, kung
alam lang sana ng amo ng tahanan kung anong
oras darating ang magnanakaw, nagbantay sana
siya at hindi niya hinayaang mapasukan ang
kaniyang bahay. 44 Kaya kailangang maghanda
kayo, sapagkat darating ang Anak ng Tao sa oras
na hindi ninyo inaasahan. 45 Kaya sino ang mat-
apat, matalino na utusan na pinagkatiwalaan
ng kaniyang amo sa kaniyang sambahayan, up-

ang magbigay ng kanilang pagkain sa tamang
panahon? 46 Pinagpala ang utusan na iyon, na
maratnan ng kaniyang among gumagawa nito sa
kaniyang pagdating. 47 Totoo itong sinasabi ko
sa inyo na ipamamahala ng amo sa kaniya ang
lahat ng kaniyang ari-arian. 48 Ngunit kung may
masamang utusan na magsasabi sa puso niya,
'Naantala ang aking amo,' 49 at nagsimulang ma-
malo ng kapwa niyang utusan, at makipagkainan
at makipag-inuman sa mga lasingero, 50 darating
ang amo ng bahay na iyon sa araw na hindi
inaasahan ng utusan, sa oras na hindi niya
alam. 51 Hahatiin siya sa dalawa ng kaniyang
amo at gagawin ang kaniyang kapalaran katulad
ng sasapitin ng mga mapagkunwari, kung saan
mayroong pagtatangis at pagngangalit ng mga
ngipin.

25

1 Ang kaharian ng langit ay magiging katulad
ng sampung birhen na nagdala ng kanilang mga
ilawan at pumuntang sumalubong sa lalaking
ikakasal. 2 Ang lima sa kanila ay hangal at ang
lima ay matatalino. 3 Sapagkat noong dinala
ng limang hangal na birhen ang kanilang mga
ilawan, hindi sila nagdala ng karagdagang langis.
4 Ngunit yung limang matatalinong birhen ay
nagdala ng mga langis sa lalagyan kasama ng
kanilang ilawan. 5 Ngayon habang naantala
ang lalaking ikakasal, lahat sila ay inantok at
nakatulog. 6 Ngunit noong hating gabi na
ay may sumigaw, 'Tingnan ninyo ang lalaking
ikakasal! Pumunta na kayo at salubungin siya.'

7 Kaya't tumayo ang lahat ng mga birhen at
inayos ang kanilang mga ilawan. 8 Sabi ng
mga hangal sa mga matatalino, 'Bigyan ninyo
kami ng inyong langis sapagkat nauubusan na
ang aming ilawan.' 9 Ngunit sumagot at sinabi
ng mga matatalino, 'Dahil hindi na sapat ang
mga ito para sa amin at sa inyo, pumunta
nalang kayo doon sa mga nagbebenta at bumili
kayo para sa inyong mga sarili.' 10 Habang
umalis sila upang bumili, dumating ang lalaking
ikakasal at ang mga nakahanda na ay sumama
sa kaniya sa handaan ng kasal at isinara ang
pintuan. 11 Pagkatapos nito ang ibang mga
birhen ay dumating din at nagsabi, 'Panginoon,
panginoon, pagbuksan ninyo kami.' 12 Ngunit
sumagot siya at nagsabi, 'Totoo itong sinasabi
ko sa inyo, hindi ko kayo kilala.' 13 Kaya
kailangan kayong magbantay, sapagkat hindi
ninyo alam ang araw o ang oras. 14 Sapagkat
ito ay katulad ng isang taong maglalakbay sa
ibang bansa. Tinawag niya ang sarili niyang
mga utusan at ipinagkatiwala sa kanila ang
kaniyang kayamanan. 15 Ang isa sa kanila ay
binigyan niya ng limang talento, ang isa naman
ay binigyan niya ng dalawa at ang isa naman ay
binigyan niya ng isang talento. Nakatanggap ang
bawat isa ayon sa kaniya-kaniyang kakayahan,
at ang taong iyon ay pumunta sa kaniyang
paglalakbay. 16 Agad-agad ang nakatanggap ng
limang talento ay umalis at ipinuhunan niya ang
mga ito at nagkaroon pa siya ng limang talento.
17 Ganoon din ang nakatanggap ng dalawang

talento, nagkaroon din ng dalawa pa. 18 Ngunit
ang utusan na nakatanggap ng isang talento ay
umalis, naghukay sa lupa at itinago ang pera
ng kaniyang amo. 19 Pagkalipas ng matagal na
panahon, bumalik ang amo ng mga utusan at
nakipagsulit sa kanila. 20 Dumating ang utusan
na nakatanggap ng limang talento at nagdala ng
lima pang talento, at sinabi niya, "Panginoon,
binigyan mo ako ng limang talento. Tingnan mo,
nagkaroon ako ng lima pang talento.' 21 Sinabi
ng amo sa kaniya, 'Magaling, mabuti at mat-
apat na utusan! Naging tapat ka sa kaunting
mga bagay. Gagawin kitang tagapamahala sa
maraming bagay. Makibahagi ka sa kagalakan
ng iyong amo.' 22 Dumating din ang utusan
na nakatanggap ng dalawang talento, at sinabi
niya, 'Panginoon, binigyan mo ako ng dalawang
talento. Tingnan mo, nagkaroon ako ng dalawa
pang talento.' 23 Sinabi ng amo sa kaniya,
'Magaling, mabuti at matapat na utusan! Naging
tapat ka sa kaunting bagay. Gagawin kitang
tagapamahala sa maraming bagay. Makibahagi
ka sa kagalakan ng iyong amo.' 24 Pagkatapos
nito, ang utusan na nakatanggap ng isang talento
ay dumating at nagsabi, 'Panginoon, alam ko
na mahigpit kang tao. Gumagapas ka kung
saan hindi ka nagtanim, at umaani kung saan
hindi ka naghasik. 25 Natakot ako, kaya ako
ay umalis at itinago ko ang inyong talento sa
lupa. Tingnan mo, nandito ang pagmamay-ari
mo.' 26 Ngunit sumagot ang kaniyang amo at
sinabi sa kaniya, 'Ikaw na masama at tamad na
utusan, alam mo naman na gumagapas ako kung

saan hindi ako nagtanim at umaani kung saan
hindi ako naghasik. 27 Kaya ibinigay mo sana
ang pera ko sa mga tagabangko, upang sa aking
pagdating natanggap ko na may tubo ang aking
pera. 28 Kaya kunin ninyo ang talento sa kaniya
at ibigay ninyo doon sa mayroong sampung
talento. 29 Sapagkat kung sinuman ang mayroon,
mas marami pa ang ibibigay — mas masagana
pa. Subalit kung sino ang walang pagmamay-
ari, kahit ang nasa sa kaniya ay kukunin pa.
30 Itapon ang walang silbing utusan sa kadili-
man sa labas, kung saan mayroong pagtatangis
at pagngangalit ng mga ngipin. 31 Pagdating
ng Anak ng Tao sa kaniyang kaluwalhatian at
kasama ang lahat ng kaniyang mga anghel, uupo
siya sa kaniyang marangal na trono. 32 Sa harap
niya magtitipon ang lahat ng mga bansa, at
pagbubukud-bukurin niya ang mga tao sa isa't
isa, katulad ng pastol na hinihiwalay ang tupa
at kambing. 33 Ilalagay niya ang mga tupa sa
kaniyang kanan ngunit ang mga kambing ay
sa kaniyang kaliwa. 34 At sasabihin ng Hari
sa mga nasa kanan niya, 'Halikayo, pinagpala
kayo ng aking Ama, mamanahin ninyo ang
kaharian na inihanda para sa inyo mula pa
noong likhain ang mundo. 35 Sapagkat ako ay
nagutom at binigyan ninyo ako ng pagkain; ako
ay nauhaw at binigyan ninyo ako ng inumin; ako
ay dayuhan at pinatuloy ninyo ako; 36 ako ay
hubad at dinamitan ninyo ako, ako ay may sakit
at inalagaan ninyo ako; ako ay nasa kulungan
at pinuntahan ninyo ako. 37 At sasagot ang

mga matuwid at sasabihin, 'Panginoon, kailan ka
namin nakitang nagutom at pinakain, o nauhaw
at binigyan ng inumin? 38 at kailan ka namin
nakitang dayuhan at pinatuloy ka? O hubad
at dinamitan? 39 At kailan ka namin nakita
na may sakit, o nakulong at pinuntahan ka
namin?' 40 At sasagot ang Hari at sasabihin
sa kanila, totoo itong sinasabi ko sa inyo, kung
ano man ang nagawa ninyo sa mga hamak kong
kapatid dito, ginawa ninyo ito sa akin.' 41 At
sasabihin niya sa mga nasa kaniyang kaliwa,
'Lumisan kayo sa akin, kayong sinumpa, sa apoy
na walang hanggan na inihanda para sa diyablo
at sa kaniyang mga anghel, 42 sapagkat ako ay
nagutom ngunit hindi ninyo ako binigyan ng
pagkain; nauhaw ako ngunit hindi ninyo ako
binigyan ng inumin; 43 ako ay isang dayuhan
ngunit hindi ninyo ako pinatuloy, hubo't hubad
ngunit hindi ninyo ako dinamitan, may sakit
at nasa kulungan, ngunit hindi ninyo ako in-
alagaan. 44 At sasagot din sila at sasabihin,
“Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom,
o nauhaw, o dayuhan, o hubad, o may sakit, o
nasa kulungan, at hindi kayo pinaglingkuran?'
45 At sasagot siya sa kanila at magsabi, 'Totoo
itong sasabihin ko sa inyo, anumang hindi ninyo
ginawa sa mga pinakahamak na ito, hindi ninyo
ginawa sa akin.' 46 Ang mga ito ay pupunta sa
walang katapusang parusa ngunit ang matuwid,
sa buhay na walang hanggan.”

26

1 At nangyari nang matapos ni Jesus ang lahat

ng mga salitang ito, sinabi niya sa kaniyang mga
alagad, 2 “Alam ninyo na pagkalipas ng dalawang
araw darating ang Paskua, at ang Anak ng Tao ay
ibibigay upang maipako sa krus”. 3 At ang mga
punong pari at ang mga nakatatanda ng mga tao
ay nagkatipun-tipon sa palasyo ng pinakapunong
pari na nagngangalang si Caifas. 4 Nagsabwatan
sila na hulihin si Jesus ng panakaw at patayin.
5 Sapagkat sinasabi nila, “Hindi sa araw ng pista,
upang hindi magkaroon ng kaguluhan ang mga
tao. 6 Ngayon, habang si Jesus ay nasa Betania
sa bahay ni Simon na ketongin, 7 habang siya ay
nakasandal sa mesa, may babae na lumapit sa
kaniya na may dalang isang sisidlang alabastro
ng mamahaling pabango, at ibinuhos niya ito sa
kaniyang ulo. 8 Subalit ng makita ng kaniyang
mga alagad ito, sila'y nagalit at sinabi, “Anong
dahilan sa pag-aaksayang ito? 9 Maaari sana
itong ipagbili ng malaking halaga at ipamimigay
sa dukha.” 10 Ngunit si Jesus, na nalalaman
ito, sinabi sa kanila, “Bakit ninyo binabagabag
ang babaing ito? Sapagkat gumagawa siya
ng napakabuting bagay sa akin. 11 Nasa inyo
palagi ang mga dukha, subalit hindi ninyo ako
makakasama palagi. 12 Sapagkat nang binuhos
niya itong pabango sa aking katawan, ginawa
niya ito para sa aking paglilibing. 13 Totoo itong
sinasabi ko sa inyo, saan man ipangaral ang
magandang balita sa buong mundo, ang ginawa
ng babaeng ito ay ipagsasabi din sa pag-alala
sa kaniya.” 14 At ang isa sa Labingdalawa na
nagngangalang Judas Iscariote ay pumunta sa

mga punong pari 15 at sinabi, “Ano ang nais
ninyong ibigay sa akin, upang siya'y ibigay ko
sa inyo?” At nagtimbang sila ng tatlumpung
piraso ng pilak para sa kaniya. 16 Mula ng
panahong iyon humanap siya ng pagkakataon
upang ibigay siya sa kanila. 17 Ngayon sa
unang araw ng tinapay na walang pampaalsa,
nagsilapit ang mga alagad kay Jesus at nagsabi,
“Saan mo nais na tayo ay maghanda upang iyong
kainin ang pagkain ng Paskwa?” 18 Sinabi niya,
“Pumunta kayo sa lungsod sa isang tao roon at
sabihin ninyo sa kaniya, 'Sinabi ng Guro, “Ang
panahon ko ay malapit na. Gaganapin ko ang
Paskwa sa inyong bahay kasama ng aking mga
alagad.""' 19 Ginawa ng mga alagad kung ano
ang ipinag-utos ni Jesus sa kanila, at inihanda
nila ang pagkain ng Paskwa. 20 Nang sumapit
ang gabi, umupo siya upang kumain kasama ang
mga labingdalawang alagad. 21 Habang sila'y
kumakain, sinabi niya, “Totoo itong sinasabi ko
sa inyo na ako'y ipagkakanulo ng isa sa inyo.”
22 At sila'y lubhang nalungkot, at ang bawat
isa ay nagsimulang nagsipagtanong sa kaniya,
“Tiyak na hindi ako, Panginoon?” 23 Sumagot
siya, “Ang sinumang kasabay kong sumawsaw
ng kaniyang kamay ay siyang magkanulo sa akin.
24 Ang Anak ng Tao ay aalis, katulad ng naisulat
patungkol sa kaniya. Ngunit aba sa lalaking iyon
na magkanulo sa Anak ng Tao! Mas mabuti pa sa
lalaking iyon na hindi na siya ipinanganak.” 25 Si
Judas, na siyang nagkanulo sa kaniya ay nagsabi,
“Ako ba, Rabi?” Sinabi niya sa kaniya. “Ikaw

mismo ang nagsabi.” 26 Habang sila'y kumakain,
kumuha si Jesus ng tinapay, ipinagpasalamat ito,
at pinagputol-putol. Binigay niya ito sa kaniyang
mga alagad at sinabi, “Kunin ninyo, kainin
ninyo. Ito ay ang aking katawan.” 27 Kumuha
siya ng kopa at nagpasalamat, at ibinigay ito
sa kanila at sinabi, “Inumin ninyo ito, kayong
lahat. 28 Sapagkat ito ay ang aking dugo ng
kasunduan na ibinuhos para sa marami para
sa ikapapatawad ng mga kasalanan. 29 Subalit
sasabihin ko sa inyo, buhat ngayon hindi na ako
muling iinom nitong bunga ng ubas, hanggang
sa araw na ako ay iinom nito ng panibago
kasama ninyo sa kaharian ng aking Ama.” 30 At
pagka-awit nila ng isang himno, pumunta sila sa
Bundok ng mga Olibo. 31 At sinabi ni Jesus sa
kanila, “Lahat kayo ay aalis ngayong gabi nang
dahil sa akin, sapagkat ito ay nasusulat, 'Haham-
pasin ko ang pastol ng tupa at ang mga tupa
ng kawan ay maikakalat.' 32 Ngunit pagkatapos
nang aking pagkabuhay, mauuna ako sa inyo sa
Galilea.” 33 Ngunit sinabi ni Pedro sa kaniya,
“Kahit ang lahat ay aalis dahil sa iyo, ako ay
hinding-hindi aalis.” 34 Sinabi ni Jesus sa kaniya,
“Totoo itong sinasabi ko sa inyo, sa gabing ito
bago tumilaok ang tandang, ikakaila mo ako ng
tatlong beses.” 35 Sinabi ni Pedro sa kaniya,
“Kahit ako ay mamatay, hindi kita ikakaila.” At
ganoon din ang sinabi ng lahat ng mga alagad.
36 Pagkatapos, pumunta si Jesus na kasama sila
sa isang lugar na tinawag na Getsemani at sinabi
sa kaniyang mga alagad, “Umupo kayo dito

habang ako ay pupunta doon at manalangin.”
37 Sinama niya si Pedro at ang dalawang anak
ni Zebedeo at nagsimula siyang nalungkot at
nabagabag. 38 At sinabi niya sa kanila, “Ang
kaluluwa ko ay lubha na namimighati, maging
sa kamatayan. Manatili kayo dito at magbantay
kasama ko.” 39 Lumakad siya nga medyo malayo,
at siya'y nagpatirapa, at nanalangin. Sinabi nya,
“Aking Ama, kung maaari, hayaan na ang tasang
ito ay lalampas sa akin. Gayunman, hindi sa
nais ko kundi ayon sa nais mo.” 40 Lumapit
siya sa mga alagad at sila'y kaniyang nadatnang
natutulog at sinabi niya kay Pedro, “Ano, hindi
ba ninyo kayang magbantay kasama ko ng isang
oras? 41 Magbantay kayo at manalangin upang
hindi kayo matukso. Ang espiritu ay nagnanais,
ngunit ang laman ay mahina.” 42 Umalis siya
sa pangalawang pagkakataon at nanalangin, at
nagsabi, “Aking Ama, kung hindi ito maaring
lilipas maliban na inumin ko ito, ang kalooban
mo ang magaganap.” 43 At siya'y nagbalik muli
at nakita silang natutulog, sapagkat mabigat
na ang kanilang mga mata. 44 At muli niya
silang iniwan at siya'y umalis. Nanalangin siya
sa ikatlong pagkakataon at sinabi ang ganoon
ding mga salita. 45 Pagkatapos, lumapit si Jesus
sa kaniyang mga alagad at sinabi sa kanila,
“Natutulog pa rin ba kayo at namamahinga?
Tingnan ninyo, malapit na ang oras, at ang Anak
ng Tao ay ipagkanulo sa mga kamay ng mga
makasalanan. 46 Tumindig kayo, aalis na tayo.
Tingnan ninyo, malapit na ang magkanulo sa

akin.” 47 Habang siya'y nagsasalita, si Judas
na isa sa Labingdalawa ay dumating. Kasama
niya ang napakaraming tao na mula sa mga
punong pari at mga nakatatanda sa mga tao.
Dumating sila na may dalang mga espada at
mga pamalo. 48 Ngayon ang tao na magkanulo
kay Jesus ay nagbigay ng hudyat sa kanila na
nagsasabi, “Kung sinuman ang aking hahalikan,
siya na iyon. Sunggaban siya.” 49 Agad-agad
lumapit siya kay Jesus at sinabi, “Binabati kita,
Rabi” At hinalikan niya siya. 50 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, “Kaibigan, gawin mo kung ano ang
ipinunta mo dito.” Pagkatapos, nagsidatingan
sila at hinawakan si Jesus, at sinunggaban
siya. 51 Masdan ito, ang isa sa mga kasama
ni Jesus ay inunat ang kaniyang kamay at
hinugot ang kaniyang espada at tinapyas ang
alipin ng pinakapunong pari, at tinagpas ang
kaniyang tainga. 52 Pagkatapos, sinabi ni Jesus
sa kaniya, “Ibalik mo ang espada sa kaniyang
kaluban, sapagkat ang lahat ng gagamit ng
espada ay masasawi sa pamamagitan din ng
espada. 53 Iniisip ba ninyo na hindi ko kayang
tumawag sa aking Ama, at padadalhan niya
ako ng higit pa sa labindalawang pulutong ng
mga anghel? 54 Ngunit paano matutupad ang
mga kasulatan, na dapat mangyari?” 55 Sa oras
na iyon si Jesus ay nagsabi sa maraming tao,
“Pumunta kayo rito na dala-dala ang mga espada
at mga pamalo upang hulihin ako katulad ng
isang tulisan? Araw-araw ay nakaupo ako sa
templo na nagtuturo at hindi ninyo ako hinuli.

56 Ngunit lahat ng ito ay kailangang mangyari
upang ang mga sinusulat ng mga propeta ay
matupad.” At iniwanan siya ng lahat ng mga
alagad at sila’y tumakas. 57 Ang mga humuli
kay Jesus ang nagdala sa kaniya sa pinaka-
punong pari na si Caifas, kung saan ang mga
eskriba at mga nakatatanda ay nagkatipun-tipon.
58 Ngunit sumunod si Pedro sa kaniya na may
kalayuan hanggang sa patyo ng pinakapunong
pari. Pumunta siya sa loob at umupo kasama
ng mga tagapagbantay upang makita ang kahi-
hinatnan. 59 Ngayon, ang mga punong pari at
ang buong Konseho ay naghahanap ng maling
patotoo laban kay Jesus, upang siya'y kanilang
mapatay. 60 Ngunit wala silang mahanap na
kahit ano, bagamat maraming maling mga saksi
ang nagsilapit. Ngunit mayamaya may dalawang
lumapit 61 at sinabi, “Sinabi ng taong ito, 'Kaya
kong gibain ang templo ng Diyos at muling
maipatayo sa loob ng tatlong araw.”' 62 Tumayo
ang pinakapunong pari at sinabi sa kaniya,
“Wala ka bang isasagot? Ano itong ipinapatotoo
nila laban sa iyo? 63 Ngunit si Jesus ay tahimik
lamang. Sinabi ng pinakapunong pari sa kaniya,
“Inuutusan kita alang-alang sa Diyos na buhay,
sabihin mo sa amin kung ikaw nga ba si Cristo,
ang Anak ng Diyos. 64 Si Jesus ay sumagot sa
kaniya, “Ikaw na mismo ang nagsabi. Ngunit
sasabihin ko sa inyo, magmula ngayon ay inyo
nang makikita ang Anak ng Tao na nakaupo
sa kanang kamay ng Kapangyarihan at darating
na nasa mga ulap ng langit.” 65 At pinunit ng

pinakapunong pari ang kaniyang mga damit at
nagsabi, “Siya ay nagsalita ng kalapastangan!
Bakit kailangan pa natin ang mga saksi? Ngayon
inyo nang narinig ang kalapastangan. 66 Ano sa
tingin ninyo?” Sumagot sila at nagsabi, “Siya'y
karapatdapat na mamatay.” 67 At dinuraan nila
siya sa mukha at pinagsusuntok at pinagsasam-
pal 68 at sinabi, “Hulaan mo sa amin, ikaw na
Cristo. Sino sa amin ang humampas sa iyo?”
69 Ngayon si Pedro ay nakaupo sa labas ng patyo
at isang utusang babae ang lumapit sa kaniya
at sinabi, “Kasama ka din ni Jesus na taga-
Galilea.” 70 Ngunit ikinaila niya ito sa harap
nilang lahat, na sinasabi, “Hindi ko alam kung
ano ang sinasabi mo.” 71 Nang siya ay lumabas sa
isang tarangkahan, isa pang utusang babae ang
nakakita sa kaniya at sinabi sa mga nandoon,
“Ang taong ito ay kasama din ni Jesus na taga-
Nazaret.” 72 At muli niyang ikinaila na may
sumpa, “Hindi ko kilala ang lalaking iyan.” 73 At
pagkalipas ng ilang sandali ay lumapit kay Pedro
ang mga nakatayo doon at sinabi, “Tiyak na
ikaw rin ay isa sa kanila, sapagkat halatang-
halata ka sa iyong pananalita.” 74 Pagkatapos
nito, nagsimula siyang magsalita ng masama at
nanumpang, “Hindi ko kilala ang lalaking iyan,”
at agad-agad tumilaok ang tandang. 75 At naalala
ni Pedro ang mga salitang sinabi ni Jesus na,
“Bago tumilaok ang tandang ikakaila mo ako nga
tatlong beses.” At siya'y lumabas at labis na
umiyak.

27

1 Ngayon, nang dumating na ang umaga, ang
lahat ng mga punong pari, at mga nakatatanda
ng mga tao ay nagsabwatan laban kay Jesus
upang siya ay patayin. 2 Siya ay ginapos nila at
dinala palabas at ibinigay kay Pilato na gober-
nador. 3 Pagkatapos nang si Judas na nagkanulo
sa kaniya ay nakitang nahatulan si Jesus, siya
ay nagsisisi at isinauli ang tatlumpung pirasong
pilak sa mga punong pari at mga nakatatanda,
4 at sinabi, "Ako ay nagkasala sa pamamagitan
ng pagkakanulo sa dugong walang kasalanan."
Ngunit sinabi nila, "Ano ba sa amin iyon?
Tingnan mo yan sa iyong sarili." 5 At kaniyang
itinapon pababa ang tatlumpung piraso ng pilak
sa templo, at umalis, at pumunta sa labas at siya
ay nagbigti. 6 At kinuha ng mga punong pari
ang tatlumpung piraso ng pilak at sinabi, "Labag
sa kautusan na ilagay ito sa kaban ng yaman,
sapagkat ito ay kabayaran ng dugo." 7 Sama-
sama nilang pinag-usapan ang bagay na ito at
ang salapi ay ipinambili ng Bukid ng Magpa-
palayok upang paglibingan ng mga dayuhan. 8 At
dahil dito ang bukid na iyon ay tinawag na, "Ang
bukid ng dugo" magpa-hanggang ngayon. 9 At
ang sinabi ni Jeremias na propeta ay natupad, na
nagsasabi, "Kinuha nila ang tatlumpung piraso
ng pilak, ang halaga na inilaan sa kaniya ng
mga tao ng Israel, 10 at ibinigay nila ito para
sa Bukid ng Magpapalayok, ayon sa iniutos sa
akin ng Panginoon." 11 Ngayon, nakatayo si
Jesus sa harap ng gobernador, at tinanong siya
ng gobernador, "Ikaw ba ang Hari ng mga

Judio?” Sumagot si Jesus sa kaniya, “Ikaw na
ang nagsabi.” [12] Ngunit nang siya ay paratangan
ng mga punong pari at mga nakatatanda, hindi
siya sumagot ng kahit ano. [13] At sinabi ni
Pilato sa kaniya, “Hindi mo ba naririnig ang
mga paratang laban sa iyo?” [14] Ngunit hindi
siya sumagot ng kahit isang salita, kaya ang
gobernador ay labis na namangha. [15] Ngayon,
sa kapistahan nakaugalian na ng gobernador
na magpalaya ng isang bilanggo na napili ng
mga tao. [16] At sa panahon na iyon mayroon
silang pusakal na bilanggo na ang pangalan
ay si Barabas. [17] At nang sila ay nagkatipun-
tipon, sinabi sa kanila ni Pilato, “Sino ang gusto
ninyong palayain ko para sa inyo? Si Barabas, o
si Jesus na tinatawag na Cristo?” [18] Dahil alam
niya na ipinasakamay siya ng mga ito dahil sa
inggit. [19] Habang siya ay nakaupo sa upuan
ng hukuman, ang kaniyang asawa ay nagpadala
ng pasabi sa kaniya na nagsabi, “Huwag kang
makialam sa matuwid na taong iyan. Sapagkat
labis akong pinahirapan ngayon sa panaginip
tungkol sa kaniya.” [20] Ngayon, ang mga punong
pari at ang mga nakatatanda ay hinikayat ang
mga tao upang hilingin si Barabas, at si Jesus ay
patayin. [21] At tinanong sila ng gobernador, “Sino
sa dalawang ito ang nais ninyong pakawalan
ko?” Sinabi nila, si Barabas.” [22] At sinabi
ni Pilato sa kanila, “Ano ang gagawin ko kay
Jesus na tinatawag na Cristo?” Sumagot silang
lahat, “Ipako siya sa krus.” [23] At sinabi niya,
“Bakit, ano ang krimen na kaniyang nagawa?”

Ngunit sila ay sumigaw pa ng mas malakas,
“Ipako siya sa krus.” 24 At nang nakita ni Pilato
na wala siyang magagawa, dahil nagsimula na
ang kaguluhan, kumuha siya ng tubig, naghugas
siya ng kamay sa harapan ng maraming tao, at
sinabi, “Wala na akong pananagutan sa dugo
sa matuwid na taong ito. Kayo na ang bahala
niyan.” 25 Ang lahat ng mga tao ay nagsabi,
“Nawa'y mapasaamin at sa aming mga anak ang
kaniyang dugo.” 26 Pagkatapos ay pinakawalan
niya si Barabas sa kanila, ngunit hinampas niya
si Jesus at ipinasakamay niya upang mapako sa
krus. 27 Pagkatapos, dinala ng mga kawal ng
gobernador si Jesus sa pretorio at tinipon ang
buong pulutong ng mga kawal. 28 At hinubaran
nila siya at nilagyan ng pulang pula na balabal.
29 At gumawa sila ng koronang tinik at inilagay
sa kaniyang ulo, at naglagay ng tungkod sa
kaniyang kanang kamay. Sila ay nagpatirapa sa
kaniyang harapan at kinutya siya, at nagsabi,
“Sambahin, ang Hari ng mga Judio!” 30 At siya
ay dinuraan nila, at kinuha nila ang tungkod
at hinampas siya sa ulo. 31 Pagkatapos nilang
kutyain siya, tinanggal nila ang kaniyang balabal
at isinuot sa kaniya ang sarili niyang damit,
at inilabas nila siya upang ipako siya sa krus.
32 Habang sila ay lumalabas, nakakita sila ng
taong taga Cirene na nagngangalang Simon, na
kanilang pinilit na sumama sa kanila upang
pasanin niya ang kaniyang krus. 33 At sila ay
nakarating sa lugar na tinatawag na Golgota,
na ang ibig sabihin ay, “Lugar ng mga Bungo.”

34 At siya ay binigyan ng alak na may halong
apdo. Ngunit nang matikman niya ito, ayaw
niya itong inumin. 35 Nang siya ay ipinako nila
sa krus, pinaghati-hatian nila ang kaniyang mga
kasuotan sa pamamagitan ng pagsasapalaran.
36 At sila ay nagsiupo at binantayan siya. 37 Sa
itaas ng kaniyang ulo ay nilagyan nila ng sakdal
laban sa kaniya na nagsasabi, “Ito ay si Jesus,
ang Hari ng mga Judio.” 38 May dalawang
magnanakaw na naipako sa krus na kasama
niya, ang isa ay sa kaniyang kanan at ang isa ay
sa kaniyang kaliwa. 39 At hinamak siya ng mga
dumaan, at iniling ang kanilang mga ulo 40 at
nagsasabi, “Ikaw na sisira ng templo at itatayo
ito sa loob ng tatlong araw, iligtas mo ang iyong
sarili! Kung ikaw ang Anak ng Diyos, bumaba ka
riyan sa krus!” 41 Sa ganoon ding paraan kinutya
siya ng mga punong pari, kasama ng mga eskriba
at mga nakatatanda, at sinabi, 42 Siya'y nagligtas
ng iba, ngunit hindi niya kayang iligtas ang
kaniyang sarili. Siya ay Hari ng Israel. Hayaan
mo siyang bumaba mula sa krus at tayo ay
maniniwala na sa kaniya. 43 Nagtiwala siya
sa Diyos. Iligtas siya ng Diyos ngayon kung
nais niya, dahil sinabi niya, 'Ako ay Anak ng
Diyos. ’ 44 At ang mga magnanakaw na kasama
niyang naipako sa krus ay nagsalita din ng
katulad na panlalait sa kaniya. 45 Ngayon, mula
sa tanghaling tapat dumilim ang buong paligid
hanggang sa alas tres ng hapon. 46 At dakong alas
tres ng hapon, sumigaw si Cristo na may malakas
na tinig at sinabi, “Eli, Eli, lama sabachthani?”

na ang kahulugan ay, "Diyos ko, Diyos ko, bakit
mo ako pinabayaan?" 47 Nang ang ilan sa mga
nakatayo doon ay nakarinig nito, sinabi nila,
"Tinatawag niya si Elias." 48 Agad-agad ang isa
sa kanila ay tumakbo at kumuha ng spongha,
pinuno ito ng maasim na alak, inilagay sa dulo ng
tungkod at ibinigay ito sa kaniya upang inumin.
49 At ang iba sa kanila ay nagsabi, "Hayaan
ninyo siya. Tingnan natin kung darating si Elias
upang iligtas siya." 50 Pagkatapos nito muling
sumigaw si Jesus na may malakas na tinig at
isinuko ang kaniyang espiritu. 51 Masdan ito, ang
kurtina sa templo ay nahati sa dalawa mula itaas
hanggang sa baba. At ang mundo ay nayanig,
at ang mga bato ay nahati. 52 At ang mga
libingan ay nabuksan, at ang katawan ng mga
banal na tao na nakatulog ay bumangon. 53 At
lumabas sila mula sa mga libingan pagkatapos
ng kaniyang pagkabuhay, pumasok sa banal na
lungsod, at nagpakita sa marami. 54 Ngayon nang
masaksihan ng kapitan ng kawal at ng mga nag-
babantay kay Jesus ang lindol at ang mga bagay
na nangyari, lubha silang natakot at nagsabi,
"Tunay na Anak siya ng Diyos." 55 At maraming
mga kababaihan na sumunod kay Jesus mula sa
Galilea upang mag-aruga sa kaniya ay naroon
at nakatinggin sa di kalayuan. 56 Kabilang sa
kanila ay si Maria Magdalena, si Maria na ina
ni Santiago at Jose, at ang ina ng mga anak na
lalaki ni Zebedeo. 57 Nang sumapit ang gabi, may
dumating na mayamang tao na taga-Arimatea
na nagngangalang Jose, na isa ding alagad ni

Jesus. [58] Kinausap niya si Pilato at hiningi ang
katawan ni Jesus. Pagkatapos nito nag-utos si
Pilato na ibigay ito sa kaniya. [59] Kinuha ni Jose
ang katawan, binalot ito ng malinis na lino, [60] at
hinimlay niya ito sa kaniyang bagong libingan na
kaniyang inuka sa bato. Pagkatapos, pinagulong
ang malaking bato at ipinangtakip sa pinto ng
libingan at umalis. [61] Si Maria Magdalena at ang
isa pang Maria ay naroon, nakaupo sa tapat ng
libingan. [62] Sa sumunod na araw, na ang araw
matapos ang Paghahanda, ang mga punong pari
at ang mga Pariseo ay nagkatipun-tipon kasama
ni Pilato. [63] At sinabi nila, “Ginoo, naalala
namin noong nabubuhay pa ang mapanlinlang,
sinabi niya, 'Pagkatapos ng tatlong araw ako ay
muling mabubuhay.' [64] Kaya iutos mo na ang
libingan ay mabantayang mabuti hanggang sa
ikatlong araw. Kung hindi maaring pumunta
ang kaniyang mga alagad at nakawin siya at
sasabihin sa mga tao, 'Nabuhay siya mula sa mga
patay.' At ang huling panlilinlang ay malala pa
sa nauna.” [65] Sinabi ni Pilato sa kanila, “Magdala
kayo ng tagapagbantay. Pumunta kayo at tiyakin
ninyong ligtas hanggang sa kaya ninyo.” [66] Kaya
pumunta sila at siniguradong ligtas ang libingan,
sinelyohan ang bato at naglagay ng tagapagbantay.

28

[1] Nang matapos na ang araw ng Pamamahinga
at magsimulang magbukang liwayway sa unang
araw ng linggo, si Maria Magdalena at ang isa

pang Maria ay pumunta upang tingnan ang libin-
gan. 2 Masdan ito, may malakas na lindol, dahil
bumaba mula langit ang anghel ng Panginoon,
dumating at ginulong ang bato at naupo sa
ibabaw nito. 3 Ang kaniyang anyo ay katulad ng
kidlat at ang kaniyang kasuotan ay kasing puti
ng niyebe. 4 At nayanig ng takot ang mga taga-
pagbantay at naging tulad ng patay na mga tao.
5 Kinausap ng anghel ang mga babae at sinabi
sa kanila, "Huwag kayong matakot, dahil alam
kong hinanap ninyo si Jesus na ipinako sa krus.
6 Wala na siya dito, ngunit bumangon na katulad
ng kaniyang sinabi. Halikayo tingnan ang lugar
na hinimlayan ng Panginoon. 7 Pumunta kayo
kaagad at sabihin sa kaniyang mga alagad, 'Siya
ay bumangon na mula sa mga patay. Makinig
kayo, siya ay mauuna sa inyo sa Galilea. At
doon makikita ninyo siya.' Makinig kayo, nasabi
ko na sa inyo." 8 At kaagad na umalis ang
mga babae sa libingan na may takot at malaking
tuwa at nagsitakbo upang sabihin sa mga alagad.
9 Masdan ito, sinalubong sila ni Jesus at sinabi,
"Binabati ko kayo." At lumapit ang mga babae,
hinawakan ang kaniyang mga paa at sinamba
siya. 10 Pagkatapos nito sinabi ni Jesus sa kanila,
"Huwag kayong matakot. Pumunta kayo at
sabihin sa aking mga kapatid na pumunta sa
Galilea. Doon makikita nila ako." 11 Ngayon
habang ang mga babae ay papunta, masdan
ito, ang ilan sa mga tagapagbantay ay pumunta
sa lungsod at sinabi sa mga punong pari ang
lahat ng nangyari. 12 Nang nagtipun-tipon ang

mga pari kasama ng mga nakatatanda at pinag-
usapan nila ang pangyayaring iyon, nagbigay
sila ng malaking halaga ng pera sa mga kawal
13 at sinabi sa kanila, “Sabihin ninyo sa iba,
'Pumunta ang mga alagad ni Jesus noong gabi
at ninakaw ang kaniyang katawan habang kami
ay natutulog.' 14 Kung makarating sa gobernador
ang balitang ito, hihikayatin namin sila at alisin
sa inyo ang anumang pagkabahala.” 15 Kaya
kinuha ng mga kawal ang pera at ginawa kung
ano ang iniutos sa kanila. Ang balitang ito
ay kumalat agad sa mga Judio at nagpatuloy
magpahanggang ngayon. 16 Ngunit ang labing-
isa na mga alagad ay pumunta sa Galilea, sa
bundok na kung saan itinuro ni Jesus sa kanila.
17 Nang siya ay nakita nila, sinamba nila siya,
ngunit ang iba ay nag-alinlangan. 18 Pumunta si
Jesus sa kanila at nagsalita sa kanila at sinabi,
“Ibinigay sa akin ang lahat ng kapangyarihan sa
langit at sa lupa. 19 Humayo kayo at gawing mga
alagad ang lahat ng mga bansa. Bautismuhan
sila sa ngalan ng Ama, ng Anak, at ng Banal na
Espiritu. 20 Turuan sila na sumunod sa lahat
ng mga iniutos ko sa inyo. At pakinggan ninyo,
Ako ay laging nasa inyo, maging sa katapusan ng
mundo.”

banal na Bibliya
Tagalog Unlocked Literal Bible

copyright © 2018 Door43 World Missions Community

Language: Tagalog

Translation by: Door43 World Missions Community

Contributor: Abantes, Glosamie R., Abluyan, Nieves, Aggasid, John Stephen, Aldana, Marvin J., Ancheta, Jonathan, Andaya, Reymond, Aril, Rene, Atienza, Melchizedek Eleazar, Atmagol, Efraim P., Auxillo, Alfredo S., Balbieran, Ruth M., Bibay, Roland Dave, Cadiente, Dandel, Ca s, Randy, Ca , Benedicto, Canonoy, Neil Ian P., Castelo, Kathleen, Castillo, Madeline, Chiong, Armie, Co, Corizin F., Covita, Mark, Delos Reyes, Rachel, Dingle, Buena Kathleen, Eloja, Nestor Raul P., Emboc, Tano, Eugenio, Alfred, Evangelista, Carmelita, Fajardo-Barcebal, Rosalle, Fianza, Arlyn, Flores, Christopher V., Flores, Rommel, Fradejas, Daniel G., Frias, Ronald, Galvez, Garry C., Gatchalian, James A., Gomez, Roniza May L., Inway, Jennilyn, Langres, Arsenio, Langres, Vicki M., Langres, Zimri, Lantion, Ralph, Lapira, Ronaldo Jr, C., Laya, Anita, Lazo, Jeffrey, Lopez, Josephine, Lorona, Marvina U., Mampo, Genelyn U., Mijares, Racquel, Monteverde, Julian Angelo, Morales, Gilbert, Oday, Gabriel, Ong, Reynante, Ordo Arsenio Jr., Osabel, Hesa Joyce, Pabellion-Lasinga, Beryl Joi, Palagimlan, Ray Mart E., Paller, Beth, Paller, Romy, Palomar, Carmina, Panes, Jona Mae K., Pawid, Jake, Pido, Miriam, Pin-ag, Rose Ann, Revilla Adelaido D. Jr, Reyes, Dominic, Riate, Erick Jan, Rivera, Diana, Salda Helen, Saptang, Bethlehem P., Sibayan, Mizpha, Talimodao, Sheldon Jay T., Tuang, Mandel John C., Umpatang, Jimmy, Vergara, Johanne G., Villorente, Dea Rose, Achacoso, Hamir Ibrahim, Adriano, Wilfredo R., AKI, Aril, Lala, Atienza, Melchizedek Eleazar, Auxillo, Alfredo S., Bagamaspao, Elison C., Balbieran, Romilyn, Balbieran, Ruth, Baldemor, Emily Mary Jane, Baldemor, Nathaniel, Bantique, Flor, Basto, Pacifico Jr., Bayang, Rochelle , Bernales, Vicente P., BJMP, Bubod, Fortunato M., Buzeta, Drake Nikko, Cabigting, Romeo, Cabrera, Teresita, Camandero, Vivian, Castillo, Madeline, Cuarto, Victor Immanuel, Depending2Christ1990, Eloja, Nestor Raul P., Emboc, Tano, Enojas, David James, Evangelista, Carmelita, Fianza, Arlyn, Gab, Galvez, Garry, Ganiban, Rafael, Gatchalian, James A., Glosa, Gumangan, Julius, Gutierrez, Robin Rhoy, Inway, Jennilyn, Jimenez, Alvin, Julito Opider, Lanira, Rolando U. Jr, Laya, Anita, Lopez, Josephine, Madawat, Glory, Mam, Geneohoy, Manaois, Charlie Jay, Mharus, Mijares, Racquel, Palagimlan, Rey Mart E., Palileo, Reynaldo Jr., Paller, Romy,

Panes, Jona Mae K., Pangadlin, Jun, Paraiso, Lorelie Rachel, Pavin, Pawid, Jake, Peralta, Rodolfo, Perez, Ian Hudson, Phraim 91, Pin-ag, Rose Ann, Pobadora, Josephine M., Pura, Saniel, Ralph, Lantion, Rene Aril, Revilla, Adelaido Jr, Rull, Fernando, Rupa, Jonathan, Saptang, Bethlehem P., Selle, Serqui Bernard, Singgangan, Josie, Talimodao, Sheldon Jay T., Veloso, Alfonil, Veloso, Helen, Venus, Jorito, Vergara, Johanne G., Villorente, Dea Rose, Yosores, Momer B.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-06-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023
d15a3f7e-4ceb-5222-86f9-9960bef1c32b